MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80378-5

AUTHOR:

HOMERUS

TITLE:

HYMNVS HOMERICVS IN MERCVRIVM

PLACE:

REGIMONTII

DATE:

[1890]

Master Negative #

91-80378-5

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Hymni.
1890

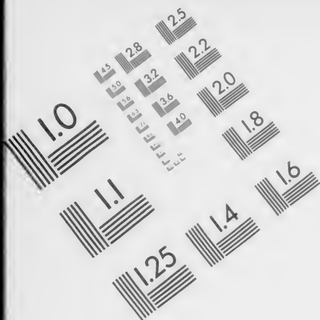
Homerus.
Hymnvs Homericvs in Mercvrivm ab Arthvro Lvdwich editvs, adiectis animadversionibvs criticis in Phlegontis Oracvla Sibyllina. Regimontii, ex officina Hartvngiana [1890]
52 p. 28 cm.

At head of title: ... Index lectionvm in R. Academia Albertina ... MDCCCLXXXX/LXXXXI ... habendarvm.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

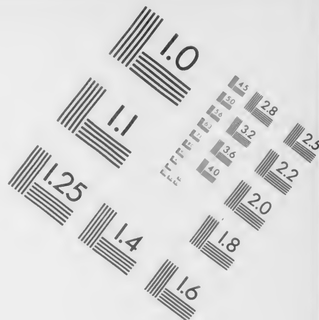
FILM SIZE: 35mm   REDUCTION RATIO: 14x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 12/23/91   INITIALS F.C.
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

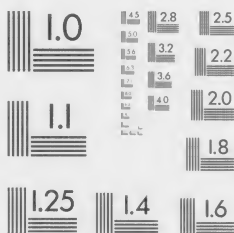

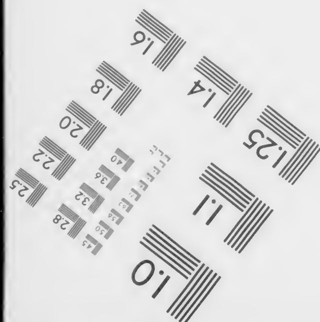
AIIM

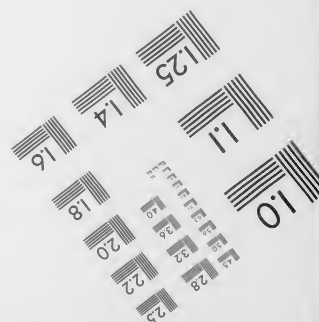
Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

ACAD. ALB. REGIM. 1890. III.

INDEX LECTIONVM

IN

REGIA ACADEMIA ALBERTINA

PER HIEMEM

ANNI MDCCCLXXXX/LXXXXI A DIE XV M. OCTOBRIS

HABENDARVM.

Homer

INEST HYMNVS HOMERICVS IN MERCVRIVM AB ARTHVRO LVDWICH EDITVS
ADIECTIS ANIMADVERSIONIBVS CRITICIS IN PHLEGONTIS ORACVLA SIBYLLINA

REGIMONTII
EX OFFICINA HARTVNGIANA.

ACADEMIAE ALBERTINAE RECTOR

ADALBERTVS BEZZENBERGER

Dr. P. P. O.

I.

Carmen lepidissimum, quod inter hymnos Homericos secundum locum obtinet in plerisque codicibus, facete Mercurium puerulum celebrans, olim male habitum fuisse nunc omnes una mente consentiunt. Multi viri docti nuper tractaverunt, nemo ita ut de graviorum corruptelarum ratione, nedum de emendationibus probabilibus, iam satis constare videatur. Nec mihi novam editionem curanti ad hunc diem omnes difficultates, quamvis diu industriam meam exercuerint, prospere superare contigit; nam haec carmina divino Homeri nomine ornata difficillima, si quae alia. Sed est quod exoptem, ut labor pridem inceptus tandem ad finem quendam a me adducatur. Itaque nec parum pleno apparatu meo critico nec parum certo audaciae meae eventu deterritus hanc proludendi occasionem alacri animo arripui, ut quam absolvere nondum mihi licuerit operam saltem pro viribus paululum loco promovere conarer. Ac statim proferre ausus sum emendatiorem carminis formam, quae mihi quidem veram ac genuinam sedulo quaerenti probabilitatis specie haud prorsus destituta videtur esse. Si quis magis consentaneam inventurus sit, laudatorem me habebit atque assectatorem; scio enim plures patere vias ad emendandas corruptelas librariorum memoria affatim traditas. Ipse curam nihil remittam, quo magis exculta aliquando prodeat amplior huius hymni editio. Interim diiudicent lectores benevoli quae iam recte fecerim et quae ipsi rectius constituenda suo iure sibi sumant. Potissimum, ni fallor, hoc quaeratur necesse est, utrum transponendis an eiiciendis versibus melius consulas corrupto carmini. Priorem rationem ego rectam puto, posteriorem alii critici plurimi inde a Godofredi Hermanni conamine audaci atque ingenioso amplexi sunt. De singulorum verborum mutationibus equidem multo minorem movebo controversiam; quamvis enim persuasum mihi sit in hoc omni coniecturarum genere nusquam me excessisse modum, tamen haud pauca remansisse fateor, quae ne mihi quidem ipsi satisfaciant: quod in tali conatu nemo mirabitur, nisi qui sagaciter coniecturas 'unice veras' ubivis facere posse sibi videantur, quorum ab agmine alienissimus sum.

Eorum codicum, quos ipse contuli, integram*) carmini subieci lectionis varietatem, ceterorum atque editionum dissertationumque selectam. Prioris generis sunt

*) Signum .·˙˙ quo consilio in codice *M* ante vs. 338. 446. 477 et post vs. 150. 260. 411. 457 a secunda manu (nusquam a prima) appictum sit ignoramus. Itaque hoc loco indicasse satis habeo. Nec verborum formas, quibus iota mutum addere librarii saepissime neglexerunt, omnes commemoravi neque eas, quarum in tonosi acutus accentus cum gravi commutatus est aut versa vice. Sed ubi coniunctio δ' elisa enclisin passa sit, silentio praeterire nolui, quo rectius ferri possit iudicium de scripturis ὅ δ' (ὅδ'), τό δ' (τόδ'), similibus.

L = Florentinus bibliothecae Laurentianae XXXII 45,

E = Mutinensis bibliothecae Estensis III E 11 a Georgio Valla scriptus (*γεώργιος ὁ οὐάλλα*[*ς* e corr. add.; m. 2 cr. *βάλλας*] *πλακεντῖνος ἔγραψε*), de quo nuper accurate egit Rudolphus Vári (Philologiai Közlöny XIV 3 p. 161 sqq.),

M = Leidensis XVIII 33ʰ (olim Mosquensis), quem D. W. N. du Rieu, vir clarissimus atque humanissimus, mihi in hac urbe nostra praesto esse egregia liberalitate concessit,

A = Parisinus bibliothecae nationalis gr. 2763 solita humanitate a praefectis nuper me rogante Regimontium transmissus,

F = Florentinus bibliothecae Laurentianae LXX 35,

H = Florentinus bibliothecae Laurentianae XXXII 4 horum omnium pulcherrime exornatus (in calce legitur *δευρὶ πέρας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων ὁμήρου*),

R = Florentinus bibliothecae Riccardianae 53,

S = Florentinus bibliothecae Riccardianae 52 (*ἐγράφη διὰ χειρὸς ἰωάννου θετταλοῦ τοῦ σκωταριώτου*), quem usque ad vs. 253 contuli.

Hi codices, quorum vel omnium vel nonnullorum consensum littera *Ω* significavi, saeculo XV scripti esse perhibentur, sed Leidensis sine dubio ceteros ita aetate superat, ut Buechelero librum eum pretiosissimum exeunti saeculo XIV assignanti facile assentiaris. Codices alterius generis, quod multo rarius adhibui, sunt

D = Mediolanensis bibliothecae Ambrosianae B 98 sup., cuius varias lectiones ab Eugenio Eberhard accurate enotatas publici iuris fecit Eugenius Abel,

B = Parisinus bibliothecae nationalis 2765, quem contulit Coray ab Augusto Matthiae (v. eius Animadversiones in hymnos Hom. p. IX) laudatus.

Apparatus critici, quem Augustus Baumeister et Albertus Gemoll parum diligenter congesserunt, nullam habere rationem satius duxi. — Praeterea hisce siglis notandas curavi editiones saepius a me commemoratas:

s = Henrici Stephani a. 1566,

b = Iosuae Barnesii a. 1711,

w = Friderici Augusti Wolfii a. 1807.

Quo iudicio sive libros manu scriptos secutus sive coniecturas amplexus sim fusius exponere ab huius libelli consilio ac ratione alienum est. De generibus codicum diligentissime nuper egit Hermannus Hollander (*Die handschriftliche Überlieferung der Homerischen Hymnen.* Osnabrück 1886), quem in gravioribus rebus certissimum esse ducem cognovi.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,

Inscriptio *εἰς ἑρμῆν s b w*; *εἰς ἑρμῆν L*; *ὕμνος δεύτερος εἰς ἑρμῆν* (ex -ῆν cr.) *E*; *τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς ἑρμῆν M*; *εἰς τὸν ἑρμῆν A F H R S*. — 1 *ὕμνει μοῦσα E s*; *ὑμνεῖουσα L*.

Νύμφη ἐυπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
5 *αἰδοίη. μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον*
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων,
8 *ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,*
7 *Νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ*
9 *λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,*
12 *ἔστε φόως δ' ἄγαγεν ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο.*
10 *ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,*
11 *τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,*
13 *καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,*
ληιστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
15 *νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν*
16 *ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·*
20 *ὃς καί, ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων*
17 *ἠῷος γεγονώς, μέσῳ ἤματι δ' ἐγκιθάριζεν,*
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
19 *τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.*
21 *οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,*
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο·
24 *ἔνθα χέλυν εὑρὼν ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον,*
26 *ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι*
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·

4 *εὐπλόκαμος F H S*. — 5 *αἰδοίη* cum puncto infra *η* picto *L*. — *μ άρων L*. — *ἠλεύατ' L E*. — *ὅμιλον D*. — 6 '*ἄντρου debebat esse*' Ernesti, unde *ἄντρου ἔ- ν- παλισκίου* Baumeister; *ἄντρῳ* et *παλισκίῳ* ex XVII 6 Matthiae. — *ἐσωναίουσα L E*; *ἔσω ἐοῦσα B*; *ἔσω δύνουσα* Hermann; *ἔσω καδδῦσα* ci. Schneidewin Philol. III 660. — 8 ante 7 collocavi Jahrb. f. Philol. 1889 p. 414. — *ἔχει B*; *ἔχεν* vel *ἔχε* ci. Ernesti. — 7 *εὐπλοκάμῳ F S*, ac. *R*. — 9 *τε* ss. *M*; om. *H*. — 12 ante 10 collocavi Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 806. — *ἔστε* conieci l. l. (*ἔς τε w* auctore Hermanno); *εἴς τε Ω*. — *ἤγαγεν εἴς τε φόως b*. — *φόως δ'* conieci l. l.; *φόως Ω*. — *ἄγαγ' ἀρίσημα τ' M*. — *ἀγαγεῖν* et *τετύχθαι* ci. Stoll Jahrb. f. Philol. 1859 p. 319. — 10 *δὴ* om. *A F H R S*. — *νόος Ω*; *πόθος* ci. Schneidewin Philol. III 661, *γόνος* Stoll l. l. — 11 *μὴς* (*εἰς* supra) *M*; *μεῖς D*. — (*δέκατος μὴν S²* im. —) *ἐστήρικτ]α* ex -*ω* cr. *E*. — 13 *τότ' ἐγείνατο s b w*; *τότε γείνατο Ω*. — *αἱμυλομήτην M*; *αἱμυλόμυθον* ci. Ruhnken Ep. crit. I 28; *αἰσυλομήτην* Ilgen. — 14 *ἡγήτορα φωρῶν* Gemoll. — 15 *ὀπιδητῆρα* ci. Pierson, *ὀπιπευτῆρα* Ernesti; *ἐποπητῆρα* Gemoll. — *πολύδοκον M*. — *ἔμελλε L*; *ἔμελλε E*. — 20 ante 17 collocavi Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 806. — *καὶ* om. *M*. — *ἀπαθανάτων H*. — *γυίων A H R*; om. *F S*. — 17 *ἠῷος s b w*; *ἠῶος Ω*; *ἠῶος L*. — *μεσσημάτιος κιθάριζεν* ci. Schneidewin Philol. III 661. — *δ' ἐγκιθάριζεν* scripsi (*τ' ἐγ-* Berl. philol. Wochenschr. l. l.); *ἐγκιθάριζεν Ω* (ex -*ζειν* cr. *E*); *εὖ κιθάριζεν* ci. Bergk. — 18 *βουσ* (*βο* in ras. et supra *ου* ras.) *L*. — *ἔκλεψεν M*. — 21 *οὐδ' ἐπὶ* scripsi Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 139; *οὐκέτι Ω*; *οὐκ ἔτι F H*. — *ἱερῶς E*. — 22 *ζητεῖ M*. — *βοῦς* Gemoll. — 24 ('*quomodo inventa sit cithara*' im. *E*. —) *εὑρὼν L*. — *μυρίον L*. — 25 post 51 posui Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 806; alieno loco insertum esse cognoverat Ruhnken (v. Ernesti). — 26 *ἥ E M R s*. — *αὐλείῃσι s b w*; *αὐλῇσι L E*; *αὐλῆσι M A F H R S*. — 27 *βοσκομένη E*. — 28 *σαῦλα Ω*; *σκύλα M*. — *ποσὶ M*. — 29 *ἐγέλασε M*, ac. *F*. — *μῦθον M*.

30 „σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα. πόθεν τόδε, καλὸν ἄθυρμα;
αἰόλον ὄστρακον, ἐσσὶ χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
34 ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβών — ὄφελός τί σοι ἔσσῃ·
36 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν —,
35 οὐδ' ἀποτιμήσω. σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις·
37 καὶ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
ζώουσίν γε θανοῦσ', ὁπότ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδῃς."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας
40 ἂψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
ἔνθ' ἀναμοχλεύσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος, ὅν τε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
45 αἶψά τε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,
ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο
πειρήνας διὰ νῶτα διατρήτοιο χελώνης,
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι

30 μεγ' M. — ἐναίσιμον ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 810. — 31 χοροίτυπε w auctore Matthiaeo; χορoιτύπε Ω. — 32 ἄνθυρμα A. — 33 ὄστρακον ἐσσὶ Ω; ὀστρακόν ἐσσι M. — ὄρεσσι A S. — 34 οἴσω Ω: εἴσω E. — ἐς w auctore Hermanno; εἰς Ω. — ὀφελός s b w; ὄφελος Ω. — τί νυ ἐσσὶ ci. M. Schmidt Rhein. Mus. XXVI 1871 p. 162. — σοι conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 335; μοι Ω. — ἔσσῃ E M; ἔσσεαι Ilgen. — 36 ante 35 posui l. l. — ἐπεῖ L. — τὸ om. E L. — θύρηφιν Aristarchus, ut ex Didymi adnot. γ 87 coniicias; θύρηφι Ω: θύρηφι s; θύρηφι b w. — 35 inter 30 et 31 collocat M. Schmidt l. l. p. 161. — οὐκ ἀπατίμητον Ilgen; οὐδ' ἀπατιμήσω ci. Matthiae Animadv. p. 215. — σύ M. — 37 καὶ conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 334; ἢ Ω: εἰ M. — ἐπηλεσίας R. — ἔχμα w auctore Ruhnkenio; αἶχμα M; αἰχμὰ Ω; αἰχμὰ E; ἀκμὴ b. — (σῆ· [i. e. σημείωσαι] τὸν ἡσίοδον κλέψαντα [κεκλοφότα F H R S] τὸν στίχον im. L F H R S, non E M A.) — 38 ζώουσίν γε θανοῦσ', ὁπότ' ἂν conieci l. l.; ζώουσ' [-σα D]· ἢν δὲ θάνοις τότε ἂν Ω (sed οις ir. R); ζώουσι δὲ θάνης τότ' ἂν M: ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε ἂν s; ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε κ' ἂν b; ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε κεν w auctore Hermanno; ζώουσ': εἰ δὲ θάνησθα, τότ' ἂν (remotis 35—37) ci. M. Schmidt p. 162; ζώοισ', ἢν σὺ θάνῃς ci. Gemoll. — ἀείδῃς scripsi l. l.; ἀείδεις (οις) E; ἀείδοις Ω. — 39 ἄρ E; ἄρ L. — 41 ἀναμοχλεύσας conieci Berl. philol. Wochenschr. 1888 p. 1164; ἀναπηλήσας Ω; ἀναπηδήσας b; ἀναπηλώσας w auctore Ruhnkenio Ep. crit. II 213; ἀναδινήσας vel ἀναφηλήσας ci. Ernesti, ἀναπιλήσας Hermann, ἄρα πιλήσας Herwerden Quaestiunc. ep. 68 et Rhein. Mus. 1888 p. 73. — γλυφάνῳ ex γλύφανῳ cr. E. — πολιοῖσι H. — 42 αἰῶν L E; αἰὼν M; γρ' [i. e. γραπτέον] ὡς δοκεῖ μοι, ἀγῶν' ἐξετό im. M. — ὀρεσκῴοιο χελώνης b w; ὀρεσκώοιο χελώνης M A F H R S s; ὀρεσκω λώνης L E. — 43 ὣς L M. — δια L. — περήσῃ cr. Wakefield; περήσει Ω. — 44 θαμειαὶ b w; θαμιναὶ Ω. — 45 αἶψά τε conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 807 (cf. Jahrb. f. Philol. 1887 p. 333); αἳ ὅτε L E s; ἃς ὅτε A F H R S; ἢ ὅτε M b w: ὡς δ' ὅτε Hermann. — δινηθῶσιν A F H R S. — ἀμαρυγαὶ L M A F H S; ἀμαλδέναι E, cum γρ' im. L. — 47 ἄρ E; ἄρ L M. — ἐν τρήμασι ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 68. — ταμὼν Ω, cum γρ' im. D; λαβὼν it. D. — 48 πειρήνας L E M: πειρῆνας A F H R S; τετρήνας ci. Matthiae. — διὰ νῶτα vix sanum, sed δίχ' ἀν' ὦτα, quod Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 1643 tentaveram, Bluemner ib. 1890 p. 137 iure reiecit. — διατρήτοιο conieci l. l.; διὰ ῥινοῖο Ω: κραταιρίνοιο b auctore Vigero; λιθορρίνοιο w auctore Piersono; ταλαυρίνοιο ci. M. Schmidt Rhein. Mus. XXVI 1871 p. 163. — 49 ἑῇσι L E; ἑῇσιν A F H R S; ἑῇσι M.

50 καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν,
51 ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδάς.
25 Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν.
52 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξ' ἐφέπων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
55 ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος — ἠύτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέοντες —
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι
ἥν τ' αὐτοῦ γενεὴν, ὀνομακλυτὸν ἔργον, ὄπαζον·
60 ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα Νύμφης
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα·
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
65 ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες
φηλῆται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανὸν δὲ
αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
70 Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.

50 πήχυς M; πήχεας Ilgen. — δὲ om. M B. — 51 ἑπτά δε L. — συμφώνους Ω; θηλυτέρων Antigonus Carystius hist. mir. c. 7. — ἐτανύσατο A. — χορδὰς it. et im. E. — 25 υ in χέλυν ir. L. — τ' ἐκτήνατ' A F H R; τ' ἐκτήνατ' (τεκτ- cr.) S. — 52 τεῦξ' ἐφέπων conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 807; τεῦξε φέρων Ω; τεῦξ' εὑρὼν ci. Hermann; τεῦξε χερῶν Matthiae; τεῦξε λαβὼν ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 149, τεῦξε λύρην Guttmann de hym. Hom. hist. p. 48 et Buecheler. — 53 ἡ δ' s b w; ἣ δ' (vel ἤδ') Ω. — 54 ἱμερόεν κονάβησε ci. Schneidewin Philol. III 664 ex vs. 502. — κονάβησε M s b w; κονάβισε D; κονάβισσε L E A F H R S. — θεός M A F; θέος R. — ὑπο L E. — ἀείδεν A; ἄει- ex ἀεὶ cr. L. — 55 ἐξαυτοσχεδίης E A F H R S. — ἠῦτε F S; ἤυτε M; οἷά τε ci. Matthiae. — κοῦροι Ω; κόραοι M. — 56 ἡβηταὶ D. — παραίβολα M. — κερτομέοντες conieci Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 139; κερτομέουσιν Ω. — 58 ὡς w auctore Ernestio; ὃν Ω s b; an οἳ? — ὠρίζεσκον L w; -κεν b; ὠρίζεσκον E A F H R S s; ὠρίζεσκον καὶ M. — 59 γενεὴν ex -ῆν cr. M. — ὀνομακλυτὸν M w; ὄνομα κλυτὸν L E s b; ὀνομακλυτὴν A F H R S; ὀνομακλήδην ci. Schmitt l. l. — ἔργον, ὄπαζον conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 807; ὀνομάζων Ω; ἐξονομάζων M s b w; οὐκ ὀνοτάζων ci. Schneidewin Philol. III 664. — 60 τε [τὲ E b] γέραιρε Ω s b; τ' ἐγέραιρε w auctore Ilgenio. — 62 τά μεν L. — μενοινά H. — 63 λίκνω A. — 64 γλαφυρὴν Ω; φυρὴν R. — ὁ δ' s b w; ὃ δ' (vel ὅδ') Ω. — 65 ἆλτο M s b w; ὦτο L E; ὦρτο A H R S; ὦρτο F. — κατα L A. — 66 αἰπὺν A. — οἷα L E. — φῶντες E. — 67 φηλῆται cr. C. Capelle in Lex. Hom. s. v. (φιλῆται Ernesti); φιληταὶ Ω; φιλῆταὶ M. — 68 ὠκεανὸν δὲ A; ὠκεανὸν δε E; ὠκεανόνδε Ω. — 69 αὐτοῖσιν L E; αὐτοῖσι M A F R S; αὐτοίσι H. — θ' del. Ilgen. — ἄρ L E; ὄγ' b. — 70 πιερίης it. E ut Ω; iterat im. E². — θέων s b w; θεῶν Ω (contra θέων M pro θεῶν in hym. Cer. 484). — 72 ἀκηρασίους Ω; ἀκειρασίους E et (ex ἀκειράσιους cr.) L. — ἐργατεινούς L.

τῶν τότε Μαιάδος υἱός, ἐύσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
ἀντία ποιήσας ὁπλάς, τὰς πρόσθεν ὄπισθε,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν, κάρη ἔμπαλιν αὐτοῦ ἔβαλλε.
σάνδαλα δ' ἡνίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίησιν,
ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης
εὐλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν. ὁδοιπορίην δ' ἀλεγύνων
σείατ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν αὐροφερὴς ὥς.
τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
ἱέμενον πεδίον δὲ δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
„ὦ γέρον, ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρησθα,
καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας

73 εὔσκοπος *F S*: εὐσκ- *A*: ἐπίκλοπος ci. Ernesti. — 74 ἀγέλας *M*. — ἐρυμύκους ac. *E*; ε in ἐρι- ex α cr. *A*. — 76 ἴχνι' *w* auctore Hermanno; ἴχνη *Ω*; ἴχνε' Ilgen. — 77 ὄπισθε *M*; -θεν *Ω*. — 78 ὄπισθεν *E A H S*. — πρόσθεν *Ω*: πρώτας *M*. — κάρη conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 807 (cf. Jahrb. f. Philol. 1886 p. 450); κατὰ δ' *Ω*: κατα δ' *L E*; μέτα δ' ci. Hermann. — αὐτοῦ ἔβαλλε conieci l. l.; αὐτὸς ἔβαινε *Ω*; -νεν *D s b w*. — 79 σάνδαλα δ' ἡνίκ' ἔριψεν conieci l. l.; σάνδαλα κ' ἔριψεν *L*; σάνδαλα ἔριψεν *E*; σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν *Ω*; σάλδαλα δ' αὐτίκ' ἔρριψεν (priore ρ deleto) *M*; σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔραψεν Matthiae; σάνδαλα δ' εὖτ' ἔρριψεν ci. Schneidewin Philol. III 665, σάνδαλα κάλ' ὅτ' ἔριψεν Stoll. — ἁλίησιν ex ἀλ- cr. *S*. — 80 ἄφρατα δ' ἠδ' Ilgen. — θαύματα *M*. — 81 συμμίσγων *Ω*; συμμίσγων *E*. — 82 νεοθηλέος ἀγκαλὸν [ἄγκαλον *s b w*] ὕλης *Ω*; νεοθηλέαν ἀγκαλοφὴς *M*: νεοθηλέα ἀγκάλη ὕλην Ilgen; νεοθηλέα πάγκαλον ὕλην ci. Bothe. — 83 εὐλαβέως ci. Schneidewin Philol. III 665; ἀβλαβέως *Ω*: ἀβλαύτοις ci. Pierson; ἀσφαλέως Hermann. — 84 αὐτοῖσι *M* probante Ernestio. — πετάλοισιν *E*. — κύδιμα *A F H R S*. — ἀργειφοντης *A*. — 85 ὁδοιπορίην *E*. — δ' inserui. — ἀλεγύνων ci. Windisch de hym. Hom. mai. p. 41; ἀλεείνων *Ω*; ἀλέεινων *L*. — 86 σεύατ' conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 808 (ἵετ' ib. 1887 p. 39); οἷά τ' *Ω*; οἷά τ' *S*; οἷα τ' *E A*. — δολίην ci. Matthiae. — αὐροφερὴς ὥς conieci Berl. philol. Wochenschr. 1887 p. 39; αὐτοπρεπὴς ὥς *L s b*; αὐτοτροπήσας ὥς *E*; αὐτοτροπήσας *Ω* (ex αὐ- cr. *S*) *w*; γρ' αὐτοτροπήσας im. *L*: αὐλοτροπὴς φώς Ilgen (qui etiam ἀλλοτροπήσας ci.); ἀντιτροπήσων ci. Hermann, ἀποτροπήσων Bothe, εὐτράπελος παῖς Schneidewin Philol. III 666, αὖτις ὀπίσσω Windisch l. l., αὖτις ἐτρώχα Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 73. — 87 τὸν δε *E*; τόνδε *Ω s b*. — ἐνόησεν ἔπειν ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 74. — δέμων *M b w*; δόμων *Ω*: δομῶν *s*; κομῶν ci. Ernesti cum Martino. — καμὼν ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς Gemoll. — ἀνθοῦσαν *M w*; αἴθουσαν *Ω s b*. — ἀλωὴν *L E s b*. — 88 ἱέμενον *L*; ἱ- *Ω*; ἱέμενος *B*. — πεδίονδε *Ω*. — ὀγχηστὸν *Ω* (γ ir. *F*); ὀγχηστῶν (γρ' ὸν ss.) *M*. — λεχεποίων (ην ss.) *M*. — 90 γέρον *A*, ac *E*. — ἐπικαμπύλος *L E A*; ἐπὶ καμπύλος *F H R S*; ἐπικαμπύλα *M*. — ὤμους *Ω*: ξύλα *M*. — 91 πολυοινήσεις *w* auctore Ilgenio; πολὺ οἰνήσεις *M*; πολὺ οἰμήσεις *L E S s b*; πολὺ οἰμ- *A F R*: πολύοιμήσεις *H*: πολὺ ὀνήσεις ci. Ruhnken. — φέρησθα conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 808; φέρησι (-ησι) *Ω*. — 92 καί τε *Ω*: καί τοι ci. Groddeck de hym. Hom. reliq. 86 probante Ilgenio; ὥστε ci. Bothe. — αἴ κεν ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἴης καὶ κωφὸς ἀκούσας καὶ σιγῶν· τότε μή τι ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 149. — μη ἰδὼν *E*; νόον ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 537.

καὶ σιγᾶν· ὅτε μή, σὺ καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ."
τόσσον φὰς ἀνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίνετο δημιοεργός·
ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη,
Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἄνακτος·
ἦμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀκμῆτες δ' ἵκανον ἐπ' αὔλιον ἀθρόαι οὖσαι
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους
107 λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἑρσήεντα κύπειρον,
106 κὰτ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον.
108 σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνῃ·
δάφνης ὄζον ἐν ἄγνῳ ἑλὼν ἐπόλευ' ἐπὶ δηρὸν
ἄρμενον ἐν παλάμῃς· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀυτμή.
Ἑρμῆ τοι πρώτιστα πυρήια πῦρ ἀνέδωκε.
πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ

93 σῖγαν *L E*. — μή, σὺ conieci l. l.; μή τι *Ω*; μηκέτι *D* (unde μὴ καί τι ci. Schneidewin Philol. III 666). — 94 φὰς ἀνέσευε conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809; φασὶν ἔσευε *E M*; φασὶν ἔσκευε *L*; φασὶν ἔσσευε *A F H R S*; φὰς συνέσευε *s b w*. — 95 πολλά *L E M A F H R*. — ὄρεα Ilgen. — καὶ αὐλ- κ- καὶ π- ἀνθεμόεντα om. *B*. — 97 ὀρφναίων ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 71. — ἔπικουρος *L*. — 98 ἐγίνετο *L*; ἐγένετο *M*; ἐγίγνετο *Ω s b w*. — 99 ἡ δὲ *L M A F H R S*; ἠδὲ *E*. — νὸν *E*. — σκοπίην *M*; σκοπιῇ *D*; -ῇ *s b*. — 100 μεγαμηδείδαο *A F H R w*; μέγα μηδείδαο *M S*; μεγαμηδείαο *D s b*; μεγαμηδείδοιο (signo : supra prius δ scripto) *L*; μεγαμηδείοιο (η ex α cr.) *E* (‚pallantis filia luna fuit' im. *E*[2]); μεγαθυμήταο Ilgen; μέγα δευαμένοιο ci. Gemoll — 101 τῆμος *A*; ἦμος Ilgen. — 102 εὐρυμετώπους *L*. — 103 ἀκμῆτες *w* auctore Ilgenio; ἀδμῆτες *Ω*. — ἵκανον *L*; ἤλαυνον *D*. — ἐπ' ci. Schneidewin Philol. III 668; ἐς *Ω*. — ὑψιμέλαθρον 103 et ἀθρόας οὔσας 106 *Ω* (ἀθρό' ἰούσας *b*); correxi et transposui Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809. — 104 προπάροιθ' ἱαροτρεφέος ci. Ruhnken Ep. crit. I 32. — 105 ἐπεὶ *M s b w*; ἐπει *L*; ἔπει *E A F H R S*. — εὐ *M*; οὖν Gemoll. — βοτάνεις *R*. — 107 ante 106 posuit Bothe. — ἠδ' *L*. — ἐρσήεντα *E M A*. — 106 κὰτ τὰς conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809; καὶ τὰς *Ω*; αὐτὰς ci. Herwerden Revue de philol. II 1878 p. 198. — κοίτας μὲν σ- ἐς αὔλιον ci. Bothe. — σύνελασσεν ac. *E*. — ὑψιμέλαθρον scripsi (v. ad vs. 103); ἀρδευθείσας ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 537. — 108 συν *E*. — ἐφόρα *E*. — πυρός *M A H R*. — τέχνῃ Ilgen; τέχνην *Ω*; τύνη *M*. — 109 ὄζον ἐν ἄγνῳ conieci Rhein. Mus. 1888 p. 565; ἀγλαὸν ὄζον *Ω*; ἀγλαὸν ὄξον *L*; ἀγλαὸν ὄζων *H*. — ἑλὼν conieci l. l.; ἑλὼν *Ω*. — ἐπόλευ' ἐπὶ δηρὸν conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809 et l. l.; ἐπέλετε σιδήρῳ *L*; ἐπέλεψε σιδήρῳ (-ω) *Ω*; ἐνίαλλε σιδήρῳ *M*; ἐπέλεψ' ἐνὶ ἄλλῳ (sc. ὄζῳ) ci. Riemer, ἀπέλεψε σιδήρῳ Herwerden Quaestiunc. ep. 72. — 110 ἄρμενον *Ω*, pc. *M*; ἄρ- *A H R*, ac. *M*; ἄρμαινον (αι in ε cr.) *E*. — παλάμῃς ci. Schneidewin Philol. III 668; παλάμῃ *Ω*; -μῃ *s b w*. — ἄμπνυτο δὲ *M w*; ἀνὰ [ἄνα *A F H R S*] δ' ἄμπνυτο *Ω s b*; ἅμα δ' ἄμπνυτο ci. Ruhnken Ep. crit. 33; τάχα δ' ἄμπνυτο ci. Ernesti. — θερμὸς *Ω*; θερμὸ *L*; θερμὸς *M*. — αὐτμὴ *A*; ἀυτμῇ *M*. — 111 Ἑρμῆ conieci Berl. philol. Wochenschr 1886 p. 809; ἑρμῆς *Ω*. — πυρήια *Ω*; πυρήια *E*; πύρηια *L*. — πῦρ conieci l. l.; πῦρ τ' *Ω*. — ἀνέδωκεν *M*. — 112 πολλά δε *L A F H R S*. — κᾶλα *Ω* (sed signo : supra λ scripto *H*); κάλα *L E*; καλὰ *M*; κῆλα malit Bothe. — κατουδαίῳ *b w*; κατ' οὐδαίω *Ω*; -ῳ *s*.

οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ὑποβρύχους ἕλικας βοῦς εἷλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας,
ἐκ ῥινῶν δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνας τετορήσας,
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμὼν κρέα πίονα δημῷ.
ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν — θάμ' ἔτασσα — πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς, τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἡδεῖ'· ἀλλ' οὐδ' ὧς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,

113 οὖλα Ω; αὖα ci. Gemoll. — ἐπητανά ci. Barnes, ἐπήτριμα Stadtmueller. — δε E. — φλὸξ S. — 114 τιλόσε A H R; τ λόσε F. — φῦσαν w auctore Hemsterhusio (qui φύσσαν vel φύσαν dicitur voluisse); φύσαν E; φῦζαν M b; φύζαν Ω s. — ἱεῖσα L M S. — δαιόμενοιο ac. F. — 115 υ in κλυτοῦ ex η cr. A; κλυτοῦ etiam E² im. — ἠφαίστοιο D. — 116 ὑποβρύχους scripsi (ἐριβρύχους w auctore Barnesio); ὑποβρυχίας Ω; ὑπὸ βρυχίας E; ὑποβρυχέας Ilgen. — εἷλκε Ω s b; εἶλκε S; ἕλκε w. — 117 δοίας M. — δὲ οἱ A. — ἔπλετο Ω; ἕσπετο ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 541. — 118 φισιοῶσας ac. E. — 119 ἐκ ῥινῶν scripsi Jahrb. f. Philol. 1888 p. 735; ἐκκρίνας M; ἐγκλίνων Ω; ἐγκλίνας Ilgen. — ἀγκλίνων δὲ μίνυνθα τότ' αἰῶν' ἐξετόρησεν ci. Gemoll, χερσὶ δ' ἑλὼν πέλεκυν αἶψ' αἰῶν' ἐξετόρησεν Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 76. — ἐκύ*λινδε R. — δι' αἰῶνας L E; -νάς s b w; διαιῶνας M; δι' αἰῶνος A F H R S (nullus -νάς aut -νός). — τετορήσας M; τε τορήσας sive τετ- Ω s b w; τ' ἐτόρησεν Ilgen. — 120 δ' del. Franke. — πίονα M w; πίονι Ω s b. — 121 ὤπτα δ' L E; ὠπτὰ δ' M; ὦπτο δ' ἄρ' A F H R S; ὠπτησ' (sublata praecedente interpunctione) ci. Herwerden l. l. — ἀμφ' iteravit (alterum del.) E. — ἀμφ' ὀβελοῖσι S; ἀμφοβελοῖσι H. — δουρατεοῖσι L. — 122 νῶτα γ' ἐράσμια M. — αἷμα E. — 123 ἐργμένον L; ἔργμενον M. — χολάδεσι A F. — τά L M A F H R S. — αὐτοῦ S. — κεῖτ' ἐπὶ γαίης vel κείατο χωρίς ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 76. — ἐπὶ Ω, nullus ἐνὶ. — 124 ῥινούς L M A F H R S. — ἐξετάνυσε M A. — καταστυφέλῳ L E; κατὰ στυφέλω A F H R S; κατὰ στυφελῇ M. — ἐπὶ b w; ἐνὶ Ω s. — 125 ὥς L A F H R S s b. — θάμ' ἔτασσα conieci Berl. philol. Wochenschr. 1887 p. 699; τάμετ' ἄσσα Ω (etiam E); τάμε τ' ἄσσα L; τὰ μέτασσα M; τάμεθ' ἄσσα s b; τάμετ' ἄσσα w; τὰ μέταζε ci. Schneidewin. — ταμίης, τὰ πολυχρόνια Ilgen; τάνυσθ', ἄσσα πολυχρόνια ci. Hermann. — πολυχρόνιον b. — πεφύασι Ω; κε φυλάσσοι ci. Ilgen. — 126 μετὰ ταῦτα L E s b w; μεταταῦτα Ω. — καὶ ἄκριτον Ω; κατ' ἄκριας ci. Gemoll. — 127 χαρμόφρων b w auctore H. Stephano; χαρμοφέρων L E M; χάρμα φέρων A F H R S. — εἰρύσσατο L E w; εἰρύσατο Ω s b. — 130 αἴσιης ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 70. — κεράων A; κρειῶν Gemoll. — ἠράσσατο L E; ἠράσατο Ω; ἐξήρξατο ci. Schoemann. — 131 ὀδμὴ S. — ἐπῆγε ci. Bothe. — ἀθάνατον L E. — 132 ἡδεῖ' w auctore Ruhnkenio; ἦδει F R S; ἤδει L E M A H; ἤδη s b. — οὐδ' ὥς Ω; οὐδ' ὧς E M; οὐδός D. — οἱ ἐπείθετο Ω; -θοντο B; ἐπεπείθετο M.

καί τε μάλ' ἱμείροντι πιεῖν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φώρης. ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀυτμῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
παννυχίδος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήιθρον ἔδυνεν
αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠύτ' ὀμίχλη.
ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν
ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥς περ ἐπ' οὔδει.
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς.
σπάργανα δ' ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠύτε τέκνον
νήπιον, ἣν πάλλῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος, ἀθύρων
κεῖτο χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
„τίπτε σύ, ποικιλομῆτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ

133 καὶ L E. — ἱμείροντ E. — πιεῖν conieci Berl. philol. Wochenschr. 1887 p. 700; περῆν M; πέρην A F H R S s; πέρην' L E; περᾶν b w; περῆν' Ilgen auctore Clarkio. — ἱερῆς ac. E. — 134 κατέθηκε E. — 136 om. M. — σῆμαθ' ἑῆς φωρῆς ci. Schopen; σήματα ἧς φ- Gemoll. — νέης φώρης scripsi (φωρῆς w auctore Hermanno); νέης φωνῆς Ω s b; νεοσφαγέης ci. Ruhnken; νεηφονίης Ilgen; νέῃσι φονῆς ci. Voss Randgloss. p. 78. — κάγκαν' ἀγείρας w auctore Ilgenio; κάγκαν' ἀείρας L E F s b; κάγκ' ἀναείρας H R S; κάγκ' ἀνάειρας A. — 137 οὐλοπόδ' οὐλοκάρηβα M. — 138 ἐπειδὴ M w; ἐπεὶ Ω; ἐπεί τοι s b. — ἤνυσε Ω; ἤνυσε M. — 139 η in προέηκεν ir. F. — ἀλφεικὸν R. — 140 ἀνθρακιὴν H s b w; -κιήν L M; -κίην E A F R S. — ἐμαράνε E; ἐμάρηνε vel ἐμάραινε ci. Cobet Mnem. 1862 p. 311 (prius iam Hermannus invenerat et reiecerat). — μελαιναν A. — 141 παννυχίδος conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 869; παννύχιος Ω; -ον M. — καλόν δε L E M. — ἐπέλαμπε Ω; κατέλαμπε M. — 142 ἂψ Ilgen. — αὖτις S. — διακάρηνα M. — 143 ὄρθρια E. — τις Ω s; τί Hermann. — δ in δολιχῆς pc. E. — 145 λελάκαντο A F H S. — διός M A R S. — ἑρμῆς Ω; υἱὸς Ilgen (et J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 161). — 146 δια L E. — 147 (αὔρῃ it. E et im. E². —) ὀπωρινῇ S. — ἦυτ' A. — ὀμίχλῃ L. — 148 ἰθύσας M w; ἰθύνας Ω s b. — ἄντρον M. — πίον L. — νηὸν Ω; σηκὸν ci. Schneidewin Philol. III 671. — 149 ἦκα E F; ἧκα Ω. — προβιβῶν L E M. — κτύπε μητέρος αἰδοῖ ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 77. — 150 ἐσυμένως L. — ἐσῴχετο Ilgen. — 151 σπάργανα δ' Ilgen; σπάργανον Ω s b w. — εἰλυμένος D; ἠλυμένος M. — 152 ἣν πάλλῃσι conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 103; ἐν παλάμῃσι (-μῃσι) Ω. — παρ' ἰγνύσι A F H R S s b w; περ' ἰγνέσι L E; περιγνύσι M; παροιγνὺς ci. Hermann, παρ' ἴχνεσι Bothe. — λαῖφος Ω; φαιδρὸς ci. Ruhnken Ep. crit. I 36. — λαίφεα σύρων Stadtmueller. — ἀείρων ci. B. Martin; ἀγείρων Ilgen. — 153 ἐπαριστερὰ S. — ἐέργων sic E. — 154 ἄρ E; ἆρ L. — ἔλαθε M. — εἶπε E M. — τε Ω; δὲ Ilgen. — μύθον E. — 155 πόθεν τόδε w; πόθεν τάδε Ω s b; πόθ' ἐνθάδε Ernesti.

ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
Λητοΐδεω ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν
ἠὲ λάοντα μάλ' ὀξὺ κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
ἔρρε, τάλαν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφίτευσε μέριμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι."
τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
„μῆτερ ἐμή, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἠύτε τέκνον
νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥ τις ἀρίστη,
βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
νῶι μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
πλούσιον, ἀφνειόν, πολυλήιον, ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν. ἀμφὶ δὲ τιμῇ
κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧς περ Ἀπόλλων.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἤτοι ἔγωγε
πειρήσω — δύναμαι — φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.

156 ἔρχεαι Ilgen. — νῦν δέ σε D. — οἴω L E M; ὀΐω Ω. — 157 ἢ τάχ' b w; ἢ τάχ' Ω; δύσαχ' M (quod e δὶς τόσ' ortum putabat Hermann); δέσταχ' Ilgen; ὕστατ' ci. Schopen. — πλευρῇσιν (-ρῆσιν) L E M; πλευροῖσιν Ω. — 158 Λητοΐδεω Hermann; λητοΐδου Ω s b w; λητοίδου L; λητοΐδος E. — δι' ἐκ A F H R S s b w; διεκ L E M. — περῆσαι ci. Schopen. — 159 ἠὲ λάοντα μάλ' ὀξὺ conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809; ἤ σε λαβόντα [λαβ- ex λάβ- cr. L; φέροντα M] μεταξὺ Ω; ἤ σε λαθόντα μεταξὺ Matthiae; καὶ κελάδοντα μεταξὺ ci. Schopen, ἤ σὲ κακὸν τὰ μέταξε J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 152, ἢ κολοβὸν [vel ἢ σὲ κόλον] τὰ μέταξε M. Schmidt Rhein. Mus. XXVI 1871 p. 163, ἢ ἑ λαθόντα μέτασσα Lohsee de hym. in Merc. p. 28, μηδὲ ἀλόντα μετάξε sic Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 77. — ἢ ἑ λαβ- μ- κατ' ἄγκας Ilgen. — φιλητεύσειν Ω; φιλ- L E M; φιλητεῦσαι ci. Schopen. — 160 τάλαν w auctore Ruhnkenio (Ep. crit. I 37); πάλιν Ω s b. — μεγάλην ex μέγαλην cr. L. — ἐφύτευσεν E. — 161 θνητῶν (οἷς supra) E. — ἀνθρώποισιν A. — θεοῖσιν A. — 162 τὴν L M A F H S b. — κερδαλέοισιν A F H R S. — 163 μῆτηρ sic H. — τί νυ ταῦτα τιτύσκεαι ἠύτε τέκνον νηπίον ci. Bothe. — δεδίσκεαι w auctore Piersono; τιτύσκεαι Ω s b; πινύσκεις ci. Ruhnken Ep. crit. I 37. — 164 παῦρα μετὰ [κατὰ Ernesti] φρεσὶν αἴσυλα [αἴσιμα ci. Ruhnken Ep. crit. I 38, ἄρμενα M. Schmidt p. 164] οἶδε Ω; πολλὰ ἐνὶ φρεσὶν ἄρμενα οἶδεν M. — 165 ταρβαλέον ex -λεον cr. E; ταρβαλέον L. — ταρβαλέον ϑ', ὃς [vel ταρβαλέος τ' ἄρα] μητρὸς ὑπερδείδοικεν ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 77. — ὑπαὶ δείδοικεν A F H R S. — 166 τέχνης Ω; τιμῆς ci. Matthiae Animadv. p. 249. — 167 βουκολέων conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809 (βουκολέειν maluit Gemoll); βουλεύων Ω; πλουτίζειν vel ὀλβίζειν ci. Schneidewin Philol. III 673, ὀλβιέων Herwerden Quaestiunc. ep. 74. — καὶ σὲ Ω w; καί σε s b — θεοῖσι]ν expunxit E. — 168 ἄπαστοι M s b w; ἄπαστοι (λι supra) L F R; ἄπλασται S; ἄπλιστοι A H; ἄλιστοι E; ἄπιστοι Hermann; ἄπλυτοι ci. Bothe. — 169 ἀεξόμεθ' M. — 170 ἤματα H. — 171 πολυλήϊλον E. — 172 ἀμφὶ δε L A; ἄμφις (ohne) ci. K. L. Kayser Hom. Abhandl. p. 82 et Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 78. — τιμῇ ci. Schneidewin Philol. III 674; τιμῆς Ω; τιμὴν ci. Bothe; τιμῆς Gemoll. — 173 τῆς ὁσίης καὶ ἐγὼ ci. Bothe. — κἀγὼ M A s b w. — ὁσίης E. — ἧς Ω; ἣ E. — 174 κε Ω; κη A. — ἤτοι b; αὐτὸς Ilgen. — 175 πειράσω, εἰ δύναμαι ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 71. — δύναμαι s b w; δύναμαι δὲ Ω. — φιλητέων b w; φιλητῶν s; φιλητέων M; φιλητεύειν Ω.

εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
ἄλλό τί οἱ καὶ μεῖζον ὀίομαι ἀντιβολήσειν.
εἶμι γὰρ ἐς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
πορθήσω καὶ χρυσὸν ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα."
ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια μήτηρ.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου. αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστὸν δ' ἀφίκανε κιών, πολυήρατον ἄλσος
ἁγνὸν ἐρισφαράγου γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εὗρεν ἐλῶντα παρ' ἐξ ὁδοῦ, ἕρκος ἀλωῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
„ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτάς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠύτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος — ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται —,
ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπέ, γεραιὲ παλαιγενές, εἴ που ὄπωπας
ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον."
τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
„ὦ φίλος, ἀργαλέον μέν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,

177 ἀλλά M A s; ἄλλο Ω. — τι A. — οἱ Ω; οι H. — 178 εἶμε H. — ἐς w auctore Hermanno; εἰς Ω. — δόμον ac. M. — ἀντιτορήσκων A. — 179 ἄλις A F H R. — ἠδὲ H. — 180 αἴθωνα M. — 181 σὲ δ' L M A F R; σύ δε E. — αἴ κ' ἐθέλῃσθα (-λησθα) D M; αἴ κε θέλησθα A F H R S; αἴ κε θ- L E. — 182 ὥς A S; ὡς H. — μὲν ὁ E; μέν' ῥ' A. — 183 υἱὸς τ' L E. — αἰγιάχοιο S. — Διὸς om. L. — καὶ om. E. — μήτηρ M; μαῖα Ω. — 184 ἠώς M F R. — θνητοῖσιν A. — 186 ὀγχηστὸν E F R; ὀγχηστόν Ω. — ἄλσος L. — 187 ἁγνὸν ἐρισφαράγγου H. — 188 κάνδαλον Ilgen; τράχηλον vel νωχαλὸν ci. Hermann; καμπύλον (vel νωλεμὲς) ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 153, ὀκλαδὸν Stadtmueller; κνωδάλῳ Gemoll; νωδαλὸν ci. Ridgeway Journal of Philol. XVII 1888 p. 110. — κλῶνας ὅγ' εὗρε λέγοντα ci. Schneidewin Philol. III 675. — εὗρεν ἐλῶντα ci. Ilgen (cf. Berl. philol. Wochenschr. 1887 p. 39 et 698); εὗρε νέμοντα Ω; εὗρε νέμ- L E; εὗρε, δέμοντα b w. — παρὲξ ac. L; παρὲξ E M s b w, pc. L; πάρεξ A F H R S. — ὁδοῦ L. — ἀλωῆς L E M S s b. — 189 κ in ἐρικυδέος pc. E. — 190 γέρων ac. A. — βατόδροπε M probante Ilgenio. — ποιήεντας E. — 191 ἀπα L. — ἔνθα δ' L. — 193 ἐβόσκετο om. A B F H R S (non s b w). — 194 κῦνες S. — 195 ἠυτε H. — 196 ὅ Ω; οἵ S. — ὃ Ω; ὁ E. — δὴ A. — περὶ θαῦμα Ω s b; περι θαῦμα L; πέρι θαῦμα w; μέγα θ- Ilgen. — 197 ταί L M A F H R S. — νέων L. — καταδυσομένοιο ci. Voss ad Arat. p. 150. — 198 ἀπο H. — 199 ταῦτα E. — που Ω; πο A. — 200 κέλευθα M. — 201 τόν L M A F H R S. — μυθοῖσιν L. — προσεειπεν M. — 202 ἀργαλέων L. — ἴδοιο ci. Ernesti; ἴδοιτο Ω s b w; ἴδοιμι M probantibus Ruhnkenio et Ilgenio.

πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, — σαφὲς δ' οὐκ οἶδα — νοῆσαι,
ὅς τις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐυκραίρῃσιν ὀπήδει,
νήπιος· εἶχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν,
ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ."
φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας.
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλήτην γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἠγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
ἴχνια δ' εἰσενόησεν ἑκηβόλος εἶπέ τε μῦθον·
„ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται οὔτε γυναικὸς
οὔτε λύκων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων,
οὔτέ τι Κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι·
οἵ τις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο."
ὣς εἰπὼν ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταειμένον ὕλῃ,
πέτρης πρὸς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθά τε Νύμφη

203 ὀδῖται ac. *E*. — 205 φοιτῶσιν Ω; πρήσσουσιν *M*. — χαλεπὸν δε *L*. — δαήμεναι ἐστιν *E*; -ναι ἐστὶν Ω *s*. — 207 γουνὸν om. *L*. — ἀλωῆς *w*; ἀλωῆς Ω *s b*. — 208 σαφές *M A F H R*. — νοήσας *M* probante Ruhnkenio Ep. crit. I 39. — 209 ὃς *E*. — εὐκραίρῃσαν (-ρῃσαν) *L E*; εὐκραιρῇσιν *M*; εὐκραίρουσιν *S* ut Ω (εὔ- *A*, ἐυ- *R*); εὐκραίροις im. *S*[2]. — ὀπήδει *b w*; ὀπ- Ω *s*; ὀπηδεῖν ci. Schaefer. — 210 ἐπιστροφάδην Ω; ἐπιστράδην *E*. — 211 δ' ἀνέωγε *A*; δ' ἄρα ἦγε ci. Bothe. — ἔχον Hermann. — ἀντίον *L*. — αὐτῷ *b*. — 212 φῆ *L E*. — ῥ' *L M*; ὁ *E*; δ' Ω. — μῦθον ἀκούσας *M*. cum γρ' im. *L E*; φοῖβος ἀπόλλων it. *L E* ut Ω *s b*. — 213 οἰωνόν *L A F H R S*. — 214 φηλήτην scripsi (φηλητὴν *s b w*); φιλητὴν *L M*; φιλοτὴν *E*; φηλωτὴν Ω. — 215 om. *L* — ἐσσυμένος *H*. — ἀναξ *A*. — 216 εἰλίποδας *M w*; εἰλι- Ω *s b*; εἰλύ- *H*. — 217 πορφυρέην (quod inter scribendum cr.) *L*; πορφυρέῃ (ει ss.) *E*. — 218 et 219 om. *M*. — ἴχνια δ' Ilgen; ἴχνια τ' *E*; ἴχνιά τ' Ω. — ἐκηβόλος *E*. — εἶπε *L E*. — μῦθος *S*. — 219 ὦ Ω. — 220 ἔστι *D*; ἐστι *A*. — 222 βείματα *M*. — οὔτ' Ω; ὅσ' sic *L*. — γίνεται Ω *s b*; γίγν- *w* auctore Hermanno. — γυναικος *A*. — 224 οὔτέ τι Ω *s*; οὔτε τι *E*; οὔτε τί *b*; οὐδέ τί *w* auctore Hermanno. — κενταύρου Ω *b*; κενταύροι *s w*. — κένταυρον λασιαύχενα ἔλπομαι εἶναι ci. Schneidewin Philol. III 676. — ἔλπομαι εἶναι *E M w*, cum γρ' im. *L*; ἤστην ὁμοῖα it. *L*; ἔστιν ὁμοῖα Ω; ἔστιν ὁμοῖα *s b*. — 225 οὗ scripsi Jahrb. f. Philol. 1887 p. 240; ὃς Ω. — βιβὰς ποσὶ καρπαλίμοισιν ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 538. — 226 ὁδοῖο (prius) *S*. — 227 ἤιξεν *L*. — 228 ἀμφίκανεν *E*. — καταειμένον Ω; κατάειμενον *L*; καταειμ- *E M s b*. — 229 πρὸς scripsi Jahrb. f. Philol. 1888 p. 737; εἰς Ω *s b*; ἐς *w*. — κευθμῶν *L*. — ἔνθά *L R s*; ἔνθα Ω.

ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάινον οὐδὸν
ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος, αὐτὸς ἀνείλων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
χωόμενον περὶ βουσίν, ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἠύτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
ὣς Ἑρμῆς ἑκάεργον ἰδὼν ἐνέειλέν ἑ αὐτόν.
ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε
ἦρα νεολλοῦτου προκαλεύμενος, ἥδυμον ὕπνον,
ἐγρήσσων ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
παῖδ' ὀλίγον, δολίῃς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν
νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,

230 ἐλόλευσε *A*. — κρονιώνος *L*; κρονίωνα *M*. — 231 ὀδμή *L*. — 232 κιδνᾶτο *L E*. — πολλά δε *F H R*. — ταναύποδα sic *L E*; τανύποδα Ω *s*. — σκετο (βό ss.) *R*. — ποίην Ω; πόαν *M*. — 233 κατεβήσετο ci. Cobet Mnemos. 1862 p. 311. — λάϊον *E*. — 234 ἄντρον cum ras. supra ο *L*; ἀντρον *E*. — ἐς om. *E*. — ἠρόεν *R*; ἠερόεντα ac. *A*. — ἑκατηβόλος *L*; ἑκατηβόλον ac. *A*. — αὐτὸς ἀνείλων conieci Jahrb. f. Philol. 1888 p. 738; αὐτὰς ἀπόλλων Ω, pc. *A*; ἀπόλλωνα ac. *A*; ἀγνὸς Ἀπόλλων vel ἀργυρότοξος ci. Hermann; αἰνὸν ἀπειλῶν conieceram Jahrb. f. Philol. 1887 p. 12 (cf. Peppmueller ib. p. 201). — 235 τὸν *E*; τόν Ω *b*. — ἐνόησεν *A F S*. — 236 ἑκατηβόλον *A*. — 237 σ in ἔσω ex ι cr. *E*. — κατέδυνεν *A*. — θυέεντ' *E*. — ἤΰτε *L*. — 238 ἀνθρακίην *E A*. — οὔλη σποδὸς *w* auctore Hermanno; ὁλοσποδὸς *M*; ὕλης σποδὸς Ω *s b*; ὕλης σπονδὸς *E*; ὕλῃ σποδὸς ci. Matthiae. — ἀμφικαλύπτει *s b w*; -πτοι Ω. — 239 ὣς *L*; ὡς *E H*. — ἐνέειλέν conieci Jahrb. f. Philol. 1888 p. 742; ἀλέεινεν Ω; -νον *E*; ἀλέαινέν Ilgen; ἀνέειλε ci. Lohsee de hym. in Merc. p. 27. — ἀλέεινέ τε αὐτὸν ἔν τ' ὀλίγῳ ci. Schoemann. — ἑ αὐτόν Ilgen (ἑ αὐτόν *w* auctore Hermanno); ἑαυτὸν Ω; ἐνιπήν ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 541. — 240 συνέλασε *D*, ac. *E*; συνέελσε Gemoll. — χεῖράς τε *L*; χεῖρας τέ *E*; χεῖρας τε Ω. — 241 ἦρα νεολλούτου conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 325; δή [δὴ *F S*] ῥα [ῥὰ *S*] νεόλλουτος [νεόλουτος (λ ss.) *S*] it. *L E* ut Ω *s w*; ἐν ἄλλῳ οὕτως· θῆρα νέον [sive νέων *L*] λοχάων προκαλεύμενος ἠδύ [signo :— addito *L*] im. *L E*; φῆ [ἦ Matthiae, φή Hermann] ῥα νεόλλουτος *b*; οἷα νεόλλουτος Ilgen; φή ῥα νέον γεγαὼς ci. Baumeister; δῶρον ὅγ' ἐκ λεχέων ci. Gemoll. — προκαλεύμενος Ω; προκαλούμενος *M*; προβαλεύμενος ci. Herwerden Lect. Rhen. Trai. p. 1 (v. Rhein. Mus. 1888 p. 78), quod προβολεύμενος debebat esse. — ἥδυμον *L E M*; νήδυμον Ω. — 242 ἐγρήσσων ἐτεόν γε Hermann; ἄγρης· [ἄγρης *E*; ἄργης· ac. *L*] εἰνέτεόν [εἰνετεόν *M*] τε Ω *s w*; ἐγρήσσων· ἐρατὴν τε ci. B. Martin; ἐγρήσσειν· ἔτι τὴν δὲ *b*; ἀγνῆς· νηγέτεόν τε Ilgen. — δ' add. Hermann; om. Ω *s*. — 243 ἠγνοιησε *A*. — 245 δολίῃς *w* auctore Matthiaeo; δολίης Ω, ut solent; δολείης *S*; δολίησ' *s b*. — εἰλύμενον *L E*; ἐελμένον ci. Matthiae Animadv. 262. — εὐτροπίῃσιν Gemoll. — 246 παπτήνας *s b*; παπτύνας *L*. — ἄρα Ω; ἀνὰ *M* probante Matthiaeo. — 247 τρεῖς θαλάμους ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 79. — ἀνέωγε Ω. — κληίδα *M*. — φαεινην *S*. — 248 ἐμπλείους *M w* (ut ci. Barnes; ει librarius *M* eodem modo scr. quo in ἡγεμονείων 259, ἡγεμονεύσεις 303, al.); ἐκπλ- Ω *s b*; ἐκπλείον 'priori versu expuncto' ci. Matthiae. — ἠδ' *L*. — 249 πολλὸς δὲ *E*; -ὸς δε *A*; -ός δε Ω. — χρυσὸς τε *E*; χρυσός γε (hoc ss.) *M*. — ἔκειτο *S*.

πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα Νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
„ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶσσον, ἐπεὶ τάχα νῶι διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον·
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
ἐς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἐρρήσεις, λυγροῖσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων."
τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
„Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;
ἦ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐδέ κε μηνύσαιμ' οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτί, ἔοικα.
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα δι' ἐκ προθύροιο περῆσαι
βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὕπο χθών.

250 *πολλὰ δὲ E M; πολλά δε Ω.* — *ἄργυφ' M.* — 251 *οἷα E.* — *ἱερα A.* — 253 *προσηύδα D,* ac. *L.* — 254 *ἐν λίμνει R; ἐν λίκνῳ F; ἐν κλίνῃ* it. *L: γρ' ἐν λίκνῳ* im. *L.* — *κατάκιαι A F H R; κατάκεισαι* Gemoll. — 255 *θᾶσσον ἐπεὶ* om. *M* spatio trium vel quattuor litterarum relicto. — *θᾶσσον w* auctore Ilgenio; *θᾶττον Ω s b; θάττον E.* — *ό* in *διοισόμεθ'* ir. *F; διοισάμεθα D.* — 256 *γὰρ E.* — *λαβὼν w* auctore Ilgenio; *βαλὼν Ω.* — 257 *ἐς w; εἰς Ω s b.* — *οὐδὲ L.* — 259 *ἐρρήσεις L E.* — *ἐρρεῖς, ὀλλυμένοισιν* ci. Groddeck de hym. Hom. reliq. 88. — *λυγροῖσιν* conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 103; *ὀλίγοισιν Ω; -σι M; ἀλιτροῖσιν* Ilgen; *δολίοισιν* ci. Hermann, *ὀλοοῖσιν* Bothe, *φθινύθουσιν* Schopen, *νεδροῖσιν* vel potius *νυδροῖσιν* (olim *φίλοισιν* vel *λῃσταῖσιν*) ci. Stadtmueller Festschrift zur XXXVI. Versammlung d. Philol. 1882 p. 60, *προτέροισιν* Peppmueller Jahrb. f. Philol. 1887 p. 805. — *δολιοισ' ἔνθ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύσειν* ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 79. — *ἐν Ω* (ut 461); *μετ' M.* — *ἠπεροπεύων* Matthiae. — 260 *τὸν Ω b; τὸν* sic *E.* — *κερδαλέοισιν E A.* — 261 *ἔειπες D s b w; ἔειπος E; ἔειπας Ω* (ir. *A*). — 262 *ἦ* ci. Matthiae probante Hermanno; *καὶ Ω.* — 263 *εἶδον E.* — *πυθόμην D.* — *οὐκ Ω; οὔτ'* ci. Matthiae Animadv. p. 264. — *ἄλλον B.* — *μύθον E.* — 264 *οὐδέ κε* (ex vs. 364) ci. Herwerden Quaestiunc. ep 74 et Rhein. Mus. 1888 p. 79; *οὐκ ἂν Ω.* — *μηνύσαιμ A F* (*ν* pc. *F*) *H R.* — *οὐδ'* (ex l. l.) ci. Herwerden l. l.; *οὐκ Ω.* — 265 *οὐδὲ* Baumeister; *οὔτε Ω; οὔτι* Hermann. — *λα* in *ἐλατῆρι* pc. *L.* — *κρατερῷ M.* — 266 *οὐκ Ω; οὔτ'* Gemoll. — 268 *σπάργανα E.* — 269 *πάθεν Ω; πόθον E.* — 270 *καὶ E.* — *γένοιτο E.* — 271 *νέον L.* — *δι' ἐκ* scripsi (*διὲκ* iam Stadtmueller) ex vs. 158; *δια L; διὰ Ω.* — 272 *βουσὶν ἐπ'* ci. Schneidewin Philol. III 272; *βουσὶ μετ' Ω.* — *ἀγραύλῃσι M.* — *τό Ω b.* — *ἀπτερέως* ci. M. Schmidt Rhein. Mus. XXVI 1871 p. 164. — 273 *ἁπαλοὶ δὲ A: απαλοι δε L; ἀπαλοι δε E; ἁπαλλοὶ δὲ F.* — *ὕπο χθών w* auctore Hermanno; *ὑπὸ χθὼν E M s b; ὑποχθὼν A F H R; ὀσποχθὼν L.*

εἰ δ' ἐθέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτέ τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω."
ὣς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
ὀφρῦς ῥιπτάζεσκεν ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἀνιῶνθ' ὡς μῦθον ἀκούων.
τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
„ὦ πέπον, ἠπεροπευτά, δολοφραδές, ἦ σε μάλ' οἴω
πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις·
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπότ' ἂν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντήσῃς ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσί,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην,
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε. τοῖο δ' Ἀπόλλων

274 *δ' ἐθέλεις w* auctore Ilgenio; *δὲ* [*δέ E*] *θέλεις Ω.* — *ὀμοῦμαι L E F.* — (*κεφαλὴν ὀμοῦται τοῦ πατρὸς ὁ Ἑρμῆς* sic *E*² im. —) 275 *ἐγώ M.* — 276 *μήτέ Ω s; μή τέ R.* — *ἄλλων* ac. *A.* — *ἡμετεράων* ac. *M.* — 277 *τιὲς L.* — *οἷον E A H R.* — 278 *ἄρ M; ἄρ L E.* — 279 *ὀφρῦς* Hermann; *ὀφρύσι Ω.* — *ὀφρύσ' ἐνιπτάζεσκεν* ci. Ruhnken Ep. crit. I 40. — *ῥιπτάζεσκεν Ω* (v. Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 171); *ῥιπάζ- M; ῥυστάζ-* ci. Alberti, *νευστάζ-* Lobeck, *κρυπτάζ-* Ilgen. — 280 *ἀνιῶνθ' ὡς* conieci Berl. philol. Wochenschr. 1886 p. 809; *ἄλιον ὡς M s b; ἄλιον ὡς* (*τὸν* ss.) *L; ἄλιον ὡς τὸν F H R; ἄλιον ὡς τὸ A; ἄλιον τὸν E; ἄλ- w.* — *ἄλιον τὸν μ- ἀνύσσων* ci. Schneidewin Philol. III 678; *ἄλιον τὸν μ- ὑποσχών* Baumeister; *ἄλιον τὸν μ- ὑλακτῶν* ci. Stadtmueller. — 281 ante 280 collocat Bothe. — 281 *τὸν E; τόν Ω b.* — *ἀπαλὸν A.* — 282 *δολοφράδὲς L.* — *ἦ M.* — *οἴω A.* — 283 *πολλάκις L.* — *ἀντιτορεῦντα* Hermann. — *εὖ ναιετάοντας Ω s b; εὐναι- w.* — 284 *οὐχ' L A; οὐδ' M.* — *οὔδει H.* — *καθίσαι M s; καθίσειν* Gemoll; *καθίσσειν* ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 80. — 285 *φ* in *ψόφου* pc. *L.* — *οἷ' E.* — *ὅττι μενοινᾷς* ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 161. — 286 *πολλούς L M A F H R.* — *δ' ἀγραύλους Ω; δραύλους L E.* — *μηλοβοτήρας E.* — 287 *ὁπότ' ἂν w* auctore Hermanno; *ὁπόταν Ω.* — *κρειῶν Ω; μήλων M.* — *ἐρατίζων A.* — 288 *ἀντήσῃς Ω* (sed *ἀν-* ex *ἄν-* cr. *E*, *-ῃς* pc. *R*); *-σῃς w* auctore Hermanno; *-σεις E H s b.* — *γρ' ἄντην* [*ἀντᾷς* vel *-τῇς* ci. Schneidewin Philol. III 679] *βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀΐεσσιν* im. *L E.* — *ἀγέλῃσι L; ἀγέλῃσιν E.* — 289 *ἀλλάγε M.* — *μή E;* om. *M.* — *πήματόν M.* — *τε* ss. *M;* om. *D s.* — *ἰαύσεις M* et ac. *D.* — 291 *μεταθανάτοις D.* — *ἕξεις L.* — 292 *χ* in *ἀρχὸς* ex *γ* cr. *E; αὐχος M.* — *φηλητέων s b w; φιλητέων L E M; φιλιτέων A F H R.* — *ἤματα F.* — 293 *ἄρ E; ἄρ' H; ἄρ L.* — 294 *συν E A H,* pc. *L.* — *δᾶρα L.* — *φρασσάμενος s b w; φρασάμ- Ω; φρασσόμ-* ci. Gemoll. — *τόδε H.* — *κρατοὺς L; κρατὸς M.* — 295 *ἰωνὸν H.* — *χερσὶν M A.* — 296 *γαστρὸς Ω; μετὰ γαστρὸς E.* — *ἐρίθον L.* — *ἀγγελιώτην E.* — 297 *ἐσσυμένως L.* — *δ' Ἀπόλλων E.*

ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
τούτοις οἰωνοῖσι· βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
εὑρήσω καὶ ἔπειτα, σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.“
ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
σπουδάζων· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἱλυμένον, εἶπε δὲ μῦθον·
„πῇ με φέρεις, ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὢ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.“
αὐτὰρ ἔπειτα ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέι φωνῇ
οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν, Κυλλήνιος ἀργυρότοξον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,

298 δε L. — ἑρμήν H. — 299 ἐσσυμένος M. — 300 κερτόμεεν b. — καὶ E; τότε ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 161. — 301 σπαργανιῶτα D. — υἱέ ir. L. — 302 εὑρήσω καὶ ἔπειτα et 303 τούτοις [αὐτοῖς M] οἰωνοῖσι [-νοῖσιν L E A; -νοῖς s] hoc ordine Ω; transposui Jahrb. f. Philol. 1887 p. 337. — 303 σὺ b w; σύ Ω; εὐ L E s. — ἡγεμονεύεις A. — 304 et 305 ὣς ἔφατο· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει σπουδῇ· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς Ilgen. — φάτ' L E A F R s b w, pc. H; ἔφαθ' M. — ὃ [ὃ H; ὁ A s b w] δ' αὖτ' E M A F H R; ὅτε δ' αὖτ' L. — ο in κυλλήνιος pc. E. — 305 σπουδάζων conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 338 σπουδῇ [-δῇ] ἰὼν Ω; σπυρθίζων ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 539. — 306 ὤμοισι M; -σιν Ω. — ὤμοις ἐλελιγμένον Gemoll. — εἰλυμένον ci. G. Greve de hym. in Merc. p. 74 (εἰλυμένος Windisch de hym. Hom. p. 39); ἐλιγμένος L E; ἐλ- A F H R s b; ἐελμενος M, unde ἐελμένος Hermann; ἐλιγμένον w; ἐελμένον ci. Schneidewin Philol. III 679. — 307 πῇ w: πῆ Ω s b. — 308 ἦ M; ἢ A F H R. — ἕνεχ' ὧδε E; ἐνέχωνδε M. — ὀρσοπολεύεις A F H R. — 309 ὦ A F H; ὢ Ω s b w. — 310 ὄπωπα Ω; αἵ τινες εἰσὶ add. M, quae verba iterantur in versu sequente. — 311 αἵ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος cr. Schaefer; αἵ τινες [τινές L A F H R s b w] εἰσι [εἰσὶ M] βόες· τὸ δὲ δὴ [δὴ om. A] κλέος Ω s b w. — οἷον M A F H R. — 312 δέξο ac. E; δέξαι A F H R. — πὰρ A F H R. — κρωνίωνι ac. E. — 313 ἔπειτα M, ac. L; ἐπεὶ τὰ Ω s b w, pc. L: v. Jahrb. f. Philol. 1887 p. 339. — διαστήτην ἐρίσαντε ci. Baumeister. — ἐρέεινον A F H R; -νεν L M s b w; -νε E; ἐρίδαινον ci. Schneidewin Philol. III 679; ἐπέραινον Stadtmueller. — 315 νημερτέι φωνῇ conieci l. l. 340; νημερτέα φωνὴν Ω s b; νημερτέα φωνῶν w; ν- φωνεῖν Hermann; ν- φῶρα ci. Windisch p. 41. — 316 οὐκ ἀδίκως Ω; οὐκὶ δίκην b auctore B. Martino; οὐχὶ δίκην Ilgen; ἐκδεδαώς Baumeister. — ἐλάζοιτο M. — 317 ὁ E s b w; ὃ Ω. — τέχνῃσιν L; τέχνῃσί M. — αἱμυλίοισι M. — 318 ἤθελ' M. — ἐξαπάταν L. — 319 ἐπεὶ Ω; ὁ δὴ ci. Ernesti. — πολύμητες L. — ἐὼν L. — πολυμηχανον E. — εὗρεν L E.

ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
αἶψα δὲ τέρθρον ἵκοντο θυώδεος Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
ἀσχολίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
ἄφθιτοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον Ἠῶ.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱόν,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληίδ' ἐλαύνεις
παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
„ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνόν,
κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήιός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
εὐθὺ Πύλον δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα

320 δὴ ἔπειτα w auctore Ilgenio; δ' ἤπειτα Ω; δὴ ῎πειτα b. — 321 κατόπισθεν FR; -σθεν A; κατ' ὄπισθε M. — γρ' Λητόος υἱὸς im. b. — 322 αἶψα F R. — δὲ τέρθρον ἵκοντο L M; δ' ἵκοντο κάρηνα E A F H R s b w, cum γρ' im. L. — 323 περικαλλέα L. — 325 ἀσχολίη scripsi Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 140; εὐμιλίη Ω; εὐμυλίη E; εὐμιλίη M; αἱμυλίη ci. Heyne ap. Groddeck. p. 90, εὐμελίη vel ἐμμελίη Hermann, εὐμαρίη Bothe, εὐελίη Franke, αἰθρίη J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 154, εὐδίη Baumeister, ἀδμωλὴ Gemoll. — ἀθάνατον H. — 326 ἀθρόοι ci. Groddeck; αἴθεετοι Ilgen; ἀφθίτον ci. Bothe, ἆψ θεοὶ Schneidewin Philol. III 680. — ἠγερέθοντο A; ἠγερέθεντο R. — μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ E, cum γρ' im. L; ποτὶ πτύχας οὐλύμποιο it. L ut Ω s b w. — 328 ὁ s r w; ὃ Ω. — 329 καὶ L E. — 331 νέον L. — 332 ἦλθε Ω; ἦλε L. — 333 τόν M A F R b. — 335 οἷος L A F H, pc. R; οἷον Bothe. — φιλολήιος εἰμι E; -λήιος εἰμὶ M. — 336 παῖδα E M. — τιν L; τίν' M. — εὗρον L. — τὸνδε E. — διαπρύσιον κεραϊστὴν L, quod im. explicat ἤτοι φανερὸν κλέπτην. — 337 δια M F. — ἀνύσας M. — 338 τέρτομον M; κλέπτην ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 161 (vs. 336 et 337 transponendos esse iudicans), κέντρων' Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 538. — οὐκ' A. — 339 λησίμβροτοί εἰσ' E; -τοι εἴσ' M; -τοι εἶσ' Ω; -τοι εἰσ' s; λησίμβροτοί [vel ἀεσίμβροτοί vel φυσιμβρότῳ] εἰσ' ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 71 et Rhein. Mus. 1888 p. 81. — γαῖαν M. — 340 ἐμᾶς H. — 342 εὐθὺ Πύλονδ' w auctore Clarkio; εὐθύπυλον δ' M; εὐθῦ πόρον δ' R; εὐθυπόρον δ' Ω s; εὐθὺ πόρονδ' b. — ἐλάων L F H R. — τά L A F H R. — ἄρ E; ἂρ L M. — τοῖα w auctore Barnesio; δοιὰ L E M s b; δια sic A F H R; τοῖο ci. J. C. Schmitt l. l. p. 155. — 343 οἷά M; οἷα Ω; οἷα A. — ἀγάσσασθαι w auctore Ilgenio; ἀγάσασθαι M; ἀγάσσεσθαι Ω s b; ἀγασεσθαι D. — 344 τῇσι E; τοῖσι M.

ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος ὁδαῖος ἀμήχανος οὔτ' ἄρα ποσσὶν
οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα
τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν τρίβον ἐξεπέρησεν,
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
ἐς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε
καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς,
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο. πολλὰ δὲ χέρσῳ
αὐγὰς ὠμάρταξε δολοφροσύνην ἀλεγύνων·
αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐδέ κε μηνύσαιμ' οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην."
    ἤτοι ἄρ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα,
δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·

345 ἀνέφανε E. — 346 αὐτὸς M: αὖτος ac. L. — οὗτος Ω: οἷος s b: οὔτι ci. Schmitt l. l. — οἷος ὅδ' ἔξοχ' Ilgen. — ὁδαῖος conieci Berl. philol. Wochenschr. 1887 p. 700 (ὁ λεπτὸς ib. 1889 p. 170); ὅδ' ἐκτὸς Ω; ὅδ' ἔξοχ' ci. Ruhnken Ep. crit. I 42; ἄικτος Hermann; ὁ δεκτὸς ci. Bothe, ὄλεθρος Schneidewin Philol. III 681, ὅδ' ἐκτὸς Schmitt l. l., ὁπηδὸς Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 81. — οὐτ' H. — 347 ψαμαθώδε E. — 348 διετριβε ac. L: διέπρησσε ci. Pierson, ἔστειβε Schneidewin Philol. III 681. — 349 ὡσεὶ A F H R w. — ι in τις ir. L. — ἀραιῇοι F R. — ἀραιῇ σὺν δρυΐ Gemoll; ἀραιῇσ' ἐν δρυσὶ ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 81. — βαίν]οι ir. A: βαίνων M. — 351 διέπρεπε E. — 352 μέγαν Ω: πολὺν M. — τρίβον ci. Matthiae; στίβον Ω. — 353 ὠ κακοβοῶν E. — 354 τὸν E: τὸν Ω. — ἐφράσσατο E. — 355 ἐς M w; εἰς Ω s b. — εὐθὺς M. — ἐλῶντα L E A. — 356 ἐπεὶ δὴ L; ἐπειδὴ Ω. — ἡσυχία M. — κατέερξε A F H R: -ξεν w auctore Hermanno; κατέρεξε L E s b: -ξεν M. — 357 διαπυρπαλάμησεν Ilgen (δια πυρπ- Hermann, διὰ πυρπ- w); δια πῦρ παλάμησεν M; διὰ [δια L] πῦρ μάλ' ἄμησεν Ω s b. — ἐνθα A. — τὸ δ' E: τό δ' Ω; τόδ A. — 358 ἐν ex ἐκ cr. A. — λίμνῳ R. — κατέκειτο A. (βλέπων) — 360 λάων L. — πολλα δε L A F R. — χέρσῳ conieci Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 172; χερσὶν Ω. — 361 ὠμάρταξε L A F H R s b: ὠμ- E M; ὁμόρξαξε w auctore Ilgenio. — ἀλεγύνων L E: ἀλεγίζων M; ἀλεείνων A F H R: ἀλεαίνων Ilgen. — 362 αὐτός L M A H R: τοῖον vel νεοδὴ ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 81. — ἀποληγέως L. — 363 ἴδον ac. L: εἶδον M. — οὐκ' ἄλλον A. — 364 μηνύσσαιμ' L. — ἂν A. — 365 τ in ἤτοι pc. M: ἤτοι b w. — ἄρ' H: ἄρ L E M: δή b. — ὡς ex ὅς cr. A; ὡς E. — κατά ῥ' ἕζετο L (ζ pc.); κατα ρ ἕζετο E. — 366 ἑρμῆς δ' αὖθ' [sed αὖ litterae ir. A] ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος [-νὸς ac. L] ἔπος ηὔδα it. L ut Ω: ἑρμῆς δ' ἄλλον [αὖλλον L: αὐτίκα Baumeister] μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπεν it. E, cum γρ' im. L. — 367 ἐς w auctore Hermanno; ες Ω.

    "Ζεῦ πάτερ, ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
369 νημερτής τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι,
381 Ἠέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
382 καὶ σὲ φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι — οἶσθα καὶ αὐτός —.
370 ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὕπο ποίμνην.
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην — τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός —
οὔ τι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτί, ἐοικώς.
πείθεο — καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι —·
ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἴην,
380 οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην. τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω,
383 ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδώσομαι ὅρκον·
οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνὴν
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε."
    ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν

368 ζεὺς L. — ἤτοι Ω s; ἦτοι b w. — σοι Ω; τοι Hermann. — ἀλήθειαν b. — καταλέξω Ω; ἀγορεύσω M. — 369 νημερτὴς τε γὰρ E. — οἶ]δα ir. F. — 381 et 382 ante 370 collocavi Jahrb. f. Philol. 1889 p. 415. — δέ M w; om. Ω s b. — μάλ' Ω w; μάλα A s b; μάλα τ' Gemoll (omisso δέ). — 382 καὶ σὲ M w; καὶ σε E A; καί σε Ω s b. — 370 ἐσημετέρου E; ἐς ἡμέτερον b w. — εἰλίποδας M w; εἰλ- Ω s b. — 371 σημερον L. — ἠέλιοιο ac. E. — νέον E M; νέων L; νέον γ' F H R. — ἐπιτελλομένοιο ac. L; ἐπιτελλουμένοιο A. — 372 ουδε A. — ας in κατόπτας pc. (ex ον?) L. — 373 ἀνάγκης M. — ὕπο ποίμνην conieci Jahrb. f. Philol. 1889 p. 414; ὑπὸ πολλῆς Ω; ὕπο πολλῆς w; ὑπ' ὁμοκλῆς ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 540. — 374 πολλά M A F R. — δε L E. — δ' ἐπηπείλει βαλέειν ci. Cobet Mnemos. 1862 p. 312. — ἐς Ω, nullus εἰς. — 375 οὕνεχ' L F. — ὁ Ω s b w, nullus ὅ. — φιλοκύδεος M: ἐρικυδέος ci. Schneidewin Philol. III 690. — ἥβης D. — 376 χθιζὸν ac. A. — τα δέ τ' M w; τά δέ τ' A F R; τάδε τ' L E H b; τὰ δὲ s. — 377 ἔοικα b. — 379 ὅς M. — ἔλασα D. — ὥς E M s b w; ὡς Ω. — 380 υπὲρ F. — τόδε δ' Ω s b; τὸ δέ τ' w auctore Hermanno. — 383 αἴτιός [ex -τιος cr. L] εἰμι Ω; -ος εἰμι E: -ος εἰμὶ M. — ἐπιδώσομαι ci. Barnes; ἐπιδαίομαι Ω (sed αί ir. F) s b w; ἐπιδεύομαι M; ἐπιμαίομαι ci. Herwerden Lect. Rhen. Trai. p. 2 (v. Rhein. Mus. 1888 p. 82). — 384 οὐ L M A R. — τάδ' E. — εὐκόσμητα L E s b; ευ- A. — πρόθυρα M. — 385 καί που w auctore Hermanno; καί ποι' Ω; οὔποτ' Ilgen. — τοῦτο A. — ποτὲ Ω; πότε A; ποτί M probante Ilgenio; γ' ἔτι Matthiae. — φωνὴν Ω s b; φώρην M w: v. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 415. — 386 κραταιῷ A F H R. — συ s b w; σύ Ω. — ἄρηγε A. — 387 ἐπίζων ac. L. — 389 ζεὺς δε L. — ἐξεγέλασεν M, ac. E. — κακομήδεα A. — 391 ὀφρο in ὁμόφρονα ir. M (tertium ο item in E). — 392 ευ in ζητεύειν pc. M. — διακτορον ac. L.

καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
ὅππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ῥηιδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
ἐς Πύλον ἠμαθόεντ' ἴδ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἷξον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
ἧχ' ἅδην τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν ἐς λάινον ἄντρον
ἐς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' εἴρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
„πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὰρ ἔγωγε
αἰαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμά,
ἄγνους· αἱ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φέροντο
αὐτόθεν, ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν

394 ὅππῃ E. — δ' Ω; τ' Ilgen. — ὅππῃ οἱ ἀπέκρυψε ci. Franke. — αὖτ' Ω; αὖ s b. — αὖτ' ἔκρυψε ci. Schneidewin Philol. III 681. — ἴφιμα L; ἴφιμα E. — 395 νεῦσεν L s b w; -σε Ω. — 396 ἔπεισε ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 82. — δῖος R. — 397 τὼ s b w; τώ Ω; τὴν E. — σπεύδοντε Ω w; -το L E s b. — 398 ἠμαθόεντ' ἴδ' ci. Ruhnken Ep. crit. I 44; ἠμαθόεντα δ' L E s b; ἠμαθόεντα M F H R et praeeunte Hermanno w; ἠμαθόεντα κατ' ci. Cobet. Mnemos. 1862 p. 312. — ἷξον s b w; ἶξον Ω. — 399 ἀγροὺς E F s b w; ἀγρούς Ω (γ ex ρ cr. L); λῃνοὺς ci. Stoll ex vs. 104, forsitan recte; ἀρδμοὺς ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 537. — 400 ἧχ' ἅδην conieci Rhein. Mus. 1889 p. 468; ἧχ' οὐ δὴ E; ἧχ' οὐ δὴ A F H R; ἠχ' οὐ δὴ L; ὅχου δὲ M; ἧχ' οὐ δὴ s; ἧχ' οὖ δὴ b; ὅππου δὴ Ilgen; ἧχί ῥά οἱ Hermann; ὅππου οἱ w; ἧ φίλα οἱ ci. J. C. Schmitt Jahrb. f. Philol. 1856 p. 156, ὦχ', οὗ δὴ Hiller Hermes XXI (1886) 569. — ἧχί ῥά οἱ ἀγέλη ἀτιτάλλετο ci. Schneidewin Philol. III 681. — τὰ χρήματ' ἀτάλλετο s b w; τὰ χρήματ' ἀτιτάλλετο Ω; τὰ χρήματα τιτάλλετο M; τὰ χρήματ' ἀντιβάλλετο E; τἄγρευμ' ἀτιτάλλετο ci. Doederlein. — ἐν ὥρῃ Ω; ἐνερχθὲν ci. Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 82. — 401 ante 400 collocat Bothe. — ἐς M (v. Jahrb. f. Philol. 1886 p. 441); παρὰ Ω s b w; ποτὶ ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 75. — 402 ἐς w auctore Hermanno; εἰς Ω. — φάος w auctore Hermanno. — ἐξήλαυνε L E M; ἤλαυνε Ω. — ἴφιμα L. — 403 ἀπάτερθεν Ω; -θε A; ἀπάνευθεν M. — 404 πέτρῃ [-η] ἐπ' Ω (ἔπ' b); γαίῃ κατ' M. — εἴρετο M w; ἤρετο Ω s b. — 406 ὧδε E A. — νεογνὸς ἐὼν L (sed ἐὼν pc.); νεογλὸς ἐὼν E; νεογνοί (ὤν supra) M. — και L. — αὐτὰρ cr. Hermann; αὐτὸς Ω. — 407 αναίνω conieci Jahrb. f. Philol. 1889 p. 416; θαυμαίνω Ω s; δειμαίνω b; θαμβαίνω w auctore Hermanno. — τόσον M — τι Ω s b. — 408 ἀέξασθαι M. — (υἱέ μαιάδος im. E². —) 409 ἄρ L E. — κρατερά D. — 410 ἄγνοις· αἱ δ' conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 433; ἄγνον· ταὶ δ' M; ἀγνοῦ ταί δ' L E; ἄγνου ταί δ' S; αγν ταὶ δ' B; ἄγνον· ταὶ δ' s b w; ἀγνοῖται δ' A H R; ἀγνοῖ δ' F; ἄγνων· ταὶ δ' Franke. — υπο L. — φέροντο conieci l. l.; φύοντο Ω; λύοντο b auctore B. Martino; κέχυντο (vel χέοντο) ci Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 811. — 411 ἀμβολάδην M s b w; ἐμπελάδην ci Schneidewin Philol. III 682. — ἐστραμέναι D. — ἀλλήλῃσιν A. — 412 ante 410 collocat Ilgen, qui οἷά τε καὶ ci. (ῥεῖά γ' ἐκεῖ ci. Bothe). — ῥεῖέ conieci l. l. (an ῥεῖε δὲ καί?): ῥεῖά Ω: ῥεῖα E M. — ῥεῖ', ἄγνοι ci. Hermann, ῥεῖα πέδαι vel γυιοπέδαι Stadtmueller l. l. — πάσῃσιν E; πέσσῃσιν L. — ἀγραύλοισι A F H R et monente Hermanno w; -λῃσι L E M; -λῃσι s b.

Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πῦρ δ' ἀμάρυσσεν
ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτός,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα. λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
418a [φόρμιγγα γλαφυρήν, ἣν σπαργάνου ἐξεκάλυψε,]
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
γηθήσας· ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς, καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
θυμῷ ἀκουάζοντα. λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
στῆ ῥ' ὅ γε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην — ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνή —
οὐρανὸν ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνήν,
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
μητέρα Μουσάων — ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν —·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

413 ἑρμείω M (fortasse ex Ἑρμείω βουλῇ' Hermann, quod recepit Franke). — 414 τότε Ω; ὃ δὲ ci. Schneidewin Philol. III 682. — κρατὺς A F H R. — 415 ὑποβλέβδην ci. Passow. — πῦρ δ' ἀμάρυσσεν conieci Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 235; πῦρ ἀμαρύσσων Ω s; πύκν' ἀμαρύσσων b w auctore B. Martino; πῦρ ἀμαρύσσων ci. Lohsee de hym. in Merc. p. 48. — 416 ἐγκρῦψαι A F H R. — υἱὸ]ν ir. R; υἱὸς L. — 417 ἐπράϋνεν E. — ἑκηβόλον L. — ἔθελ' L; ἔθελε ac. E; ἔθετ' M. — 418 κρατερὸν E. — περ ἐόντα· λαβὼν δ' Ω; κίθαριν δὲ λαβὼν Ilgen. — λαβὼν E; λαβών Ω; λάβεν L. — ἐπαριστερὰ F H R. — ἐπ' ἀριστέρ' ἄθυρμα ci. Schneidewin Philol. III 683. — χειρὸς Ω; λύρην M. — Lacunam ab Hermanno indicatam versu uncis incluso supplevi exempli causa (v. Jahrb. f. Philol. 1886 p. 440); ἣν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε χέλυν, ἐρατεινὸν ἄθυρμα ci. Baumeister. — 419 πλήκτρῳ L. — ἐπηρήτιζε M. — μέρος b w auctore B. Martino; μέλος Ω s. — ἡ s b w; ἣ Ω; ἥ A. — ὑπὸ νέρθεν Ilgen. — 420 σμερταλέον ac. E; ἱμερόεν ci. Schneidewin l. l. — καμάβησε L; κονάβισσε A F H R. — γέλασε M. — 421 ἐρατή δε L M; ἐρατὴ E. — δια L. — 422 habet M; om. Ω s b. — 423 θυμῷ Ω; φθόγγον ci. Stadtmueller Festschrift zur XXXVI. Versammlung d. Philol. 1882 p. 60. — ἀκουάζονθ'· ὃ δ' ἄρα λιγέως κιθαρίζων (deletis 424 et 425) ci. Schneidewin Philol. III 684. — λύρῃ Ω; λύρῳ Ilgen. — 424 ὁ E; ῥ' F H R — ἐπ' ἀριστερᾶ M; ἐπαριστερὰ H. — υἱος L. — 425 φοῖβου ac. L. — ἀπόλωνος F. — δελλιγέως E; δελλίγεως L. — κιθαρίζων Ω; ἐπαείδων Ilgen. — 426 ἕπετο E; ἕσπετο F, ac. A. — 427 οὐρανὸν ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 538; κραίνων Ω; κραίνοντ' conieceram Jahrb. f. Philol. 1887 p. 104; κλείων ci. Waardenburg et Hermann. — κυδαίνων μάκαράς τε ci. Schneidewin Philol. III 684. — 428 τὰ πρῶτα L w; ταπρῶτα Ω s b. — 429 ἀοιδὸν M; ἐν ἀοιδῇ A. — 430 ἡ s w; ἣ Ω b. — λάχε Ω; δάε ci. Hermann. — 431 δὲ Ω; δὲ καὶ M. — πρέσβιν w auctore Matthiaeo; πρέσβην Ω. — γεγάασιν M; -ασσιν Ω s. — ἕκαστος Ω; ἅπαντες M probante Ilgenio. — 433 ἐννέπων M. — ὑπωλένιον ci. Barnes. — 434 τόν M A F H R. — 435 καὶ L E.

„βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε δαιτὸς ἑταίρη
πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μεμηλώς,
ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀίω.
νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
ἦ σοίγ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαυματὰ ἔργα
ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν.
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτέ τιν' ἀνδρῶν
οὔτέ τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
τίς τέχνη; τίς μοῦσα, ἀμήχανε, σῶν μελεδώνων;
τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς
καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησε·
τοῖα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ' ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶδας,
ἷζε, πέπον, καὶ θεσμὸν ἐπάρκει πρεσβυτέροισι·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι

436 μηχανιῶτα E. — μηχανέων ἀπονήμενε ci. Waardenburg. — πονεύμενε L E M; -νε· A F H R. — ἑταίρῃ conieci Rhein. Mus. 1890 p. 11; ἑταῖρε Ω. — 437 ταῦτ' ἀνέφηνας ci. Stadtmueller Jahrb. f. Philol. 1881 p. 540. — μεμηλώς conieci l. l.; μέμηλας Ω; μέλη σά ci. Lohsee de hym. in Merc. p. 48; μέμηλεν Abel auctore E. Eberhardo. — 438 καὶ Ω; κεν Franke auctore Hermanno. — διακρίνεσθαι M. — 439 εἶπε ac. E. — 440 ἦ M; ἡ Ω. — σοίγ' L M; σοιγ' E; σύγ' Ω. — ἐκκ R. — γενετῆς M w; γενεῆς Ω s b. — ἅμ' Ω; ἀμε' sic L. — θαυμαστὰ B; θαύματ' M. — 441 ἠέ scripsi; ἠέ Ω. — 442 δῶρον ex δῶρ`` (i. e. -ρὸν) cr. L. — 443 τήνδε L E; τίνδε Ω. — ἄκούω E. — 444 πώποτε φημι E; πώποτε φημὶ M. — οὔτέ Ω (s), nullus οὔτε. — ἀνδρῶν E. — 445 οὔτέ L M A F R s; οὐτέ H; οὔτε E. — ολίμπια L. — ἔχουσιν A. — 446 φηλῆτα b w; φηλητὰ A F H R; φιλητὰ L E M; φιλῆτα s. — 447 τὶς τέχνη, τὶς E F; τὶς τέχνης τὶς A. — μοῦσ' εὐμηχανέων ci. Bothe. — ἀμήχανε, σῶν ci. Schneidewin Philol. III 685 (qui δ' post μοῦσα inser.); ἀμηχανέων Ω (v. Jahrb f. Philol. 1886 p. 440). — ἀμήχανε, ἣν μελυγήρυς sic ci. Gemoll, ἀμηχανέω μεγαλύνων (parenthetice) Herwerden Rhein. Mus. 1888 p. 83. — μελεδώνω L; -δόνων M. — 448 τὶς E F. — 449 (εὐφροσύνη· ἔρως im. E². —) ἥδυμον L E M s b w; νήδ- Ω. — 450 ὀλυμπιάδεσσι E. — ὀπηδὸς L E M s. — 451 τῇσι ex τοῖσι cr. F. — χοροί τε Ω; χορὸς M. — μέλουσι F H R. — οἶμος it. E ut Ω s b w; οἶμος L: ὕμνος M. cum γρ' καὶ im. L; καὶ ὕμνὸς im. E. — 452 μολπῇ E. — 453 post 454 collocat Ilgen auctore Groddeckio. — ὧδε E. — μετα M. — ἄλλο M w; ὧδε Ω s b; ὧδε E. — μέλησεν Ω; -σιν M. — 454 τοῖα conieci Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 268; οἷα Ω. — θεῶν ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 75. — θαλῆσ' M; θαλίης s b. — 455 κιθαρίζειν A. — 456 οἶδας Ω; οἶσθα M. — 457 et 458 habet M; om. Ω s b. — ἷζε M w; εἶκε ci. Schneidewin Philol. III 686. — θεσμὸν ἐπάρκει conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 440; θυμὸν ἐπαίνει M; μῦθον ἐπ- ci. Ruhnken Ep. crit. I 46, θυμὸν ἐπαίρεο Bothe, θ- ἴαινε Schneidewin l. l.; θυμῷ ἐπαίνει Gemoll. — μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροιο ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 72. — 458 νῦν Ω; ἦ ci. Schneidewin l. l.

σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί. τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
ναὶ μὰ τόδε κραιαῖνον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἄγων σε
κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον οὐκ ἀπατήσω,
δώσω δ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος ἡγεμονεύσω."
τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
„εἰρωτᾷς μ', ἑκάεργε, περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔ τι μεγαίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι. σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας·
πρῶτος γάρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἠύς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
καὶ τιμάς· σέγε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντείας, ἑκάεργε· Διὸς πόρε θέσφατα πάντα,
τὸν νῦν αὐτὸς ἔγωγε πανομφαῖον δεδάηκα.
474 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
541 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅς τις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελητέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.

459 σοί τ' Ω w; σοὶ δ' s b. — μητρί E. — τὸ E w; τό Ω s b. — ἀγορεύω w auctore Ruhnkenio l. l.; ἀγορεύσω Ω s b. — 460 μά R. — κραιαῖνον conieci Berl. philol. Wochenschr. 1889 p. 300; κρανάϊον Ω; κραναῖον E; κράνειον s b; κρανεῖνον w auctore Ilgenio; κρανέειον ci. Bothe. — ἦ M. — μεν H. — ἄγων σε conieci Rhein. Mus. 1890 p. 12; ἐγώ σε Ω; ἔγωγε L E. — ἔγωγε [θήσω σ', ἥν μοι σῆς τέχνης ὁδὸν] ἡγεμονεύσῃς, κυδρὸν ἐν ἀ- καὶ ὄ- [ἤματα πάντα], δώσω τ' ἀ- δ- καὶ ἐς τέλος [vel ὡς τέκος] ἀμφαγαπήσω ci. Herwerden Lect. Rhen. Trai. p. 3 et Rhein. Mus. 1888 p. 83. — ἡγεμονεύσω 461 et οὐκ ἀπατήσω 462 clausulas hoc ordine Ω; transposuit Waardenburg; pro ἡγεμονεύσω ci. Hermann αἰὲν ὀνήσω, Schmitt p. 158 ἔξοχα θήσω, Stadtmueller ἔμμεν ἐάσω. — 462 δῶσω E. — δ' scripsi l. l.; τ' Ω. — 463 τὸν E; τόν Ω b. — 464 εἰρωτᾶς ex -τὰς cr. E; πειρᾷ ἐμεῖ' ci. Schneidewin Philol. III 688. — ἀτὰρ M. — ἐγὼ σοὶ w; ἐγώ τοι ci. Schneidewin l. l. — 465 ε in μεγαίρω ir. H. — 466 ἤπιος L; ἠπ- Ω. — 467 πάντα εὖ M. — πάντα μενοινᾷς ci. Herwerden Lect. Rhen. Trai. p. 3 et Rhein. Mus. 1888 p. 83. — 468 υἱὲ Ω; υἱὲς E. — θαάσσεις E; θοάσσεις M. — 469 μητίετα L; μητιέτα Ω (sed η pc. A). — 471 καὶ φήμας σέ γε φασὶ Ilgen auctore Piersono. — σέγε φασὶ Ω s b; σὲ δὲ φασὶ M; σὲ δέ φασι w. — ὀμφὰς b auctore Martino. — 472 μαντείας Matthiae; μαντείας θ' M A s b w; μαντείας τ' Ω; παντοίας (sc. ὀμφὰς) ci. Schneidewin Philol. III 688. — διόσσπορε ci. Bothe. — πόρε conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 441 (444); παρὰ Ω; παρα M; πάρα s b w; παῖ Ilgen; δ' ἄρα Matthiae; γὰρ ci. Schneidewin l. l. (cf. Franke). — 473 τὸν conieci (aliter Jahrb. f. Philol. 1887 p. 240); τῶν E, cum γρ' im. L; καὶ it. L ut Ω. — αὐτὸς Ω; αὐτοὶ L; σ' αὐτὸς b. — ἔγωγε Ω; ἐγὼ s b w. — πανομφαῖον ci. Hermann; παῖδ' ἀφνειὸν Ω; τάδ' αἰφνεῖος Ilgen; τάδ' αἰφνίδιον vel τάδ' εὐφνέων ci. Bothe. — 474 σοὶ s b w; σοί Ω. — αὐτάγρετόν s b w; αὐτ' ἄγρετόν Ω; -τον M. — ἐστὶ M. — 541—549 ante 475 collocavi Jahrb. f. Philol. 1886 p. 441 (445). — 542 περιτροπέων Ω; -τραπῶν M; παρατροπέων ci. Schneidewin Philol. III 696. — γ in ἀμεγάρτων ex ρ cr. A. — 543 μὲν an μὴ M incertum; κεν Hermann. — ὅς τις ἂν ἔλθῃ (-η) L E s b w; ὅς τις ἂν ἔλθοι F H R, pc. A; οὐδ' ἀπατήσω M, ac. A. — 544 φωνῇ καὶ πτερύγεσσι [-ρύγεσι R, -ρύεσσι A] Ω; φωνή τ' ἠδὲ πότησι M; φωνῇ τ' ἠδὲ ποτῇσι Ilgen. — 545 οὗτος L; οὖτος E. — ἀπατησῶ E.

ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρ' ἐκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
549 φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
475 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε
εὔκηλος μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν.
480 εὐμόλπει μὲν ἔπειτα φέρων ἐς δαῖτα θάλειαν
καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος. ὃς γὰρ ἂν αὐτὴν
τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
485 ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
νῆις ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς·
490 καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
βουσὶν ὁμῶς, ἑκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν·
ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
495 κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι."

546 οἰωνοῖσιν A. — 547 ἐθέλῃσι (-ησι) AFHRsbw; ἐθελήσει LEM. — παρεκ Ω; παρὲκ Lsbw. — νόων L. — ἐξερεείνειν E. — 548 δὲ L. — πλέων L. — 549 φημ' L; φῆμ' EM. — ἀλίην M. — δέ κε Ω; δὲ καὶ M. — 475 ἐπει A. — τοι Ω; τι M. — 476 ἀγλαίας A. — 477 post 479 posuit Ilgen. — σύ MH. — φῦλε F. — εὐμόλπει 478 et εὔκηλος 480 hoc ordine Ω; verba transposui Rhein. Mus. 1890 p. 14. — σύμμολπον Ilgen; εὔμολπον ci. Schneidewin Philol. III 690, εὔφθογγον Stadtmueller Festschrift zur XXXVI. Versammlung d. Philol. 1882 p. 60. — γλυκύφωνον E. — ἑταίρην LEMsbw; ἑταῖρον AFHR. — 479 ἐπισταμένην bw; -νως Ωs; ἐπιστάμενος ci. Gemoll. — 480 εὔκηλος μεν Ilgen. — φέρων conieci l. l.; φέρειν Ω. — ἐς w auctore Hermanno; εἰς Ω. — 481 χῶρον AFHR. — ἐς φιλ- κ- εὐ- νυκτός τε καὶ om. E. — φιλοκυδέα LEbw; -κύδεα M; -κηδέα s; φιλομειδέα AFHR; φιλοτηθέα ci. Schneidewin Philol. III 689. — 482 ἤματας ER. — ὃς γὰρ ἂν ci. Schneidewin l. l. 690; ὅς τις ἂν Ω; ὅς τις ἂν καὶ M; ὅστις ἄρ' w. — 483 δαήμενος M. — ἐξερεείνει E. — 484 νόῳ (-ω) Ω; νόα AFHR. — νόμῳ χαρίεντι ci. Bothe. — διδάσκει Ω; πιφαύσκει ci. Schneidewin Philol. III 689. — 485 γηθοσύνῃ θαλίῃσιν ci. Gemoll. — συνηθείῃσιν L; συναθείῃσιν M; συνεψείῃσιν ci. Ruhnken Ep. crit. II 213. — συνεψείῃς συναθρομένη Ilgen. — 486 φεύγουσα M (ut B. Martinus ci.) bw; φθέγγουσα Ωs; θέλγουσα ci. Schneidewin Philol. III 689. — 487 νῆις ac. E. — ἰὼν M. — τοπρῶτον MAFHRsb. — ἐρεείνῃ M; -νῃ bw; ἐρέεινε Ωs — 488 μάψ E. — αὔτως w; αὔτως Ωsb. — μετήορα EAFHR. — θρυλλίζοι w auctore Ruhnkenio Ep. crit. I 47; θρυαλίζοι Ω; θρυλίζει ci. Schneidewin Philol. III 691. — 489 σοί AHR. — αὐτάγρετόν sbw; αὖτ' ἄγρετόν Ω. — 490 καί τοι Ωsw; καὶ τοὶ b. — κοῦρε E. — 491 αὖτ' Ω; αὖ sb. — 492 βουσὶν ὁμῶς conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 442 (446); βουσὶ νομοὺς Ω. — ἑκάεργε H. — 493 ἔνθ' ἕλικες ci. Gemoll. — τέξουσι Ω; θ' ἕξουσι M. — 494 τὲ καὶ E. — τί w; τι Ωsb. — 495 πέρ ζαμενῶς AFHR.

ὣς εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν
βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
γηθήσας. κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
500 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός, ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
502 ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.
513 καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
„δείδια, Μαιάδος υἱέ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
515 μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβιμα ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
καὶ κεφαλῇ νεύσειας ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
520 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδειν,
527 σύμβολον ἀθάνατον ποιήσομαι, ἦ μάλα πάντων
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
530 χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἥ σε φυλάξει
πάντας ἐπικραίνουσα νόμους ἐπέων τε καὶ ἔργων,
τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
μαντείην δέ, φέριστε, Διοτρεφές, ἣν ἐρεείνεις,

496 ὄρεξ' F. — ὁ sbw; ὃ Ω. — 497 ἑρ]μῇ ir. A. — ἔχειν Matthiae; ἔχων Ω; ἑκὼν ci. B. Martin. — 498 ἐπέτελεν ci. B. Martin. — 499 om. M. — 500 λητοῦς H. — 501 μέρας bw auctore B. Martino; μέλος Ωs. — ἡ sbw; ἣ Ω. — χειρὸς ci. Schneidewin Philol. III 692; καλὸν Ωsw; νέρθεν M probantibus Ruhnkenio Ep. crit. I 48 et Hermanno. — 502 ἱμερόεν Ωsbw; σμερδαλέον M. — κονάβισσε AFHR. — θεός MAHR. — καλὸν M (quod ci. b); μέλος AFHRsw; μέλλος LE; μείλιχ' ci. Bothe. — ἄειδε ci. Barnes (ex vs. 54); ἄεισε LEsb; -σεν Ωw. — 503–512 post 575 posui Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 (446 et 448). — 513 αὐτὰρ ὁ Λητοΐδης Ilgen. — λητοίδης MR (λητοΐδης etiam im. E²). — ἑρμῆ]σ eras. M. — ἔοιπε R. — 514 (παιάδος υἱὲ etiam im. E². —) ποικιλαμῆτα E. — 515 ἅμα κλέψῃς M; -ψῃς w; ἀνακλέψῃς (-ῃς) Ωsb. — κίθαριν Mw; κιθάρην Ωsb. — 516 τιμὴν γαρ παρ L. — ἐπ' [ex ἀπ' cr.] ἀμοίβημα M; ἐπαμεύσιμα ci. Bergk. — 517 φαίνειν ci. Lohsee ap. Gemoll. — ἀνθρώποισιν A. — πουλυβότειραν FHRsbw; πολυ- LEMA. — 518 μέγαν Ω; κατὰ ir. M. — ὀμάσσαι M ut Ω; ὀμόσσαι L; ὄμοσσαι pc. Mʳ. — 519 καὶ κεφαλῇ νεύσειας conieci Rhein. Mus. 1890 p. 17; ἢ κεφαλῇ [-ῆ] νεύσας ἢ Ω; κακκεφαλῇ νεύσας ἂν ci. Bothe. — ἠὲ pro ἢ ἐπὶ ci. Hermann. — ὄμβριμον LE, ac. R, sb. — 520 ἔρδειν Hermann; ἔρδοις Ωsb; ἔρδαις MFw. — 521—526 post 568 posui Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 (446). — 527 σύμβουλόν τε θεῶν ci. Schmitt p. 159. — ἀθάνατον conieci l. l. 442 (447); ἀθανάτων sic (nisi ων per compendium) L; ἀθανάτων Ω. — ἦ μάλα conieci l. l.; ἠδ' ἅμα L; ἠδ' ἅμα Ω. — ἠδ' ἀνθρώπων ci. Schneidewin Philol. III 694 et Herwerden Revue de Philol. II 1878 p. 198. — 530 τριπέτηλον A. — ἀκήριον EM; ἀκήραον L; ἀκήραον AFHR. — ἥ τε σ' ἀέξει ci. Franke. — 531 πάντας ἐπὶ κραίνουσα θεοὺς Matthiae; π- ἐπικραίνουσ' οἴμους ci. Hermann, πᾶν τοι ἐπικραίνουσα χρέος Nitzsch ad ε 47, πᾶν τοι ἐπ- τέλος vel πάντ' ἂν ἐπ- θεοῖς Bothe, παντὸς ἐπ- τέλος Schneidewin Philol. III 695, πᾶσιν ἐπὶ κραίνουσα θεοῖς Schmitt p. 159. — νόμους conieci l. l. 447; θεοὺς Ω. — τὲ E. — 532 ἐκ Διὸς ὀμφῆς et quae sequuntur usque ad δαήμεναι 534 om. AFHRS. — 533 φερίστε L. — διοτρεφὲς Ω; διαμπερὲς M.

οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτέ τιν' ἄλλον
535 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλόν γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σύ, κασίγνητε, χρυσόρραπι, μή με κέλευε
540 θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
550 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
Σεμναὶ γάρ τινές εἰσι, κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
555 οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ
κηρία βόσκονται καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
560 αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρόν,
προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδήν,
πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρ' ἐξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων
565 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαοίης,

534 οὔτε σὲ Ω b w; οὔτε σε E; οὔτέ σε s. — θέσφατον E. — οὔτέ Ω s; οὔτε b w. — ἄλλων M. — 535 om. E. — 536 πιστωθεῖς L. — 537 ἐμοῖο M. — 538 ἄλλόν s; ἄλλον Ω b w. — ζηνὸς pc. M. — ποικιλόφρονα E. — 539 καὶ Ω; ὡς ci. Bothe. — κασίγνῦτε H. — χρυσόῤῥπῖ sic E; χρυσάρραπι D. — 540 πιφάσκειν A F H R. — μήδεται Ω; βούλεται D. — 541 sqq. v. supra post 474. — 550 ἐρυκυδέος ac. E. — υἱός M. — 552 σεμναὶ M probante Ruhnkenio Ep. crit. I 50; μοῖραι Ω s b; Θριαὶ w auctore Hermanno; Ἶραι vel Εἶραι ci. Lobeck Aglaoph. 816: v. Jahrb. f. Philol. 1886 p. 447. — γὰρ ac. L. — τινες εἰσὶ Ω s b; τινες εἰσι E. — 553 ει in ὠκείῃσιν pc. E. — πτερύγεσσι L E; -γεσσιν Ω. — 554 πεπλαγμέναι B. — 555 ναιετάουσι E. — (πατὶξ im. E², sed α delevit. —) παρνησσοῖο M. — 556 ἀπάνευθε Ω; τὸ πάροιθε ci. Schneidewin Philol. III 698. — διδάσκαλοι ἣν Ω; διδασκαλίαν M. — βουσὶν M A. — 557 πατὴρ L A H R. — οὐκ' A; οὐ E. — ἀλέγυνεν L E M; -γειναν A F H R; ἀλέγιζεν Hermann. — 558 δὴ ἔπειτα w auctore Ilgenio; δ' ἤπειτα Ω; δὴ ἔπειτα b. — ἄλλοτε ἄλλῃ ci. Schneidewin Philol. III 698; ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ Ω; -λῃ s b w. — 559 καὶ τεκταίνουσιν ci. Bothe. — κραίνουσι E. — 560 αἱ s w; αἳ M; αἵ Ω b. — θυίωσιν w; θυῖωσιν M; θυΐσωσιν L E s b; θύσωσιν A F H R. — ἐδηδυῖαι M s b w; ἐδ- L E; ἐδωδυῖαι A F H R. — 561 ἐθέλωσιν L s; -σι E. — ἀλήθειαν b. — 562 ἢν R; ἣν F. — ἀπονοσφισθῶσιν A. — θεαὶ (scil. Θρῖαι) ci. Herwerden Quaestiunc. ep. 75 et Rhein. Mus. 1888 p. 84. — ἐδωδὴν E. — 563 πειρῶνται δ' ἤπειτα [δὴ ἔπ- w auctore Ilgenio] πάρεξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν it. L E ut Ω; γρ' ψεύδονται δ' ἤπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι [δον- cr. Baumeister] im. L E. Forsitan olim legebatur πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρ' ἐξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν, ψεύδονται δέ τε πάντα δι' ἀλλήλων δονέουσαι, ut conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 448; ψεύδονται δὴ ἔπειτα, δι' ἀλλήλων δ' ἐνέπουσαι [τε δονεῦσαι malit Hollander handschr. Überlief. d. Hom. Hym. p. 28] πειρῶνται ἐπέεσσι παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν ci. Schneidewin Philol. III 699. — ἠπεροπεύειν pro ἡγεμονεύειν ci. Bothe. — 564 τὰς E. — σὺ s b w; σύ Ω. — 565 σὴν Ω; σὺν L; σὴν τ' Ilgen. — φρένα L. — εἰ Ω; ἢν D. — ἄνδρα δαοίης conieci Rhein. Mus. 1890 p. 19; ἄνδρα δαείης Ω s b; ἄνδρ' ἀδαῆ M; ἄνδρα δαείης w auctore Hermanno.

πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴ κε τύχῃσι.
ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς
568 ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς."
521 καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
525 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
526 μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον. ἦν δὲ τέλειον,
571. 570 πᾶσιν ἐπὶ προβάτοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,
569 καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
570. 571 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν,
572 οἶον δ' εἰς Ἀίδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
575 παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
503 ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
ἐτραπέτην, αὐτοὶ δέ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
505 ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο
τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς,
ἄμφω ὅτ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καί ῥ' ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερές, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
τέκμαρ ἐπεὶ κίθαριν μὲν ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
510 ἱμερτήν, δεδαὼς δ' ὅ γ' ἐπωλένιον κιθάριζεν.
αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·

566 πολλάκις M. — αἳ L E. — 568 ἡμυόνους ac. E. — 521 κατένευσεν M A. — 522 μή ποτ' Ω; μήτ' M. — ατι in ἐκτεάτισται ir. Mʳ; ἐκτετάτισται E. — 523 μηδέ L E s b w; μὴ δέ Ω. — πύκινῶ L. — ἀτὰρ H. — 524 ἀριθμῷ M. — 525 ἔσσεσθαι L E. — 526 θεῶν ac. L. — γόνον ci. Schneidewin Philol. III 694. — ἦν δὲ conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 (448); ἐκ δὲ Ω; ἐκ δε L; ἓν δὲ Hermann; ἐν δὲ w; ἦ σε ci. Schneidewin l. l. — 569 καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι [-οδουσι L; -οδοῦσι M] σύεσσι [γύεσσι E, sed ῠ ex ε cr.] et 570 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν [-σι E], ὅσα τρέφει εὐρεῖα [εὐ- E] χθὼν [χθονὸν L] et 571 πᾶσι δ' ἐπὶ [πᾶσι δὲ δεῖ vel χρὴ ci. Herwerden Lect Rhen. Trai. p. 3, πάντεσσι id. Rhein. Mus. 1888 p. 84] προβάτοισιν [-σι E] ἀνάσσειν κύδιμον ἑρμῆν hoc ordino Ω; quod ita ut supra excusum corrigere conatus sum Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 et 448 (versum 571 iam Bothe ante 569 posuerat). — 572 οἷον A F H R, ac. M. — δ' om. D. — τετελεσμένόν L. — 573 ὅστ' E; ᾧτ' Ilgen. — ἑὼν L. — 574 οὕτω Ω; αὐτὰρ ὁ Hermann p. LXXX. — 503 ἔνθα Ω; καί ῥα M. — βόας M w; βόες Ω s b. — ποτὶ Ω; κατὰ M. — 504 δραπέτην M. — αὐτοὶ δὲ E M; αὐτοί δε Ω. — περικαλέα E; -καλλεα A. — τέκνας F. — 505 πρὸς Ω, nullus πρὸ. — 506 μητίετα E; μητιέτα Ω. — 507 ὅτ' conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 (448); δ' Ω. — καί ῥ' ὁ ci. Matthiao; καὶ τὸ Ω s b; καὶ τὰ M; καὶ ὁ w auctore Ilgenio; καί θ' ὁ ci. Ruhnken Ep. crit. I 49, κἆτα Schneidewin Philol. III 692. — 508 ὡς ἔτι καὶ νῦν Ω; ἐξέτι κείνου Hermann. — 509 τέκμαρ conieci Jahrb. f. Philol. 1887 p. 240 (τῆμος ib. 1886 p. 448); σῆμα τ' Ω; σῆματ' M s b w; κτῆμα δ' vel σχῆμα δ' ci. Hermann. — κίθαριν M w; κιθάρην Ω s b; κιθαρην L. — ἐκηβόλῳ L. — ε in ἐγγυάλιξεν pc. M. — 510 om. M. — δ' ὅ γ' conieci Jahrb. f. Philol. 1886 p. 443 (448); ὅ δ' Ω; ὃ δ' H. — ἐπωλένιον w auctore Ilgenio; ὑπωλένιον Ω s b; υπ- F. — 511 αὐτὸς LE; αὐτίς Ω. — αὖθ' Ω; αὖ H. — ἐκμάσσετο b (qui etiam ἐκμάξατο ci.).

512 *συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.*
576 *πᾶσι δ' ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.*
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
580 *αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.*

INDEX VERBORUM.

(ἀβλαβέως 83 pro εὐλαβέως.)
ἀβλαβίησι 393.
ἀγαθῶν 532.
ἀγαλλόμεναι 553.
ἄγαμαι: ἀγάσσασθαι 343.
ἀγάννιφον 325. 505.
ἀγαυοῦ 343. -όν 442.
ἀγγελιώτην 296.
ἄγγελον 3. 572.
[ἀγείρας 136 pro ἀείρας.]
ἀγέλης 74. 193. -ῃσι 288.
ἀγήνωρ 132.
ἄγκαλον 82.
ἄγκεα 159.
ἀγλαΐας 476.
ἀγλαός 314. 395. 432. 451. 500. (ἀγλαόν 109 pro ἐν ἄγνῳ.) ἀγλαέ 490. ἀγλαά 60. 462. 470.
ἀγνοιέω: ἠγνοίησε 243.
ἀγνόν 187.
ἄγνους 410 (-ον). [ἐν ἄγνῳ 109 pro ἀγλαόν.]
ἀγορεύω 380. 459 (-εύσω). -εις 272 285. -ειν 479. 561. ἀγόρευεν 362. -ον 182.
ἀγραύλοισι 272. 412. -οισιν 492. -ους 262. 286. 567.
(ἄγρης εὐνέτεον 242 pro ἐγρήσσων ἐτεόν.)
ἀγροῖς 399.
ἄγχι 117.
ἄγω: ἄγε 289. 372. 439. [ἄγων 460 pro ἐγώ.] ἄγαγεν 12.
[ἅδην 400 pro οὐ δή.]
ἀδίκως 316.
(ἀδμῆτες 103 pro ἀκμῆτες.)
ἄδοτος 573.
ἀδύτους 247.
ἀδώρητοι 168.
ἀείδης 38 (-οις). ἤειδε 62. v. ὑπαείδω.
ἀείρας 39. (136 pro ἀγείρας.) ἀειρόμενος 295. ἀροίμην 264. 364.
ἀέξεσθαι 408.
ἀθάνατον 131. 527 (ἀθανάτων). -τοι 325. ἀθανάτων 3. 20. 384. 441. 445. 535. -τοισι 16. 161. 270. 458. 461. 468. -τοισιν 168. (366.) 525. 576. -τοις 170. 291. -τους 9. 427. 432.
ἀθρήσας 29. 414.
ἀθρόαι 103 (-όας).
ἄθυρμα 32. 40. 52.
ἀθύρων 152. ἀθυρομένη 485.
αἰ 181. 566. v. εἰ.
αἰγιόχοιο 183. 396. 551.
αἰδέομαι 381.
Ἀίδην 572.
αἰδοίη 5.
αἰειγενετάων 537.
αἰέν 548.
αἰετός 360.
(αἴθουσαν 87 pro ἀνθοῦσαν.)
αἴθωνα 180.
αἷμα 122.
αἱμυλίοισι 317.
αἱμυλομήτην 13.
αἰνόμορον 257.
αἰνός: αἰνά 226. αἰνότερ' 226.
αἴνυτο 434.
αἰόλον 33.
αἰπύν 66.
αἱρέω: ᾕρει 422. (ἑλών 109 pro ἑλῶν.) ἑλέσθαι 449.
ἀίσσω: ἤιξεν 215. 227.
αἴσυλα 164.
αἴτιος 275. 383.
(αἰχμά 37 pro ἔχμα.)
[αἰψά τε 45 pro αἲ ὅτε.] αἶψα 322. 410. αἶψ' 135. 142.
αἰῶν' 42. αἰῶνας 119.
ἀκαχήσεις 286.

576 ἀθανάτοισι E M. — ὁμιλεῖ s w; ὁμίλει Ω (sed ι ex ει cr. L) b; νομίζων M; ὁμιλῶν ci. Peppmueller Wochenschr. f. cl. Philol. 1887 p. 1478. — 577 παῦρα Ω; πᾶσα E. — τό L. — ο in ἠπεροπεύει ex α cr. M; ἠπερ- L.

ἀκηρασίους 72.
ἀκήριον 530.
[ἀκμῆτες 103 pro ἀδμῆτες.]
ἀκόντιον 460.
ἀκουάζοντα 423.
ἀκουστήν 512.
ἀκούω 277. 311. 443. -ων 280. ἄκουσα 263. 363. ἀκούσας 92. 212. -σεαι 334.
ἄκριτον 126. 577.
ἀλαπαδνόν 334.
ἀλεγύνων [85 pro ἀλεείνων.] 361. ἀλέγυνε 476. -νεν 557.
(ἀλεείνων 85 pro ἀλεγύνων. ἀλέεινεν 239 pro ἐνέειλεν.)
ἀλεύω: ἠλεύαθ' 5.
ἀληθείην 368. 561.
ἀλίγσιν 79.
(ἄλιον 280 pro ἀνιῶνθ'.) ἀλίην 549.
ἅλις 179. 180. 493.
(ἄλιστοι 168 pro ἄπαστοι.)
ἄλκιμος 101.
ἀλλά 134. 221. ἀλλ' 10. 22. 34. 132. 258. 289. 348. 453. 475. 518.
ἀλλήλων 563ª. -ους 182. -ῃσι 411.
ἅλλομαι: ἆλτο 65 (ὦρτο).
ἄλλος: -ου 263. 363. -ον 276. 310. 338. (366.) 525. 534. 541 bis. -ων 193. -ους 381. -ης 580. -η 558. -ην 348. -ο 177. 453. 550. -α 62. 266.
ἄλλοτε 558.
ἄλσος 186.
Ἀλφειοῦ 398. -όν 101. 139.
ἄλφιτα 554.
ἀλωῆς 188. 207. ἀλωήν 87.
ἅμα 209. 448. 515 (ἀνα). (527 pro μάλα.) ἅμ' 39. 46. 440.
ἀμάθυνε 140.
ἀμαρυγαί 45 (ἀμαλδῦναι).
ἀμαρύσσων 278. ἀμάρυσσεν 415 (-ρύσσων).
(ἀμάω v. διαπυρπαλάμησεν.)
ἀμβολάδην (411 pro ἐμβολάδην.) 426.
ἀμβροσίῃ 230. -ης 248.
ἄμβροτοι 71.
ἀμεγάρτων 542.
ἀμειβόμενος 201. 366. ἀμείβετο 162. 260. 463.
ἀμήχανος 346. 434. -ον 257. [ἀμήχανε σῶν 447 pro ἀμηχανέων.] -να 157.
ἀμολγῷ 7.
ἀμφανέειν v. ἀναφαίνω.
ἀμφί 57. 172. 390. ἀμφ' 121. 151. 268. 306. v. ἀμφιτανύω.
ἀμφικαλύπτει 238 (-οι).
ἀμφιπόλευε 568.
ἀμφιπόλους 60.
ἀμφίς 315.
ἀμφιτανύω: ἀμφὶ — τάνυσσε 49.
ἀμφοτέροισι 324. -ους 391. -ῃσιν 39. -ας 118.
ἄμφω 305. 397. 507. ἀμφοῖν 50.
ἄν 38. 91. (264 pro κε.) 264. [ὁπότ' ἄν 287 pro ὁπόταν.] 364. 482. 520. 543.
ἀνά (110.) 354. (515 pro ἅμα.)
ἀναγκαίης 373.
ἀναδίδωμι: ἀνέδωκε 111.
ἀνάειρε 135.
ἀναιδείην 156.
ἀναΐξας 22.
ἀνακαίω: ἀνέκαιε 115.
ἀναλίσεται 258.
[ἀναμοχλεύσας 41 pro ἀναπηλήσας.]
ἄναξ 215. 227. 333. 500. 574. ἄνακτος 100.
ἀναπνέω: ἄμπνυτο 110.
[ἀνασεύω: φὰς ἀνέσευε 94 pro φασὶν ἔσευε.]
ἀνάσσειν 571.
ἀναφαίνω: ἀνέφαινε 345. ἀμφανέειν 16.
ἀνέεργε 211.
[ἀνείλων 234 pro Ἀπόλλων.]
ἀνείρετο 328.
ἀνέχω: ἀνεξόμεθ' 169.
ἀνήρ 354. ἀνέρος 44. ἀνδρός 222. ἀνέρα 200. ἄνδρα 526. 565. ἀνδρῶν 339. 444. ἀνδράσιν 259.
ἀνθεμόεντα 96.
ἀνθέω: ἀνθοῦσαν 87 (αἴθουσαν).
ἄνθος 375.
ἀνθρακιήν 140. 238.
ἀνθρώπων 144. 441. 541. 542. 578. -οισι 161. 517. -ους 9.
[ἀνιῶνθ' 280 pro ἄλιον.]
ἀνόητα 80.
ἀνοίγνυμι: ἀνέῳγε 247.
ἀνόρουσε 304.
ἀντάξια 437.
ἀντάω: ἀντήσῃς 288 (ἄντην).
ἀντιβολήσειν 177. ἀντεβόλησεν 26. 143.
ἀντίον 211. ἀντία 77. 345.
ἀντιτοροῦντα 283. -ρήσων 178.
ἄντρον 6. 234. 401. -οιο 23. -ου 148. -ῳ 172. 359.
ἀνύσσας 337. ἤνυσε 138.
ἀοιδῆς 451. 580. -ῇ 429. -ήν 442.
ἀοιδόν 25.
ἁπαλόν 281. 273.
ἀπάνευθε 556.
ἄπαστοι 168 (ἄλιστοι).
ἀπατάω: ἀπατήσω 461. (543.) 545.
ἀπάτερθεν 403.
ἀπειλέω: ἠπείλησε 374.

ἀπηλεγέως 362.
ἀπηνέα 261.
ἀπό 191. 198. 278. ἀπ' 20. 45. 185. 193.
ἀποβάλλω: ἀπέβαλλε 388.
ἀποκλέψειν 522.
ἀποκρύπτω: ἀπέκρυψε 394.
ἀπόλλυμι: ἀπόλοιτο 309.
Ἀπόλλων 173. 185. (212 pro ἀκούσας.) 215. 227. (234 pro ἀνείλων.) 281. 293. 297. 327. 333. 365. 413. 420. 496. 500. 523. 574. -ιος 18. 22. 102. 425. -να 236.
ἀπονήσεται 543. 545.
ἀπονοσφισθῶσι 562.
ἀποστρέψας 76.
ἀποστρίζων 280.
ἀποτάμνω: ἀπετάμνετο 74.
ἀποτιμήσω 35.
ἀπρεπέως 272.
ἄρα 64. 150. 246. 294. 346. 347. 506. ἄρ' 39. 47. 69. 154. 278. 293. 342. 365 bis. 409.
ἀραιῇσι 349.
ἀραρίσκω: ἤραρεν 50. ἄρμενον 110. (ἄρμενα 164 pro αἴσυλα.)
ἀργαλέον 202.
Ἀργειφόντης 73. 84. 294. 387. 414.
ἀργιόδουσι 569.
ἄργυρος 249.
ἀργυρότοξος 327. -ον 318.
ἄργυφα 250.
ἄρηγε 386.
ἀρθμῷ 524.
ἀριπρεπέος 104.
ἀρίσημα 12.
ἀριστερά 153. 418. 424. 499.
ἀρίστη 166.
Ἀρκαδίης 2.
ἄρκτων 223.
ἅρμασιν 69.
ἀρνείμενον 390.
ἄρσενας 494.
ἀρχός 292.
ἀσπασίη 32.
ἀσφοδελόν 221. 344.
[ἀσχολίη 325 pro εὐμιλίη.]
[ἀτάλλετο 400 pro ἀτιτάλλετο.]
ἀτάρ 321. v. αὐτάρ.
ἀτάσθαλον 296.
ἄτερ 285.
(ἀτιτάλλετο 400 pro ἀτάλλετο.)
ἀτρεκέως 380. 448. 459. 564.
[αὐαίνω 407 pro θαυμαίνω.]
αὐγάς 361.
αὐδάω: ηὔδα 366.
αὐλείῃσι 26 (αὐλῇσι).
αὖλιν 71.
αὔλιον 103. 106. 134. 399.
αὐλός: αὐλῶν 452.
αὐλῶνας 95.
αὔρῃ 147.
[αὐροφερής 86 pro αὐτοπρεπής.]
αὐτάγρετον 474. 489.
αὐτάρ 52. 69. 126. 138. 166. 185. 206. 313. 317. 319. 352. 356. 376. [406 pro αὐτός.] 413. 464. 523. 528. 535. 580. v. ἀτάρ.
αὖτε 333. αὖτ' 304. 394. 491. αὖθ' 303. 366. 511.
αὐτίκα 29. 213. 362. (αὐτίκ' 79 pro ἠνίκ'.)
αὖτις 142.
ἀυτμή 110. -ῇ 137.
αὐτόθεν 411.
(αὐτοπρεπής 86 pro αὐροφερής.)
αὐτός 234. 275. 346. 362. 376. 382. (406 pro αὐτάρ.) 417. 473. 511. -οῦ 59. [78 pro -ός.] 93. 353. 565. -ῷ 211. 459. -όν 239. 297. 359. -οί 504. -οῖσιν 69. 84. -ήν 482. 486.
αὐτοσχεδίης 55.
αὐτοῦ adv. 123. 169.
αὔτως 488.
ἄφθιτοι 326.
ἀφίκανε 70. 186. -εν 228. ἀφίκετο 142.
ἀφνειόν 171. (παῖδ' ἀφνειόν 473 pro πανομφαῖον.)
ἄφραστος 353. ἄφραστ' 80.
ἄψ 40.
ἄψορροι 505.
βάδιζε 320. ἐβάδιζεν 210.
βαθυδίνην 139.
βαθυρρόου 185.
βαθύσκιον 229.
βαίνοι 349. -νουσα 28. ἔβαινε (78 pro ἔβαλλε.) 347. ἔβην 380. ἔβαν 197.
βάλε 118. 198. [ἔβαλλε 78 pro ἔβαινε.] βαλεῖν 374. (-ών 256 pro λαβών.)
βατοδρόπε 190.
βέλτερον 36. 170.
βήματα 222. -ματ' 345.
βήσσης 287.
βιβᾷ 225.
βίη 115.
βλαβερόν 36.
βλεφάρων 278.
βοείας 403.
βόθρῳ 112.
βόσκονται 559. βοσκομένη 27. βοσκόμεναι 72. ἐβόσκετο 193. βόσκετο 232.
βοτάνης 105.
[βουκολέων 167 pro βουλεύων.]
βουκολίας 498.
(βουκολίοισι 288.
βουλῇ 467. -ήν 538. -ῇσι 413.

βοῦς: βοός 49. βόε 405. βόες 71. 277. 311. 493. βοῶν 14. 94. 220. 265. 276. 288. 302. 308. 309. 353. 355. 377. 394. 402. 437. βόεσσιν 390. 412. βουσί 200. 489. 556. -σίν 209. 236. 272. 316. 344. 492. βόας 22. 310. 379. 503. βοῦς 18. 74. 102. 105. 116. 191. 216. 254. 262. 340. 370. 567.
βουφόνε 436.
βρόμος 452.
βροτός 354. -όν 565.
γαίῃ 258. 339. γαῖαν 427.
γαιηόχου 187.
γάλα 267.
γάρ 37. 131. 149. 178. 203. 256. 291. 309. 324. 344. 369. 378. 396. 430. 443. 448. 450. 458. 468. [482 pro τις.] 516. 535. 552.
γαστρός 296.
γε [38 pro δέ. 242 pro τε.] 424. (460 pro σε 471 pro δέ.) 518. 576. γ' 22. 220. [510.] 538. v. ἔγωγε et σύγε.
γείνομαι: ἐγείνατο 13 (γείν-).
γελάω: ἐγέλασσε 29. γέλασσε 420. γελάσας 281.
γενεήν 59. (-ῆς 440 pro γενετῆς.)
γενετῆς 440 (γενεῆς).
γένος 309. 355.
γεραιέ 199.
γέραιρε 60. ἐγέραιρε 432. -εν 429.
γέρας 129. 291. 573.
γεράσμια 122.
γέρων 87. 201. 212. γέροντα 187. γέρον 90. 190.
γηθήσας 421. 499.
γηρύετ' 426.
γίνεται 222. ἐγίνετο 98. γενόμην 273. 376. γένετ' 353. γένοντο 428. γένοιτο 270. γεγονώς 17. γεγάασιν 431. γεγαῶτα 214. 271. 331. γεγαυῖαι 552.
γινώσκω: ἔγνω 213. γνῶ 243.
γλαφυρήν 64. [418^{a}.]
γλυκεροῖο 198.
γλυκύς 8. 422.
γλυφάνῳ 41.
γόνον 526.
γουνόν 207.
γούνων 328.
γυίων 20.
γυναικός 222.
δαήμεναι 205. 444. 471. 474. 489. 532. 534. δεδάηκα 473. δεδαώς 510. δεδαημένος 483. δαοίης 565 (-είης).
δαιμονίη 97.
δαίμων 138. -μονος 343. δαῖμον 551. δαίμονας 381.
δαιτός 31. 436. δαῖτα 480.
δαίω: δαιομένοιο 114.
δάφνης 109.
δέ 5. 35. (38 pro γε.) 49. 50. 51. 62. 87. 99. 110. 112. 113. 115. 117. 129. 136. 141. 172. 174. (175.) 176. 193. 194. 204. 205. 210. 212. 232. 249. 250. 266. 273. 277. 297. 298. 299. 305. 306. 311. 312. 322 (δ'). 325. 360. 373. 376. 381. 389. 392. 395. 420. 421. 425. 426. 431. 466. 467. 469. 470. [471 pro γε.] 477. 486. 498. 499. 504. 526. 533. 546. 548. 549. 550. 554. [563^{a} pro δ'.] δ' 11. [17.] 28. 43. 47. 53. 54. 64. 75. 76. 78. (κατὰ δ' 78 pro κάρη.) 79. [85.] 95. 97. 98. 103. 108 bis. 116. 118. 119. 120. 121. 123. 124. 135. 140 bis. 142. 145. 148. 150. [151.] 154. 162. 181. 184. 197. 201. 208 bis. 210. 211 bis. 213 bis. 215. [218 pro τ'.] 222. 226. 228. 231. 235. 240. [242.] 243. 246. 260. 272. 273. 274 (δέ). 281. 286. 294. 297. 303. 304. (320.) 325. 327. 328. 333. 340. 342. 346. 354. 357. 362. 366. 367. 373. 380. 383. 386. 391. 394. 395. 397. (398 pro ἰδ'.) 399. 403. 404. 410. [415.] 416. 418. 419. 423. 434. 439. 456. 459. [462 pro τ'.] 463. 474. 489. 491. 496. 497. 501. 502. 506. (507 pro ὅτ'.) 510. 511. 541. 557. (558.) 560. 562. (563. 563^{a}.) 564. (571.) 572. 575. 576. 577.
δέ = εἰς 68. 88. δ' [12.] 186. 342.
[δεδίσκεαι 163 pro τιτύσκεαι.]
δείδια 514.
δείκνυμι: δεῖξαι 393. δείξατο 367.
δειρῆς 133.
δειροτομῆσαι 405.
δέκατος 11.
δέρμα 49.
δεσμά 157. 409.
δεχοίμην 549. ἐδέξατο 496. δέξο 312. ἔδεκτο 498. δέγμενος 477.
δέω: ἐδήσατο 83.
δή 10. 126. 196. (δή ῥα 241 pro ἤρα.) 270. 294. (311.) [δὴ ἔπειτα 320. 558. 563. (563^{a}.) pro δ' ἤπειτα.] (οὐ δή 400 pro ἅδην.) 414.
δηλήσομαι 541.
δημιοεργός 98.
δημῷ 120. δημόν 135.

δηρόν 21. [ἐπὶ δηρόν 109 pro σιδήρῳ.] 126.
διά 43. 48. (διὰ ῥινοῖο 48 pro διατρήτοιο.) 75. 146. (271 pro δι' ἐκ.) 320. 337. 347. 350. 421. δι' 88. 119. 158. 231. 563^a. 578. v. διαπυρπαλάμησεν.
διακρινέεσθαι 438.
διάκτορον 392. -ρε 514.
διαμπερές 167. 508.
διαπλέκω: διέπλεκε 80.
διαπρέπω: διέπρεπεν 351.
διαπρήσσοντα 200.
διαπρύσιον 336.
[διαπυρπαλάμησεν 357 pro διὰ πῦρ παλάμησεν.]
διαρρίδην 313.
[διατρήτοιο 48 pro διὰ ῥινοῖο.]
διατρίβω: διέτριβε 348.
διαφέρω: διοισόμεθ' 255.
διδάσκαλοι 556.
διδάσκει 484.
δίδωμι 564. δώσω 462. 490. 529. δώσει 573. δώησι 174. δός 312. ἔδωκε 442.
διελαύνω: διήλασε 96.
διέπουσι 67.
διζήμενος 191. 216. 262. 370.
δίκης 324. -ην 312.
δινηθῶσιν 45.
δῖος: δῖα fem. 99. neutr. 142.
Διοτρεφές 533.
διώκω: ἐδίωκε 350.
δοιάς 117. (δοιά 342 pro τοῖα.)
δοκέω: ἔδοξα 208.
δολίης 76. -ης 245.
δολιχῆς 143. -ήν 86.
δολομῆτα 405.
δόλον 66.
δολοφραδές 282.
δολοφροσύνην 361.
δόμοιο 246. 252. -ῳ 523. -ον 178. -οι 251. -ων 27. (87 pro δέμων.) -ους 283.
δόνακας 47.
[δονέουσαι 563^a pro δενέουσαι.]
δουρατέοισι 121.
δοχμωθείς 146.
δρυσί 349.
δυήπαθον 486.
δύναμαι 175. ἐδύνω 405.
δύναμις 117.
δύνω: ἔδυνε 68. -εν 146.
δύω = δύο 405.
δώδεκα 128.
δῶμα 34. 40. 171. δώματα 60. -ματ' 445.
δῶρον 442. δῶρα 462. 470. 549.
ἕ v. οἱ.
ἐγγυάλιξεν 497. 509.
ἐγκιθάριζεν 17.
(ἐγκλίνων 119 pro ἐκ ῥινῶν.)
ἐγκρύψαι 416.
[ἐγρήσσων ἐτεόν 242 pro ἄγρης εἰνέτεον.]
ἐγώ 166. 206. 275. 335. 368. 376. 385. 450. (460 pro ἄγων.) 464. 490. 549. 580. v. κἀγώ. ἐμεῖο 378. 537. ἐμέθεν 477. μοι 30. (34 pro σοι.) 199. 254. 266. 439. 453. 477. 515. 518. ἐμέ 167. με 35. 163. 307. 308. 539. μ' 176. 374. 464. νῶι 168. 255. ἡμεῖς 491.
ἔγωγε 174. 309. 338. 406. 473. 535. ἔμοιγε 267.
ἔδω: ἐδηδυῖαι 560.
ἐδωδήν 562.
ἔειπε v. εἶπε.
ἐέργων v. ἐργμένον.
ἕζετο 299. v. καθέζομαι.
ἐθέλω 466. -εις 274 (θέλεις). -ουσιν 561 (-λωσιν). -ησθα 181 (θέλησθα). -ησι 547. ἤθελεν 318. ἔθελ' 417.
εἰ 174. 176. 199. 274. 349. 518. 565. v. αἰ.
εἴκω: ἔοικα 265. ἐοικώς 358. 377.
εἰλίποδας 216. 370.
εἰλυμένος 151. -ον 245. [306 pro ἑλιγμένος.]
εἵματα 250.
εἶμι 178. εἶσιν 549. (σπουδῇ ἰών 305 pro σπουδάζων.)
εἰμί 335. 369. 383. ἐσσί 33. ἐστί 220. (ἔστιν 224.) 474. 489. 534. ἐστιν 205. εἰσί 277. 311. 552. εἰσ' 339. εἴην 379. εἶναι 36. 92. 175. 224. 275. 378. 466. 572. ἐών 319. 406. 456. 487. 557. 573. ἐόντι 386. ἐόντα 131. 418. 495. ἐόντων 548. οὖσαι 103 (οὔσας). [ἦν 526 pro ἐκ.] ἔσσεαι 37. ἔσσῃ 34. ἔσται 458. ἔσεσθαι 525.
(ἄγρης εἰνέτεον 242 pro ἐγρήσσων ἐτεόν.)
εἶπε 154. 218. 306. εἰπέ 199. 439. ἔειπες 261. -πε 29. (-εν 366.) εἰπών 227. 365. 496. v. προσεῖπον.
εἴρομαι: εἴρετο 404.
(εἰροπόκοις 288.)
εἰρύω v. ἐρύω.
εἴρω: ἐρέω 550.
εἰρωτᾷς 464.
εἷς: ἕνα 284.
εἰς (229 pro πρός.) 572. v. ἐς et ἔστε.
εἰσνοέω: εἰσενόησεν 218.
εἴσω 40. v. ἔσω.
εἴτε: εἴθ' 309.

ἐκ 65. [ἐκ ῥινῶν 119 pro ἐκκρίνας vel ἐγκλίνων.] 158. 198. [δι' ἐκ 271 pro διὰ.] 290. 298. 340. 440. 470. 471. (526 pro ἦν.) 532. ἐξ 55. 193. 477. v. παρ' ἐκ.
ἑκάεργος 281. 333. 500. -ον 239. -ε 307. 464. 472. 492.
ἕκαστος 428. 431. -ον 205. ἑκάστῃ 129. ἕκαστα 313. 559.
ἑκατηβόλος 234.
ἐκγελάω: ἐξεγέλασσεν 389.
[ἐκκαλύπτω: ἐξεκάλυψε 418^a.]
ἑκηβόλος 218. 522. -ου 18. -ῳ 509. -ον 236. 417.
(ἐκκρίνας 119 pro ἐκ ῥινῶν.)
ἐκμαίομαι: ἐκμάσσατο 511.
ἐκπεράω: ἐξεπέρησεν 352.
(ἐκπλείους 248 pro ἐμπλείους.)
ἐκτανύω: ἐξετάνυσσε 124.
ἐκτελέω: ἐξετελεῖτο 10.
ἐκτορέω: ἐξετόρησεν 42.
(ἐκτός 346.)
ἐλατῆρι 265. 377. -α 14.
ἐλαύνεις 330. -ων 340. ἤλαυνε 75.
ἐλάχιστον 573.
ἐλάων 342. [ἐλῶν 109 pro ἐλών.] ἐλῶντα [188 pro νέμοντα.] 355. ἔλασσα 379. ἤλασεν 102.
ἕλικας 116. 567.
ἑλικτάς 192.
(ἑλίσσω: ἑλιγμένος 306 pro εἰλυμένον.)
ἕλκω: εἷλκε 116.
ἔλπομαι 224.
ἐμβολάδην 411.
ἐμός 174. 557. ἐμοῖο 378. ἐμῷ 520. 528. ἐμόν 266. ἐμή 163. ἐμῆς 543. 545. ἐμάς 340.
ἔμπαλιν 78.
ἐμπελάσειν 523.
ἐμπλείους 248 (ἐκπλείους).
ἐν 4. 47. 67. [ἐν ἄγνῳ 109 pro ἀγλαόν.] 110. 123. (152 pro ἦν.) 155. 172. 240. 254. 259 (μετ'). 287. 337. 351. 356. 358. 359. (366.) 400. 434. 458. 461. 525. v. ἐνί.
ἐναλίγκιος 147.
ἐνδέξια 454.
ἔνδον 249.
[ἐνέειλεν 239 pro ἀλέεινεν.]
ἕνεκα: ἕνεχ' 308.
ἐνέπων 433.
ἔνθα 6. 24. 71. 187. 229. 233. 279 bis. 357 bis. 503. ἔνθ' 41. 105. 130. 252. 401.
ἐνθάδ' 191. 262.
ἔνθεν 179. 226 bis. 493.
ἐνί 21. 63. 66. 112. (124 pro ἐπί. 164 pro μετά.) v. ἐν.
ἐνιπάς 165.
ἔννυχον 284.
ἐνοπῆς 422. ἐνοπήν 512.
ἐντεῦθεν 558.
ἐντίθημι: ἐνέθηκ' 50.
ἐντός 251.
ἐντροπίησι 245.
ἐξ v. ἐκ.
ἐξαπατᾶν 318.
ἐξερεείνῃ 483. -ειν 547. ἐξερέεινε 252.
ἐξελαύνω: ἐξήλαυνε 402.
ἐξίκετο 148. -κοντο 399.
ἐξοπίσω 211.
ἑός: ἑῇσι 49. ἥν 59.
(ἐπαίνει 457 pro ἐπάρκει.)
ἐπακούσεται 566.
ἐπαμοίβια 516.
[ἐπάρκει 457 pro ἐπαίνει.]
ἐπεί 36. 105. 252. 255. (313.) 319. 352. 456. 475. 509. v. ἐπεὶ δή.
ἐπειγόμενος 86.
ἐπεὶ δή (quod corrigendum pro ἐπειδή) 20. 52. 138. 356.
ἔπειτα 126. 291. 302. 313 (ἐπεὶ τὰ). 320. 401. 438. 480. 488. 503. 528. 563. (563^a.) 564.
ἐπηετανούς 61. -ά 113.
ἐπηλυσίης 37.
ἐπί [21 pro ἔτι.] 50. 79. [ἐπὶ δηρόν 109 pro σιδήρῳ.] 118. 123. [124 pro ἐνὶ.] 128. 136. 200. 316. 339. 519. 556. 571. ἐπ' 26. 101. [103 pro ἐς.] 149. 153. [272 pro μετ'.] 284. 388. 393. 398. 404. 412. 418. 424. 499. 524. (558.)
ἐπιβήμεναι 465. -βήσομαι 166. 173.
[ἐπιδώσομαι 383 pro ἐπιδαίομαι.]
ἐπιέννυμι: ἐπιειμένε 156.
ἐπιζαφελῶς 487.
ἐπιθύει 475.
ἐπικαμπύλος 90.
ἐπίκουρος 97.
ἐπικραίνουσα 531.
ἐπιλάμπω: ἐπέλαμπε 141.
(ἐπιλέπω: ἐπέλεψε 109 pro ἐπόλευ'.)
ἐπιλλίζων 387.
ἐπιμαίομαι: ἐπεμαίετο 108.
ἐπιπείθομαι: ἐπεπείθετο 395.
ἐπιπταίρω: ἐπέπταρε 297.
ἐπισταμένην 479 (-νως). -νως 390.
ἐπιστροφάδην 210.
ἐπιστρωφῶσι 44.
ἐπιτελλομένοιο 371. ἐπέτελλεν 498.
ἐπιτίθημι: ἐπέθηκε 575. -εν 113.
ἐποίχομαι: ἐπῴχετο 150.
ἕποντο 194. ἕσπετο 426. 440.
ἔπος 46. 366. ἐπέων 531. ἐπέεσσι 182. ἔπεα 435.

ἑπτά 51.
ἑπωλένιον 433. [510 pro ὑπωλένιον.]
ἐράομαι: ἠράσσατο 130.
ἐρατεινόν 40. 52. -οῖς 72. -ῆς 248.
ἐρατίζων 64. 287.
ἐρατόν 423. 455. ἐρατή 421. 426. -ήν 153.
ἐργασίην 486.
ἐργμένον 123. ἐέργων 153.
ἔργον 46. [ἔργον ὄπαζον 59 pro ὀνομάζων.] 120. 266. -ῳ 120. -α 12. 16. 80. 127. 343. 440. 454. 516. -ων 531.
ἔρδειν 520 (-οις).
ἐρεείνεις 533. -νῃ 487. -νων 564. -νον 313 (-νεν).
ἐρεμνήν 427.
ἐρεπτομένας 107.
ἐρευνήσει 176.
ἐριθηλέα 27.
ἔριθον 296.
ἐρικυδέος 89. 176. 189. 416. 550
ἐριμύκους 74. 105.
ἐριούνιος 28. 145. -ον 3. -ε 551.
ἐρισφαράγου 187.
ἕρκος 188.
Ἑρμῆς 25. 46. 69. 96. 127. 130. 145. 150. 162. 239. 260. 304. 314. 327. 366. 395. 401. 463. 507. -έω 413. -ῇ 111 (ῆς). 497. -ῆν 1. 253. 298. 300. 316. 392. 404. 513. 571.
ἐρόεσσα 31.
ἔρος 434. v. ἔρωτα.
ἔρρε 160. ἐρρήσεις 259.
ἐρσήεντα 107.
ἐρύω: εἰρύσσατο 127.
ἔρχῃ 156. ἦλυθ' 421. ἦλθε 332. -εν 370. ἔλθῃ 543.
ἔρωτα 449. v. ἔρος.
ἐς 34 (εἰς). (103 pro ἐπ'). 106. 134. 139. 178 (εἰς). 206. 216. 221. 234. 256. 257 bis. 258. 323. 344. 355 (εἰς). 367 (εἰς). 370. 374. 398. 401 (παρά). 402. 462. 480 (εἰς). 481. 507. v. εἰς.
ἐσθῆτα 181.
ἐσθλά 204.
ἑσπέριος 18. 341.
ἐσσυμένως 150. 215. 297. 320. v. σείω.
[ἔστε 12 pro εἴς τε.]
ἔσω 6. 237. v. εἴσω.
[ἐτάζω: θάμ' ἔτασσα 125 pro τάμετ' ἄσσα.]
ἑταῖρε 290. (436 pro ἑταίρῃ.)
ἑταιρείῃ 58.
ἑταίρη 31. [-ῃ 436 pro ἑταῖρε.] -ην 478.
[ἐγρήσσων ἐτεόν 242 pro ἄγρης εἰνέτεον.]
ἑτέρης 511.
ἑτέρωθεν 366.
ἔτι 125. 508. ἔτ' 557.
εὖ 105. 283. (303 pro σύ.) 390. 467. 479.
εὐθύς 355. εὐθύ 342.
εὔκηλος 478.
εὐκόσμητα 384.
ἐυκραίρῃσιν 209.
[εὐλαβέως 83 pro ἀβλαβέως.]
εὐμόλπει 480.
(εὐμιλίῃ 325 pro ἀσχολίῃ.)
ἐυπλόκαμος 4. ἐυπλοκάμῳ 7.
εὑρίσκω: εὗρον 336. εὗρεν 188. 319. εὑρών 24. εὑρήσω 302.
εὐρυμετώπων 355. -ους 102.
εὐρύοπα 540.
εὐρύς: εὐρύν 374. εὐρέας 217. εὐρεῖα 570.
εὔσκοπος 73.
εὖτ' 91.
εὐφροσύνην 449. 482.
εὔχεαι 378.
εὐώδεος 65.
[τεῦξ' ἐφέπων 52 pro τεῦξε φέρων.]
[ἔχμα 37 pro αἰχμά.]
ἔχω: ἔχεις 516. -ει 375. -ουσι 445. -ουσιν 251. ἔχε 567. -ειν 268. 497 (ἔχων). -ων 348. 478. -οντα 157. 331. -οντες 315. -οντας 391. -ουσα 345. εἶχε 210. 242. -εν 388. ἔχεν 211. ἔχ' 325. ἔχεσκον 71. ἕξεις 291. v. κατέχω.
ζάθεον 503.
ζαμενέστατε 307.
Ζεύς 329. 389. 469. 506. 540. Ζηνός 516. 538. Διός 1. 4. 10. 28. 101. 145. 183. 214. 215. 227. 230. 235. 243. 301. 321. 323. 328. 396. 397. 432. 446. 455. 468. 471. 472. 490. 504. 526. 532. 535. 551. 579. Ζηνί 312. Δία 57. Ζεῦ 368.
ζήτει 22.
ζητεύειν 392.
ζόφον 257. 359.
ζυγόν 50.
ζώουσιν 38 (ζώουσ' ἦν). -σα 33.
ἤ (37 pro καί.) 91. 219. [262 pro καί.] 282. 308. 334. 440. 460. [527 pro ἠδ'.]
ἦ [157 pro ἦ.] (ἦ σε 159 pro ἠέ.) 171. (ἢ — ἢ 519.) v. ἠέ.
ἥβης 375.
ἡβηταί 56.
ἠγαθέοιο 231. -ην 216.
ἡγεμονεύειν 392. 563. -ων 259. -σω 462. -σεις 303.

ἠγερέθοντο 326.
ἡγήτορ' 14.
ἠδέ 179. 353. ἠδ' 80. 107. 248. (527 pro ἤ.)
ἤδη 11. 30.
ἥδυμον 241. 449.
ἡδύς: ἡδεῖ' 132 (ἤδει). ἡδεῖαν 562.
ἠέ [159 pro ἦ σε]. 441 bis. v. ἤ.
Ἠέλιος 68. -ον 381. ἠελίοιο 197. 371. ἠέλιον 206
ἠερόεντι 172. 359. -εντα 256. -εν 234.
ἦκα 149.
ἠλιβάτῳ 404.
ἠμαθόεντ(α) 398.
ἦμαρ 206. ἤματος 482. -ι 17. -τα 170. 292.
ἡμετέρου 370. -ης 267. 465. -ην 548.
ἡμιόνους 568.
ἦν (ζώουσ' ἦν 38 pro ζώουσιν.) [152 pro ἐν.] 562.
[ἠνίκ' 79 pro αὐτίκ'.].
ἠπεροπεύει 577.
ἠπεροπευτά 282.
ἤπιος 466.
[ἦρα 241 pro δή ῥα.]
Ἥρην 8.
ἠριγένεια 184.
ἡσυχίῃ 356.
ἡσυχίως 438.
ἤτοι 174. 365. 368.
ἠύς 469.
ἠύτε 55. 151. 163. 195. 237. ἠύτ' 147.
Ἡφαίστοιο 115.
ἦχ' 400.
ἠῷος 17.
Ἠώς 184. Ἠῶ 326.
θαάσσεις 468. θαασσέμεν 172.
θαλάσσης 341.
θάλειαν 480.
θαλίης 454. -ῃσι 56.
θάλλω: τεθαλυῖα 452.
[θάμ' ἔτασσα 125 pro τάμετ' ἄσσα.]
[θαμειαί 44 pro θαμιναί.]
θάρσει 301. θαρσήσας 424.
θᾶσσον 212. [255 pro θᾶττον.]
θαῦμα 196. 219. 270.
θαυμάζω 455. θαύμασεν 414.
(θαυμαίνω 407 pro αὐαίνω.)
θαυμασίην 443.
θαυματά 80. 440.
θεάν 154.
θέλω v. ἐθέλω.
θεός 54. 154. 502. -όν 526. -ῶν 5. (70 pro θέων.) 71. 144. 251. 307. 332. 338. 367. 372. 429. 518. 537. 548. 551. 562. -οῖσι 161. 167. 458. -οῖσιν 16. -ούς 9. 427. 432. (531 pro νόμους.)
θερμός 110. θερμά 268.
[θεσμόν 457 pro θυμόν.]
θεσπεσίης 422.
θέσπιν 442.
θέσφατον 534. -τα 472. 540.
θέων 70 (θεῶν).
θηλείας 192. 494.
(θηλυτέρων 51 pro συμφώνους.)
θῖνα 341.
θνήσκω: θανοῦσ' 38 (θάνῃς).
θνητῶν 144. 441. 578. -οῖς 161. -οῖσι 184. 576. -ούς 9.
θοῶς 304.
[θρυλλίζοι 488 pro θρυαλίζοι.]
θρώσκω: θόρε 20.
θυγάτηρ 100.
θυήεντ' 237.
θυί(σ)ωσιν 560.
θυμός 132. 475. -ῷ 423. 520. 528. -όν 315. 391. 434. (457 pro θεσμόν.)
θύραζε 116.
θύρῃσι 26.
θύρηφι 36.
θυώδεος 322.
ἰαύσῃς 289.
ἰγνύσι 152.
[ἰδ' 398 pro δ'.]
ἱερῷ 21. 63. -οί 251. -ῆς 133.
ἷζε 457.
ἵημι: ἱεῖσα 114. ἱέμενον 88.
ἰθύσας 148 (ἰθύνας).
ἱκάνω 191. -εις 262. ἵκανον 103.
ἱκνέομαι: ἵκοντο 322.
ἵκω: ἶξον 398.
ἱμείροντι 133.
ἱμερόεις 452. -όεντα 481. -όεσσα 231. -όεν 502.
ἵμερος 422.
ἱμερτήν 510.
ἱπποβότου 491.
ἵπποισι 69. -ους 568.
ἵστημι: στῆ 424. ἔστησαν 327.
ἴφθιμα 94. 302. 394. 402.
ἴχνια 218. 220. 342. 351. [ἴχνι' 76 pro ἴχνη.]
ἰωή 421.
κάγκανα 112. κάγκαν' 136.
κἀγώ 173.
καθέζομαι: κατ' — ἕζετο 365.
καθίσσαι 284.
καί 1. 2. 13. 20. 29. [37 pro ἤ.] 39. 46. 50. 57. 60. 61. 62. 63. 69. 81. 92 bis. 93. 95. 96. 104. (106 pro κὰτ.) 122 bis. 126. 128. 131. 133. 135. 161. 165. 167. 168. 177. 180. 181. 183. 235. 243. 244. 249. 250. 257. (262 pro καί.) 267. 268.

270. 278. 279. 288. 289. 291. 293. 299. 300. 301. 302. 312. 314. 317. 321. 327. 329. 343. 353. 357. 369. 376. 378. 381. 382 ter. 385. 386. 388. 390. 393. 399 406. 409. 412. 418. 422. 427. 428. 431. 435. 438. 442. 446. 449 bis. 450. 451. 452 bis. 457. 459. 461. 462. 467. 471. (473 pro τόν.) 476 bis. 479. 481 bis. 482. 483. 490. 491. 494. 507. 508. 513. 515. [519 pro ἤ.] 520. 521. 524. 528. 529. 531. 536. 539. 543. 544. 551. 559. 565. 567. 568. 569 bis. 570 bis. 576. 579 bis. 580 bis. v. κἀγώ.
κακομηδέα 389.
κακός: κακά 204.
καλάμοιο 47.
καλέω: κεκλήσεαι 292.
καλλιπέδιλον 57.
κᾶλον: κᾶλα 112.
καλόν 32. 38. 54. 141 (501 pro χειρός.) 502 (μέλος). -λά 479.
καλύπτω: κεκαλυμμένος 217.
καμπύλα 515.
κάρη [78 pro κατὰ δ'.] 211. 240.
κάρηνα 94. 142. 302. (322 pro τέρθρον) 394. 402.
καρπαλίμοισιν 225.
καρτερόν 536. -ά 409.
κασίγνηται 552.
κασίγνητε 539.
κατά 53. 61. 65. 68. (κατὰ δ' 78 pro κάρη.) 133. 138. 171. 255. 359. 410. 419. 431. 433. 479. 501. 517. 554. κατ' 159. 285. [κὰι 106 pro καὶ.] v. καθέζομαι et κατέχω.
καιάβαινε 290. κατεβήσατο 233.
καταβλάπτη 93.
καταδάμνημι: κατεδάμναι' 137.
καταδυομένοιο 197. καιαδύντα 206.
καταδύνω: κατέδυνε 237.
καταειμένον 228.
καιάκειαι 254. κατέκειιο 324. 358.
καταλέξω 368.
κατανεύω: κατένευσα 536. -σε 521. -σεν 524.
καταστυφέλῳ 124.
κατατίθημι: κατέθηκε 63. -εν 134.
κατέερξε 356 (κατέρεξε).
κατέχω: κατὰ — ἔχοι 8.
κατόπισθε 321. 407. -εν 194.
κατόπτας 372.
κατουδαίῳ 112.
κε 174. [264 pro ἄν.] 364. 546. 549. 566. κ' 181. κεν 270. 359. 486. 488.
κεῖθι 324.
κεῖτο 153. κεῖτ' 123. ἔκειτο 21. 249.
κελαδεινούς 95.
κελεύεις 169. ἐκέλευεν 373. κέλευε 539. ἐκέλευσεν 391.
κέλευθον 200. -θα 348.
κεν v. κε et Κενταύρου.
Κενταύρου 224 (κεν ταύρου).
κεραϊστήν 336.
κέρας: κεράεσσιν 192.
κερδαλέον 495. κερδαλέοισι 162. 260. -σιν 463.
κερτομέουσιν 56. -μέων 300. 335.
κέρτομον 338.
κευθμῶνα 229.
κεφαλῇ 519. -ήν 274.
κηρία 559.
κήρυκος 331.
κίδνατο 232.
κιθαρίζεις 455. -ειν 475. -ων 423. 425. 433. κιθάριζε 476. -εν 510.
κίθαριν 499. 509 et 515 (κιθάρην).
κιών 186. 401. κίε 40. 212.
κλέος 277. 311. 458.
κλέπτω: ἔκλεψα 310. κλέψεν 18. κλέψῃς 515. κλέψας 340.
κλεψίφρονος 413.
κληῖδα 247.
κλήιθρον 146.
κληροπαλεῖς 129.
(κλίνῃ 254 pro λίκνῳ.)
κλοπόν 276.
κλυτοῦ 115. κλυτά 16. 456.
κλύω: ἔκλυεν 298.
κνώδαλον 188.
κονάβησε (-άβισσε) 54. 420. 502.
κονίησιν 351.
κόνις 345. -ιν 140.
κόσμον 255. 433 479.
κοῦρε 490. -οι 55.
κοῦφα 83.
[κραιαῖνον 460 pro κρανάιον.]
κραίνουσιν 559. (κραίνων 427 pro οὐρανόν.)
(κρανάιον 460 pro κραιαῖνον.)
κραταιῷ 265. 377.
κρατερός 469. -ῷ 386. -όν 354. 418.
κρατός 554.
κράτος 407.
κρατύς 294. 414.
κρέα 120. 135. κρεάων 130. κρειῶν 64. 287.
Κρονίδης 395. -ην 57.
Κρονίων 6. 575. -ωνος 214. 230. -ωνι 312. -ωνα 323. 367.
κτάομαι: ἐκτήσατο 24.
κτεατίζω: ἐκτεάτισται 522.

κτύπεν 149.
κυάνεος 194.
κύδιμος 46. 84. 96. 130. 150. -ον 253. 298. 316. 404. 571.
κῦδος 477.
κυδρόν 461.
κυλίνδω: ἐκύλινδε 119.
Κυλλήνης 2. 142. 228. 337.
Κυλλήνιος 304. 318. 387. -νιε 408.
κύπειρον 107.
κύων: κύνες 145. 194. 196. κυσί 570.
κῶμον 481.
κωφός 92.
λαγχάνω: λάχε 428. 430.
λάζυμαι: ἐλάζυτο 316.
λάινον 233. 401.
λαῖφος 152.
λαμβάνω: λαβών 34. 113. 247. [256 pro βαλών.] 293. 418. 499. (λαβόντα 159 pro λάοντα.)
λάμπετο 113.
λασιαύχενος 224.
λάσκω: λελάκοντο 145.
λάων 360. [λάοντα 159 pro λαβόντα.]
λέβητας 61. 179.
λέγειν 203.
λειμῶνος 104. 198. 340. -να 221. 344. 503. -νας 72.
λείπω: ἔλειφθεν 195.
λείῳ 128.
λευκά 554.
λευκώλενον 8.
λεχεποίην 88.
λέων: λεόντων 223. λέουσι 569.
λήθων 9. ἔληθε 154. λήθετο 76.
ληίδ' 330.
ληιστῆρ' 14.
ληνούς 104.
λησίμβροτοι 339.
Λητοΐδης 253. 403. 513. 524. (-δου 158 pro -δεω.) -ην 508. -η 261.
Λητοῦς 176. 189. 243. 314. 321. 416. 500.
λιγέως 425.
λιγύφωνον 478.
λίκνου 290. -ῳ 21. 63. 254. 358. -ον 150.
λόγοισιν 317.
λοετρά 268.
λοχεύω: ἐλόχευσε 230.
[λυγροῖσιν 259 pro ὀλίγοισιν.]
λύκων 223.
λύρῃ 423.
λωτόν 107.
μά 384. 460.
Μαῖα 3. 19. (183 pro μήτηρ.) Μαίης 89. 550.
Μαιάδος 1. 73. 235. 301. 408. 424. 430. 439. 446. 498. 514. 521. 567. 574. 579. -δα 57.
μακάρων 5. 71. 144. 251. 372.
μακρόν 408. μάκρ' 280.
μάλα 38. 164. [527 pro ἅμα.] μάλ' 133. 156. 204. 282. 351. 381. 417. [μάλ' ὀξύ 159 pro μεταξύ.]
μαλακοῦ 198. -ῇσιν 485.
μαντείης 556. -ην 533. 547. -ας 472.
μαραίνω: ἐμάρανε 140.
μάρτυρας 372.
μάστιγα 497.
μασχάλῃ 242.
μάψ 488.
μαψιλόγοισι 546.
μεγαίρω 465.
Μεγαμηδείδαο 100.
μεγάροιο 65. 146.
μέγας: μεγάλοιο 10. 246. 252. μέγαν 178. 274. 352 383. 518. μεγάλην 160. μέγα 114. 219. 270. μέγ' 30. 389. μεῖζον 177.
μεδέοντα 2.
μείς 11.
μέλαν 122. μέλαινα 345. μελαίνης 67. 290. -ῃ 358. μέλαιναν 140.
μελεδώνων 447.
μελέτησα 557.
μέλι 560.
μέλλω: ἔμελλεν 15.
(μέλος 419 et 501 pro μέρος. 502 pro καλόν.)
μέλπεο 476.
μέλω: μέλουσι 451. μέλησε 453. μέμηλε 267. -εν 266. μεμηλώς 437 (μέμηλας).
μεμαώς 416. -ότες 204.
μέν 62 63. 68. 106. 134. 139. 182. 195. 202. 204. 220. 226. 275. 315. 344. 350. 356. 357. 375. 401. 429. 460. 480. 503. 507. 509. 543. 560. 577. 579.
μενοεικέα 330.
μενοινᾷς 474. 489. μενοίνα 62.
μένων 21. -οντες 169.
μέριμναν 160. -αι 44.
μέρος 53. [419 et 501 pro μέλος.]
μέσῳ 17.
μετά 126. 164. 295. 326 (ποτί). 453. 478. μετ' 16. 168. 170. (259 pro ἐν.) 270. (272 pro ἐπ'.) 291. 297. 468. μεθ' 332.
(μεταξύ 159 pro μάλ' ὀξύ.)
μετήορα 135. 488.
μέτροισι 47.
μή 92. 93. 174. 269. 275. 289. 515. 522. 525. 537. 539.
μηδέ 523.
μήδομαι: μήδεται 540. ἐμήδετο 46.
μῆδος: μήδεα 456.

μηλοβοτῆρας 286.
μῆλον: μῆλα 232. μήλων 288. -οισιν 570.
μήνυε 254. μηνύειν 373. μηνύσαιμ' 264. 364.
μήνυτρον 264. 364.
μήτε 276. 526. μήτ' 275. 526.
μήτηρ 183 (Μαῖα). 257. μητρός 20. 165. 267. μητρί 459. μητέρα 154. 430. μῆτερ 163.
μητίετα 469. 506.
μῆτιν 348.
μηχανιῶτα 436.
μίγδην 494.
μιγεῖσα 4. -σαι 493.
μιμνήσκω: μνήσομ' 580.
μιν 19. 131. 300. 329. 422. 435.
μισγέσκετο 7.
Μνημοσύνην 429.
μοι v. ἐγώ.
μοῖραν 428. μοίρας 128. (Μοῖραι 552 pro Σεμναί.)
μολπή 452.
μοῦνος 193. -ον 284.
Μοῖσα 1. μοῖσα 447. Μουσάων 430. Μούσῃσιν 450.
μῦθον 29. 154. 212. 218. 261. 263. 280. 300. 306. 329. 334. 362. 363. (366.) 513. μύθοισι 253. 467. -σιν 162. 201. 260. 463.
μυρίκας 81.
μυρίον 24.
μυρσινοειδέας 81.
μυχόν 246. -ούς 252.
ναί 460.
ναιετάουσιν 555. -οντας 283.
ναίουσα 6.
νεήφατον 443.
νεῖκος 269.
νέκταρος 248.
(νέμοντα 188 pro ἐλῶντα.)
νεογνός 406.
νεοθηλέος 82.
νεολλούτου 241 (νεόλλουτος).
νέον 99. 197. 271. 331. 371. νέων 454. νέης 136.
νεῦσεν 395. νεύσειας 519 (νεύσας).
νεφέλῃ 217.
νῆις 487.
νηλέα 385.
νημερτής 369. -τέι 315.
νηόν 148.
νήπιος 210. 406. -ον 152. 164.
νοέειν 548. ἐνόει 213. ἐνόησε 87. 235. 403. νοῆσαι 208.
νόημα 43.
νομεύσομεν 492.
[νόμους 531 pro θεούς.]
νομοῖο 198. (νομούς 492 pro ὁμῶς.)
νόος 10. 396. 535. νόοιο 393. νόῳ 484. νόον 547.
νόσφι 446. -φιν 537.
νῦν 125. 156. 439. 456. 458. 473. 508.
νύξ 97. νυκτός 7. 15. 67. 155. 290. 400. 482. νυκτί 358. νύκτα 578.
Νύμφη 4. 229. -ης 60. 250. -ῃ 7. -ην 244.
νῶτα 48. 118. 122.
ξύλα 108. 136.
ὁ 22. 64. 193. 196. 201. 209. 212 bis. 304. 315. 317. 328. 375. 424. 496. [ῥ' ὁ 507 pro τό.] 510. 576. τοῖο 297. τόν 87. 89. 189. 201. 235. 260. (280 pro ὡς.) 281. 333. 354. 393. 434. 463. τώ 397. οἱ 182. 195. 196. 204 bis. τῶν 82. τούς 431. ἡ 53. 98. 99. 419. 430. 501. τῆς 173. τῇ 11. 19. τήν 63. 162. ταί 197. 410. αἱ 277. [311.] 560. τῶν 73. τῇσιν 344. τάς 77. 78. 106. 356. 564. τό 36. 93. 272. 277. 311. 357 bis. 388. 407. 459. 487. 535. 577. τά 62 bis. 123. 134. 226. (313.) 342. 376. 400. 428. τῶν 532.
ὀαρίζειν 170. v. ὠρίζεσκον.
ὀβελοῖσι 121.
ὄβριμον 519.
Ὀγχηστοῖο 190. Ὀγχηστόν 88. 186.
[ὁδαῖος 346 pro ὅδ' ἐκτός.]
ὅδε: (ὅδ' 346.) τόνδε 336. τήνδε 443. ταῖσδ' 200. τόδε 32. [155 pro τάδε.] 269. 332. 380. 439. 460. τόδ' 219. τάδε 91. 220. 222. τάδ' 384. 440. 455. v. τῇδε.
ὁδῖται 203.
ὀδμή 131. 231.
ὁδοιπορίην 85.
ὁδός: ὁδοῖο 226 bis. 299. -οῦ 143. 188. 357. -όν 86. 203. 212. 303. 549. 563.
ὄζον 109. -ους 81.
οἱ (οἷ) 26. 117. 132. 143. 177. 426. ἑ 239.
οἶδα 208. 369. οἶδας 456. 467. οἶσθα 382. οἶδε 164. 376. 535. εἰδήσεις 466. εἴσεσθαι 538. v. ἠδύς.
οἰκία 555.
οἶκον 61. 285. οἴκαδ' 379. οἴκοι 36.
(οἰμάω: πολὺ οἰμήσεις 91 pro πολυοινήσεις.)
οἶμος 451 (ὕμνος).
οἰνοπέδοιο 207.
οἷον 338. οἷα 66. (οἷά τ' 86 pro σεύατ'.) 251. 343. (454 pro τοῖα.) οἷ' 285.

οἰοπόλος 314.
οἶος 335. 346. -ον 277. 311. 572.
ὄις: ὀίων 51. (ὀίεσσιν 288.)
οἴχομαι: ᾤχετ' 340.
ὀίω 438. οἴω 156. 282. ὀίομαι 177.
οἰωνόν 213. 295. -ῶν 544. -οῖσι 303. 546.
ὄλβιος 379. -ον 461.
ὄλβον 529. -ον 24.
ὀλίγος 456. -ον 245. -ῳ 240. (ὀλίγοισιν 259 pro λιγροῖσιν.)
Ὀλυμπιάδεσσιν 450.
Ὀλύμπιος: Ὀλύμπια 445.
Ὄλυμπον 325. 505. Οὐλύμποιο 322. (326.)
ὁμαρτάζω: ὡμάρταζε 361.
ὁμήγυριν 332.
ὁμιλεῖ 576 (ὁμίλει).
ὅμιλον 5.
ὀμίχλη 147.
ὄμνυμι: ὤμοσα 536. ὀμόσσαι 518. ὀμοῦμαι 274.
(ὁμοῖα 224.)
ὁμοῦ 122.
ὁμόφρονα 391. -νες 195.
ὀμφῆς 471. 532. 543. 545. 566.
[ὁμῶς 492 pro νομούς.]
ὀνείρων 14.
ὀνήσιμον 30.
ὀνίνησι 577. ὀνήσω 541. -εις 35.
ὀνομακλυτόν 59.
(ὀνομάζων 59 pro ἔργον ὄπαζον.)
ὀνοτάζω 30.
ὀξύ 360. [μάλ' ὀξύ 159 pro μεταξύ.]
ὄπαζε 120. 477. [ἔργον ὄπαζον 59 pro ὀνομάζων.]
ὀπήδει 209.
ὀπηδός 450.
ὀπίζομαι 382.
ὄπιθεν 78. ὄπισθεν 77.
ὁπλάς 77.
ὁπλοτέροισιν 386.
ὁπόσοι 339.
ὁπότ' [38 pro τότ'.] 43. 287 (ὁπόταν).
ὅππῃ 394.
ὀπτάω: ὤπτα 121.
ὀπωπητῆρα 15.
ὀπωρινῇ 147.
ὁράω: ὁρῶμαι 219. ὁρώμενος 279. ὄπωπα 276. 310. 338. ὄπωπας 199. ὄψεαι 181. ἴδον 263. 363. ἴδοιο 202 (-οιτο). ἰδών 92 bis. 239. 389. 403.
ὀρέγνυμι: ὤρεξ' 496.
ὀρεσκῴοιο 42.
ὀρθοκραιράων 220.
ὄρθριος 143.
ὄρθρος 98.
ὅρκον 274. 383. 518. 536.
ὁρμαίνων 66.
ὄρνυμι: ὤρνυτ' 185. (ὦρτο 65 pro ἆλτο.)
ὄρος 228. ὄρεος 491. οὔρεος 231. 287. ὄρεα 70. ὄρη 95. ὄρεσι 33. ὄρεσσι 337.
ὀρσολοπεύεις 308.
ὀρφναίη 97. 578.
ὄρχαμος 175.
ὅς 15. 20. 164. 254. 482. 486. 546. ὅν 3. (58 pro ὡς.) [τόν 473 pro τῶν vel καί.] οἵ 445. τῶν 204. (473 pro τόν.) ἥ 26. 530. ἧς 173. τῇ 19. ἥν [418ᵃ.] 444. 533. 556. (αἳ ὅτε 45 pro αἶψά τε.) τῇσι 451. ὅ 196. τά 84. v. ὅς τε et ὅς τις.
ὅς 'suus' v. ἑός.
ἑσίης 130. 173. 470.
ὅσος: ὅσα 532. 540. 570. ὅσ' 202. 522.
ὅσσαν 443.
ὅς τε 90. ὅς τ' 573. ὅν τε 44.
ὅς τις 209. (225 pro οὔ τις.) 543. ἥ τις 166. αἵ τινες 277. 311. ὅττι 474. 489.
ὄστρακον 33.
ὅτε 10. (αἳ ὅτε 45 pro αἶψά τε.) 93. 560. [ὅτ' 507 pro δ'.]
οὐ 76. 149. 255. 263. 309. 363. 384. (οὐ δὴ 400 pro ἄδην.) 444. οὐκ 30. 154. 208. 263 bis. (264 pro οὐδέ et οὐδ'.) 266. 316. 334. 338. 363 bis. 369. 379. 383. 461. 557. 573. οὐχ 284.
οὔατα 305.
οὐδέ 143. 145. 167. 224. 257. 258. [264 pro οὐκ. 265 pro οὔτε.] 359. 364. 372 bis. 407. 494. οὐδ' [21 pro οὐκ.] 35. 132. 243. [264 pro οὐκ.] 310. 339. 364. 380. 388. (543.) 545.
οὐδεϊ 284. -ει 149.
οὐδόν 23. 233. 380.
οὐκ v. οὐ.
(οὐκέτι 21 pro οὐδ' ἐπί.)
οὐλοκάρηνα 137.
οὐλόποδ' 137.
οὖλος: [οὔλη 238 pro ὕλης.] οὖλα 113.
Οὐλύμποιο v. Ὄλυμπος.
οὖν 62. 235. 291. 350. 456. 475. 577.
οὕνεχ' 375.
οὔπω 453.
οὐρανῷ 11. [οὐρανόν 427 pro κραίνων.]
οὐρείην 244.
οὖρος v. ὄρος.
οὔτε 144 bis. 222. 223 bis. (265 pro οὐδέ.) 444. 445.

534 bis. οὔτ' 222. 223. 346. 347.
[οὔ τις 225 pro ὅς τις.] οὔ τι 377. 465.
οὗτος 346. 545. τοῦτον 261. 382. τούτῳ 385. τούτοις 303. ταύτην 330. 490. τοῦτο 266. 269. 291. ταῦτα 126. 163. 199. 437. ταυτ' 567.
οὕτω 574. 579.
οὐχ v. οὐ.
ὄφελος 34.
ὀφθαλμῶν 45. -οῖσιν 202. 219.
ὄφρα 8. 115. 350.
ὀφρῦς 279 (ὀφρύσι).
παῖς 209. 557. παῖδα 13. 208. 214. 230. 271. 293. 331. 336. 389. παῖδ' 245. (παῖδ' ἀφνειόν 473 pro πάνομφαῖον.) παῖ 254.
παλαιγενές 199.
παλάμῃς 110 (-η). (παλάμῃσι 152 pro πάλλῃσι.)
παλάσσω: πεπαλαγμένα 554.
πάλιν (160 pro τάλαν.) 221.
παλίσκιον 6.
Πάλλαντος 100.
[πάλλῃσι 152 pro παλάμῃσι.]
[παννυχίδος 141 pro παννύχιος.]
[πανομφαῖον 473 pro παῖδ' ἀφνειόν.]
παντοίῃ 575. παντοῖα 484.
παπτήνας 246.
παρά 312. 341. (401 pro ἐς. 472 pro πόρε.) παρ' 152 (περ). 305. πάρ 516. v. παρ' ἐκ.
παραιβόλα 56.
παρ' ἐκ 547. παρ' ἐξ 188. 563.
πάρειμι: πάρεστιν 448.
παρθένοι 553.
Παρνησοῖο 555.
πάρος 58. 266.
πᾶς: πάντα 246. πάντων 307. 367. πᾶσι 576. πάντας 531. πάσῃς 470. πάσῃσιν 412. πάσας 192 bis. πάντα 91. 138. 170. 203. 292. 351. 448. 472. [δέ τε πάντα 563ª pro δ' ἤπειτα.] πάντ' 433. 467. 520. πάντων 527. πᾶσι[ν] 571.
πατήρ 160. 174. 258. 378. 557. πατρός 274. πατέρα 323. πάτερ 334. 368.
παῦρα 164. 577.
παύω: ἐπαύετο 97.
πεδίοιο 491. πεδίον 88. πεδί' 96.
πείθεο 378. ἔπειθε 396. ἐπείθετο 132.
πειραίνω: πειρήνας 48.
πειράω: πειρῶνται 563. πειρώμενος 55. πειρήσω 175.
πειρητίζω: ἐπειρήτιζε 53. 419. 501.
πείρω: πεπαρμένα 121.
πέλονται 454. ἔπλετο 117.
πέλωρα 225. 342. πέλωρ' 349.
πεντήκοντα 437. -κοντ' 74.
πέπον 282. 457.
περ 131. 173. 299. 386. 418. 456. 495. 573. v. παρά et ὥς περ.
περάω: περήσῃ 43 (-σει). περῆσαι 271. περήσειν 158.
(πέρην 133 pro πιεῖν.)
περί 157. 196. 207. 236.
περιζαμενῶς 495.
περικαλλέα 244. 323. 397. 504. 529. -έας 179.
περίστρεφε 409.
περιτροπέων 542 (-τραπέων).
περιφραδές 464.
πετάλοισι 84.
πέτρης 229. -η 124. 404.
πῇ 307.
πήγνυμι: πῆξε 47.
πήχεις 50.
Πιερίης 70. 191. -ηθεν 85.
πιθήσας 546.
[πίνω: πιεῖν 133 pro πέρην.]
πίονα 120 (-νι). 127. 148.
πιστόν 528.
πιστωθείς 536.
πιφαύσκειν 540.
πλανοδίας 75.
πλαταμῶνι 128.
πλείων 98. πλέον 548.
πλευρῇσιν 157.
πλήκτρῳ 53. 419. 501.
πλούσιον 171.
πλοῦτον 529.
πόθεν 32. 155. 269. 330.
ποιέω: ποιήσας 77. -σατο 512. -σομαι 527.
ποιήεντος 190.
ποίην 27. 232.
[ποίμνην 373 pro πολλῆς.]
ποικιλομῆτα 155. 514.
[πολεύω: ἐπόλευ' 109 pro ἐπέλειψε.]
πολιοῖο 41. πολιῶν 223.
πολλάκις 283. πολλάκι 566.
πολλός 249. πολύν 337. πολλοί 203. -ούς 286. πολλή 117. (πολλῆς 373 pro ποίμνην.) -ήν 181. 237. πολλά 95. 108. 112. 135. (164 pro παῦρα.) 204. 232. 250. 360. 373. 542. v. πλείων.
πολυήρατον 186.
πολυλήιον 171.
πολυμήλου 2.
πολύμητις 319.
πολυμήχανον 319.
πολυοινήσεις 91 (πολὺ οἰνήσεις vel οἰμήσεις),

πολυτίμονος 37.
πολύτροπον 13. -πε 439.
πολυφλοίσβοιο 341.
πολυχρόνιοι 125.
πονεύμενε 436.
πόποι 219. 309.
[πόρε 472 pro παρά.] ἔπορεν 470.
πορθήσω 180.
πόρον (342 pro Πύλον.) 398.
πορφυρέῃ 217.
ποταμόν 101.
ποτάομαι: ποτώμεναι 558.
ποτέ 385. ποτ' (385 pro που.) 522. 523.
ποτί 326 (μετά). 503. v. πρός.
πότνια 19. 183.
που 199. [385 pro ποτ'.]
πουλυβότειραν 517.
πούς: πόδες 273. ποσί 149. 225. -σίν 28. ποσσί 410. -ίν 83. 346. πόδας 240.
πραπίδεσσιν 49.
πρέμνων 238.
πρέσβυν 431 (-ην).
πρεσβυτέροισι 457.
πρήσσουσιν 203. (205 pro φοιτῶσιν.)
πρηΰνω: ἐπρήϋνεν 417.
προβάτοισιν 571.
προβιβῶν 149.
προθύραια 384.
προθύροιο 158. 271.
προΐημι: προέηκεν 139. 295.
προκαλεύμενος 241.
πρόπαν 206.
προπάροιθε 27. 299. -θεν 104.
πρός 182. [229 pro εἰς.] 505. v. ποτί et προσεῖπον.
προσαυδάω: προσηύδα 253. 435.
προσβαίνω: προσεβήσατο 99.
προσέειπεν 201. 333. πρὸς -έειπε 300. 329. 513.
πρόσθε 328. -θεν 77. 78. 321.
προστίθημι: προσέθηκεν 129.
πρόσφημι: προσέφη 89. 189. 281.
πρότερος 89. 189. προτέρῃ 19.
προφανεῖσα 32.
προφρονέως 561.
πρώτιστον 35. -τα 25. 111.
πρῶτος 468. -τον 487. -τα 428. 429.
πτερόεντα 435.
πτερύγεσσι 544. 553.
πτυχί 555. (πτύχας 326.)
Πυθῶνα 178.
πυκινός: πυκινῷ 523. πυκνόν 278.
πυκινόφρονα 538.
πυληδόκον 15.
Πύλον 216. 342 (πόρον). 355. 398.
πύματον 289.
πυνθάνομαι: πυθόμην 263. 363. πύθοιτο 269.
πῦρ 111. 115. 357. 415. πυρός 108. 114. 117. 137. v. διαπυρπαλάμησεν.
πυρήια 111.
πώεσι 288.
πώποτε 444.
πῶς 405.
ῥα 26. (δή ῥα 241 pro ἦρα.) ῥ' 182. 212. 424. [ῥ' ὁ 507 pro τό.]
ῥάβδον 210. 529.
ῥεῖα 351. (412 pro ῥεῖε.) 417. 485.
[ῥείω: ῥεῖε 412 pro ῥεῖα.]
ῥηιδίως 396.
(διὰ ῥινοῖο 48 pro διατρήτοιο.) [ἐκ ῥινῶν 119 pro ἐκκρίνας vel ἐγκλίνων.] ῥινούς 124.
ῥιπτάζεσκεν 279.
ῥίπτω: ἔριψεν 79. ῥίψω 256.
ῥώομαι: ἐρρώσαντο 505.
σάνδαλα 79. 83. 139.
σάρκας 122.
σαῦλα 28.
σαφές 208.
Σελήνη 99. -ης 141.
Σεμναί 552 (Μοῖραι).
[σεύατ' 86 pro οἷά τ'.] (φασὶν ἔσευε 94 pro φὰς ἀνέσευε.) ἐσσύμενος 299. v. ἐσσυμένως.
σῆμα 136. (-μά τ' 509 pro τέκμαρ.)
σημάντορα 367.
σήμερον 371. 466.
σιγᾶν 93.
σίδηρον 180. σιδήρου 41. (-ῳ 109 pro ἐπὶ δηρόν.)
σκάπτεις 90. ἔσκαπτον 207.
σκέπτομαι: ἐσκέψατο 360. 415.
σκευάζοντα 285.
σκιόεντα 70. 95.
σκοπιήν 65. 99.
σμερδαλέον 54. 420.
σόν 93. 407. σῶν 447. σῆς 566. σήν 565.
σοφίης 511. -η 483.
σπαργανιῶτα 301.
σπάργανον 306. 388. [σπαργάνου 418ª.] -να 151 (-νον). 268. -ν' 237.
σπάω: ἔσπασε 85.
σπείδων 233. -δοντε 397.
σποδός 238.
[σπουδάζων 305 pro σπουδῇ ἰών.]
σπουδαῖον 332.
στέρνοιο 43.
στήθεσσιν 434.
στηρίζω: ἐστήρικτο 11.
στίβος 353. (-ον 352 pro τρίβον.)
στρέφω: ἐστραμμέναι 411.
Στυγός 519.
σύ 35. [93 pro τι.] 155. 169.

181. 303. 386. 467. 477. 539. 564. 579. σεῖο 580. σέθεν 446. σοί [34 pro μοι.] 368. 459. 464. 474. 489. τοι 466. 470. 475. 490. 550. 564. (v. τοι.) σε 156. (ἤ σε 159 pro ἠέ.) 160. 167. 256. 257. 282. 382. 407. 460 (γε). 469. 471. 494. 530. 534. σ' 34.
σίγε: σοίγ' 440.
σύμβολον 30. 527.
σμιμίσγων 81.
συμφορέω: σὺν — ἐφόρει 108.
συμφώνους 51 (θηλυτέρων).
σύν 108. 294. v. συμφορέω.
συνάγω: συνήγαγε 507.
συνδήσας 82.
συνέλασσε 240. -εν 106.
συνηθείῃσιν 485.
συρίγγων 512.
σῦς: σύεσσι 569.
σχίζω: ἔσχισε 128.
ταλαεργούς 568.
τάλαντα 324.
[τάλας: τάλαν 160 pro πάλιν.]
ταναύποδα 232 (τανύποδα).
τανυσίπτερον 213.
τανύω: ἐτανύσσατο 51. v. ἀμφιτανύω.
ταρβαλέον 165.
Τάρταρον 256. 374.
ταῦρος 193. 196. ταύρου 244. -οισι 493. v. Κενταύρου.
τάχα 98. 255. 334. 404. 425. τάχ' 15. 157.
τε 9. 12. [αἶψά τε 45 pro αἶ ὅτε.] 46. 60. 61. 66. 92. 133. 154. 196 bis. 218. 229. 240 bis. (242 pro γε.) 249. 289. 317. 327. 369. 412. 427. 431. 451. 469 bis. 482. 488. 491. 494. 531. 559. [563ᵃ.] τ' 9. 59. (οἷά τ' 86 pro σείατ'.) (111.) 180. 183. (218 pro δ'.) 244. 268. 314. 343. 376. 459. (462 pro δ'.) 498. (σῆμά τ' 509 pro τέκμαρ.) 568. θ' 69. v. ἔστε et ὅς τε et τετορήσας.
τείρω: ἔτειρε 131.
[τέκμαρ 509 pro σῆμά τ'.]
τέκνον 151. 163. -να 323. 397. 504.
τεκταίνομαι: τεκτήνατ' 25.
τέλειον 526. τέλεον 129.
τελέω: τετελεσμένον 572.
τελήεντων 544.
τέλος 462.
τέμνω: ταμών 47. 120. v. θάμ' ἔτασσα.
τέρεν 375.
τέρθρον 322 (κάρηνα).
τέρπε 565. τερπόμενοι 506.
τέσσαρες 195.
τετορήσας 119 (τε τορήσας).
τετράδι 19.
τεύχω: τεῦξ(ε) 52. τέτυκται 196. -το 12. ἐτύχθη 269.
τέχνη 447. -ης 76. 166. 465. -ῃ 108 (-ην). 483. -ην 511. -ῃσιν 317.
τῇδε 'hic' 169.
τηλόθ' 512.
τηλόσε 114.
τῆμος 101.
τίθημι: θήσειν 517.
τίκτω: τέκε 3. 19. τέξουσι 493.
τιμή 172 (-ῆς). τιμήν 516. -άς 471.
τίμιον 528.
τίνω: τίσω 385.
τίπτε 155.
τις 143. 269. 349. 441. (482 pro γάρ.) 494. τινά 348. 525. 537. τιν' 276. 336. 444. 445. 534. τινές 552. τι 34. (93 pro σύ.) 177. 224. 407. 453. v. ὅς τις et οὔ τις.
τίς 447 bis. 448. τίνα 261. τί 163.
(τιτύσκεαι 163 pro δεδίσκεαι.)
τλαίης 518.
τλήμονα 296.
τοι 25. 111. 458. v. σύ.
τοῖα 225. [342 pro δοιά.] 349. [454 pro οἷα.]
τόξα 515.
(τε τορήσας 119 pro τετορήσας.)
τόσσον 94.
τότε 73. 82. 233. 294. 414. 513. 521. τότ' 13 (πότε). (38 pro ὁπότ'.)
τόφρα 116.
τρεῖς 247. 554. τρία 448.
τρέπω: τέτραπται 221. ἐτραπέτην 504.
τρέφει 570.
τρηχεῖα 273.
τρίβος 448. [-ον 352 pro στίβον.]
τριπέτηλον 530.
τρίποδας 61. 179.
τύχῃσι 566.
ὕδωρ 519.
υἱός 28. 73. 89. 101. 176. 183. 189. 215. 227. 235. 243. 314. 321. 424. 430. 498. 500. 521. υἱόν 1. 244. 328. 416. 432 574. υἱέ 301. 408. 439. 446. 455. 468. 514. 550. 567. 579.
ὕλης 82. (238 pro οὔλη.) ὕλῃ 228.
ὑμετεράων 276. ὑμετέρας 310.
ὕμνει 1.
(ὕμνος 451 pro οἶμος.)
ὑπαείδω: ὑπὸ — ἄειδεν 54. 502 (-σε).

ὑπαιδείδοικεν v. ὑποδείδω.
ὑπέρ 380.
ὑπερβαίνων 23.
ὑπίσχομαι 275.
ὕπνος 8. 267. -ον 241. 289. 449.
ὑπό 53. 83. 158. 242. 258. 410. 419. 501. 555. ὕπο 273 (ὑπό). 373 (ὑπό). v. ὑπαείδω.
ὑποβλήδην 415.
ὑποβρύχους 116 (-βρυχίας).
ὑποδείδω: ὑπαιδείδοικεν 165.
ὑποσχόμενος 521.
(ὑπωλένιον 510 pro ἐπωλένιον.)
ὕσταιον 289.
ὑψηρεφέος 23.
ὑψιβρεμέτης 329.
ὑψιμέλαθρον 106. 134. 399.
φαεινήν 247. 497.
φαίδιμον 328.
φάος 258. v. φόως et φῶς.
φέρβω: ἐπεφόρβει 105.
φέριστε 208. 533,
φέρω: φέρεις 307. [φέρησθα 91 pro φέρησι.] φέρων 40. (τεῖξε φέρων 52 pro τεῦξ' ἐφέπων.) 63. 480 (φέρειν). φέρουσα 184. φέρε 293. οἴσω 34. [φέροντο 410 pro φύοντο.]
φεύγουσα 486 (φθέγγουσα).
φηλητεύσειν 159.
φηλήτην 214. -ῆτα 446. -ῆται 67. -ητέων 175. 292.
φημί 444. 532. φήμ' 549. φασί 471. [φὰς ἀνέσευε 94 pro φασὶν ἔσευε.] ἔφη 39. 278. 293. 409. φῆ 212. φάθ' 304. φάτ' 387.
(φθέγγουσα 486 pro φεύγουσα.) φθεγγομένη 484.
φιλέω: φιλῶ 382. φιλεῖ 469. ἐφίλησε 508. -σεν 574.
φιλοκυδέος 375. -δέα 481.
φιλολήιος 335.
φίλος 202. 378. -ον 244. -ε 477. -α 520. φίλιερον 525.
φιλότητι 4. 58. 524. 575. -τα 507.
φλόξ 113.
Φοῖβος (212 pro μῦθον.) 293. 365. 420. 496. Φοίβου 102. 425. Φοῖβε 330.
φοινικόεντα 250.
φοιτῶσιν 205.
φορέω v. συμφορέω.
φόρμιγγι 506. -α 64. [418ᵃ.]
φόως 12. 141. 184. v. φάος et φῶς.
φράζω: ἔφρασε 442. ἐφράσατο 354. φρασσάμενος 294.
φρήν: φρένα 565. φρεσί 467. -ίν 62. 66. 164. 453. φρένας 421.
φυήν 31. 331.
φῦλα 578. φῦλ' 542.
φυλάξει 530.
φῦσαν 114 (φύζαν).
φυσιοώσας 118.
φυτεύω: ἐφύτευσε 160.
φυτά 90.
φύω: (φύοντο 410 pro φέροντο.) πεφύασι 125.
φωνέω: φωνήσας 435.
φωνή 426. -ῇ 315 (ήν). 544. -ήν 315. 385 (φώρην). v. φώρης.
[φώρης 136 pro φωνῆς.] (φώρην 385 pro φωνήν).
φώς: φωτί 265. 377. φῶτα 284. φῶτες 66. 195.
φῶς 402. v. φάος et φόως.
χαῖρε 31. 579. χάρη 506.
χαλεπόν 205.
χαμαί 118. 298.
χαρίεντα 484.
χαρίζομαι: κεχαρισμένα 520.
χάριν 575.
[χαρμόφρων 127 pro χαρμοφέρων.]
χαροποί 194. -οῖσι 569.
χειρός 53. 153. 418. 419. 499. [501 pro καλόν.] χειρῶν 298. χερσί 158. 295. 409. -ίν 39. 305. 347. (360 pro χέρσῳ.) 478. χεῖρας 240.
χέλυς 33. -υν 24. 25. 153. 242.
χελώνης 42. 48.
[χέρσῳ 360 pro χερσίν.]
χθές 273.
χθιζός 376.
χθών 273. 570. χθονός 68. 410. χθόνα 517.
χλωρόν 560.
χολάδεσσι 123.
χολούμενος 308. κεχολῶσθαι 495.
χορδάς 51.
χοροίτυπε 31 (χοροιτύπε).
χορόν 481. -οί 451.
χρέος 138.
χρή 407. 494.
χρῆμα 332. χρήματ' 400.
χρυσείην 530.
χρυσόθρονον 326.
χρυσόρραπι 539.
χρυσός 249. -όν 180.
χωόμενον 236.
χώρης 123.
χῶρον 75. 337. 347. 350. 354. 393. 415.
ψαμάθοιο 320. 352. -οις 79.
ψαμαθώδεα 75. 347. 350.
ψείδονται 563ᵃ. ψεύδεσθαι 369.
ψόφου 285.
ὦ 90. 190. 202. 254. 282. 334. ὤ 219. 309.

ὧδε 308. 406. 453.
ὠθέω: ἐώθει 305.
ὦκα 353.
Ὠκεανοῖο 185. -νόν 68.
ὠκύ 43. ὠκείῃσιν 553.
ὠλένῃ 388.
ὤμοις 151. -οισιν 268. 306.
ὤμους 90. 217.
ὥρῃ 67. 155. 400.
ὠρίζεσκον 58. v. ὀαρίζειν.
ὡς 43. [58 pro ὅν] 125. 169. 235. 280 (τόν). 335. 349. 379. 383. 417. 428 bis. 431. 455. 508. ὥς 86.
ὅς 39. 46. 182. 227. 239. 278. 293. 304. 365. 379. 387. 409. 496. ὥς 132.
ὥς περ 149.

II.

Im Jahre 125 v. Chr. kam, wie Phlegon *περὶ θαυμασίων* c. 10 berichtet, in Rom ein Androgyn zur Welt. Ob dieses Prodigiums sollten auf Anordnung des Senats die Sibyllinischen Orakelbücher nachgelesen werden (*ἡ σύγκλητος ἐκέλευσεν τοὺς ἱερομνήμονας ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμούς*). Das geschah. Man fand die auf das besagte Naturwunder bezügliche Orakelantwort der Sibylle, und es ist durchaus nicht unwahrscheinlich, dass ein Theil derselben sich bis auf den heutigen Tag erhalten hat; denn das freilich ersieht man sowohl aus der jetzt vielfältig zu Tage tretenden Störung der ursprünglichen akrostichischen Form als auch aus anderen Anzeichen mit grösster Deutlichkeit, dass der gegenwärtig bei Phlegon vorhandene Complex von 70 Hexametern nicht bloss am Anfang und Ende, sondern auch sonst recht bedeutende Einbusse erlitten haben muss. Dazu kommen andere schwere Verderbnisse jeder Art, so dass es — zumal bei dem erfahrungsgemäss wenig verlockenden Inhalte jeder Gattung priesterlicher Industriedichtung — wirklich kaum Wunder nehmen kann, dass jener merkwürdige Orakeltext, der uns bekanntlich nur durch eine einzige Handschrift (Cod. Palatinus gr. 398) überliefert ist, die Forscher bisher eher abgestossen als angezogen hat. Mehr als schnell vorübergehendes Interesse wurde ihm überhaupt nicht geschenkt. Das wird nun hoffentlich anders werden, seitdem Hermann Diels in seinen jüngst erschienenen 'Sibyllinischen Blättern' (Berlin 1890) die ganze Frage nach der Echtheit und culturhistorischen Stellung des fraglichen Documents zum ersten Mal einer eingehenderen Untersuchung gewürdigt hat. Auch die Textkritik und Erklärung sind dabei in erheblichem Masse von ihm gefördert worden. Aeltere Beiträge hat er sich allerdings wohl hin und wieder entgehen lassen*), z. B. die inhaltreiche Beurtheilung,

*) In der Isyllos-Inschrift Vs. 66 will jetzt auch Diels (S. 62) *ἄμμορός εἰμι* (statt *ἄμπορός εἰμι*) gelesen wissen, wie ich vorgeschlagen hatte Homeri Iliadis et Od. periochae metricae 1887 S. 5 (vgl. Berliner philol. Wochenschrift 1890 S. 452). Seiner Auffassung von *ΑΕΙΡΕΠΕΝ* Vs. 23 vermag ich nicht beizutreten, und zwar keineswegs bloss wegen des in der That sehr '*übel nachhinkenden*' *σέβοντας*, sondern namentlich, weil ich nicht glauben kann, dass *τὰν καλοκαγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ ἀεὶ ῥέπεν ἀνδρῶν* je von einem Griechen verstanden worden wäre '*dass Tugend der Männer sich stets auf Epidauros neigen möge.*' Man würde es vielmehr, meine ich, allgemein gedeutet haben '*dass Tugend der Männer sich stets in Epidauros neigen möge*'. Und darin liegt eben das Missliche. Wollte Isyllos jene andere Deutung hervorrufen, so musste er mindestens *Ἐπιδαύρῳ* schreiben. Aber selbst so bliebe der Ausdruck im höchsten Grade verschroben, weil nun die *καλοκαγαθία ἀνδρῶν* wie ein ausserhalb der epidaurischen Männer (bei anderen Männern droben) existirendes und rein äusserlich sich auf sie von oben her herabsenkendes Gut erscheinen würde, nicht aber als eine innerlich von den epidaurischen Männern selbst gepflegte, als eine aus eingepflanzten Keimen durch eigene Tüchtigkeit unter göttlichem Segen allmählich emporwachsende unveräusserliche Tugend. Dazu nehme man den hierbei immer noch ungelöst bleibenden Accusativ *σέβοντας* und man wird sich bald davon überzeugen, dass der neue Versuch, die Lesart *Ἐπιδαυροῖ αἰεὶ ῥέπεν* zu schützen, ebenso wenig annehmbar ist wie der frühere J. Baunack's.

welche A. Eberhard in der Jen. Litteraturzeitung 1878 S. 643 ff. von der unzureichenden Keller'schen Ausgabe lieferte mit der jetzt auch von Diels für nöthig erachteten Emendation *νηπίστῳ* Vs. 43 statt *νούπιστοι*. Aber solche und ähnliche vereinzelte Mängel werden dem Werthe der Gesamtleistung wenig Abbruch thun.

Bei der traurigen Beschaffenheit jenes Sibyllenorakels, die gewiss nicht lediglich Schuld nachlässiger Ueberlieferung ist, war von vorn herein kaum auf ein ganz glattes und durchweg völlig überzeugendes Ergebniss zu hoffen. In dem bei Diels S. 111 ff. wieder abgedruckten Texte stiess ich zuerst bei folgender Stelle an:

Οὐκ ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τοι ἐξαγορεύσω
Προφρονέως Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
8 *Ἱστῷ δ' αὐτὴ ἄνασσα θεά, τὰ μὲν αἴ κε πίθηαι,*
Σεμνοτάτῃ Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.

Trotz wiederholter Versuche, den vorletzten Vers zu enträthseln, wollte mir dies hartnäckig nicht gelingen, auch dann nicht, als ich aus der Fussnote ersehen hatte, dass *ἱστῷ* und *αἴ κε* Conjecturen des Herrausgebers sind für das handschriftliche *ἴστω* und *εἴ κε*, *πίθηαι* aber schon von Xylander hergestellt war für *πίθησα*. Immer vermisste ich zu *ἱστῷ δ' αὐτὴ ἄνασσα θεά* das Prädicat und zu *τὰ μὲν* das entsprechende *τὰ δὲ* oder dergl. Späterhin stiess ich dann auf die Anmerkungen S. 117, wo ich über unsere Stelle noch dies gesagt fand: '*An der Ueberlieferung ist nichts zu ändern. Die Brachylogie, die gebietet ἐξηγόρευσεν aus V. 6 θυσίας ἐξαγορεύσω zu ergänzen, hat ihre Analogie an V. 35 ff. . . . ἄνασσα θεά ist Moira . . . τὰ μὲν wäre man versucht in τάδε zu ändern mit erträglichem Hiat in der bukolischen Cäsur, aber der Gegensatz schwebt vor ἐὰν δὲ τάδε μὴ πίθῃ, ἀπολῇ.*' Die erste Ergänzug würde man zur Noth vielleicht noch gelten lassen; die zweite hingegen scheint mir entschieden über das Mass des Erlaubten weit hinauszugehen, da sie rein aus der Luft gegriffen werden muss. Glücklicherweise hebt uns eine ganz geringfügige Textesveränderung sowohl über die eine wie über die andere dieser verfänglichen Ellipsen leicht hinweg:

ἱστῷ δ' αὐτὴ ἄνασσα θεὰ κάμεν, εἴ κε πίθηαι
σεμνοτάτῃ Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.

Dazu wäre zu vergleichen Vs. 30 *ἱστῷ θειοπαγεῖ καὶ ὑφάσματα ποικίλα*. Hom. Od. ο 105 *ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή*. Σ 341 *τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ*. Das überlieferte *εἴ κε* in *αἴ κε* zu verändern, dazu liegt, soviel ich sehe, kein genügender Grund vor; eher noch dürfte Vs. 2 *αἴ κε νοήσῃς* verschrieben sein für *εἴ κε ν.* (vgl. 57 *ἂν μύθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα πίθηαι*).

S. 68 sagt Diels: '*Eine weitere syntaktische Unmöglichkeit begegnet uns V. 22 τρὶς τόσα, νήφαλα πάντα, πυρὸς μαλεροῖο τιθέντων. „Sie sollen die weinlose Spende, dreimal so viel als früher, in das gewaltige Feuer schütten.“ Mit Recht hat Emperius den Genetiv beanstandet. Homer sagt εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην, und auch sonst verlangt τιθέναι präpositionale Verbindung. Es scheint also, dass hier eine unberechtigte Verallgemeinerung localer Anwendung des Genetivs vorliegt, nach der Analogie von I 218 αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο τοίχου τοῦ ἑτέροιο*'. Soll die Sibylle für diese unberechtigte Anwendung des Genetivs verantwortlich gemacht werden? An eine solche Möglichkeit zu glauben fällt mir zu schwer. Die spottschlechte Ueberlieferung hat drückendere Lasten auf sich zu

nehmen und wird auch für diese hier eintreten müssen. So leicht freilich wie vorhin weiss ich hier nicht Rath zu schaffen. Immerhim meine ich nicht völlig in die Irre zu gehen, wenn ich das Ursprüngliche in der Richtung zu suchen vorschlage, die ich durch die nachstehende Conjectur andeute:

τὸ δεύτερον αὖτε λαβόντων
22 *τρὶς τέσα, νήφαλα πάντα, πυρὸς μαλεροῖο τιθῆναι,*
ὅσσαι ἐπισταμένως θυσίαν γραῖαι προτίθενται.

Jeder denkt hierbei zunächst natürlich an Pind. Pyth. I 20 *νιφόεσσ᾽ Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα*, sodann wohl auch an Eurip. Iph. A. 1230 *πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς*, Dion. s. Longin. de subl. 44, 2 *ὡς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθὴ τιθηνός* und an ähnliche Stellen. (Timokles bei Athen. X 455[f] nennt den Tisch *βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας, τράπεζα.*) Wenn, wie ich annehme, zuerst (unter Einwirkung des darunter stehenden *προτίθενται*) die Corruptel *τιθέντων* in den Text eindrang für *τιθῆναι*, so konnte ein späterer Corrector — zumal beeinflusst durch den bald darnach folgenden Versschluss 24 *λαβοῦσαι* — gar leicht auf den Gedanken verfallen, das Participium an die Stelle des Imperativs *λαβόντων* zu setzen. Wie dem aber auch sei, so bleibt doch das Eine gewiss, dass die gerügte '*syntaktische Unmöglichkeit*' auf jeden Fall einfach unmöglich ist.

Was ursprünglich am Anfange des zweiten Orakelspruchs gestanden haben mag, weiss Niemand. Die erhaltenen Worte

30 *ἱστῷ θειοπαγεῖ νυμφάσματα ποικίλα σεμνὴν*
πλούτωνι κοσμεῖτο, ὅπως u. s. w.

schreibt Diels nach den Vorschlägen von Emperius *ἱστῷ θειοπαγεῖ, καὶ ὑφάσματα ποικίλα σεμνὴ Πλουτωνὶς κοσμείσθω, ὅπως . . .* Allein ob in *νυμφάσματα* wirklich nichts weiter steckt als *καὶ ὑφάσματα*, bezweifele ich. Näher bleiben wir jedenfalls der handschriftlichen Ueberlieferung, wenn wir es bei folgenden Aenderungen bewenden lassen:

[Πλουτωνίδι δ᾽, αἴ κε πίθηαι]
ἱστῷ θειοπαγεῖ, νέμ᾽ ὑφάσματα ποικίλ᾽, ἃ σεμνὴ
Πλουτωνὶς κοσμεῖται, ὅπως σχέσις ᾖσι κακοῖσι.

Die eingeklammerten Worte gebe ich selbstverständlich nur als Probe, um zu zeigen, in welchem Zusammenhange etwa das Uebrige recht wohl einen passenden Sinn und Zusammenhang haben konnte. *κοσμεῖται* verstehe ich '*anordnet*'. Die Befehle der Sibylle werden in diesen Orakeln bald an eine Mehrheit, bald an eine Einheit gerichtet, so dass auch in dieser Beziehung *νέμε* gar nichts Bedenkliches hat.

Aus den Versen, die sich an die eben besprochenen unmittelbar anschliessen, bekommt man wohl im Allgemeinen ohne Anwendung sonderlicher Gewaltmassregeln so viel heraus, dass 1. von einem Gewande und anderen sehr schönen Geschenken für Persephone allein, 2. von irgend einem Opfer für Demeter und Persephone zusammen und 3. von einem Stieropfer für Hades-Pluton die Rede ist; sieht man aber näher zu, so stösst man auf verzweifelte Unklarheiten. Dieselben sind so gross, dass sogar Diels (S. 49) den zweiten der erwähnten drei Punkte nicht herauserkannt hat. Bei ihm lautet die Stelle nämlich so:

Προφρονέως δ᾽ ὅτι κάλλιστον καὶ εὐκτὸν ἐπ᾽ αἶαν
Ὡς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετο, καὶ τὸ φέρεσθαι

Ἱστῷ σύμμικτον δῶρον βασιληίδι κούρῃ.
35 *Αὐτὰρ ὅτ᾽ ἂν Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ,*
Γαίας ὑμετέρας ἀπερυκέμεναι ζυγὸν αἰεί,
Αἰδωνεῖ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος αἷμα
Λαμπροῖς εἵμασι κοσμητοὺς μετὰ ποιμένος, ὅστις u. s. w.

Diels stützt sich auch hier wieder auf die leidige Ellipsentheorie, indem er (S. 118) zu Vs. 36 sich *εὔξῃ* und zu Vs. 37 *θύειν* hinzudenkt. Aber abgesehen davon, dass diese Ergänzungen sich kaum werden vertheidigen lassen, helfen sie für das Uebrige wenig oder nichts; denn *καὶ τὸ φέρεσθαι* bleibt bei alledem unerklärlich*) und unerträglich. Auch erräth Niemand, woher der Accusativus cum Infinitivo *κοσμητοὺς θύειν* kommt und wie er sich in die sonstigen Regeln der griechischen Sprache fügt. Dass ihm ohne Weiteres imperativische Bedeutung beigelegt werde, kann er doch wohl nicht beanspruchen, so lange ihm das nothwendigste Erforderniss dazu, der Infinitiv, ganz abgeht. Dies wird genügen, um es zu rechtfertigen, warum ich mich nach einem etwas erträglicheren Auswege umsehen zu müssen glaubte. Der wäre etwa dieser:

προφρονέως δ᾽ ὅ τι κάλλιστον καὶ εὐκτὸν ἐπ᾽ αἶαν,
ὡς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετ᾽, ὄπαζε φέρεσθαι
ἱστῷ σύμμικτον δῶρον βασιληίδι κούρῃ,
35 *αὐτὰρ ὅιν Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ,*
γαίας [δ᾽] ὑμετέρας ἀπερυκομένῳ ζυγὸν αἰεὶ
Αἰδωνεῖ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος αἷμα.
λαμπροῖς [δ᾽] εἵμασι κόσμει ἀγοὺς μετὰ ποιμένος, ὅς τις u. s. w.

Nun hängt der Infinitiv *φέρεσθαι* von *ὄπαζε* ab und von jenem Infinitiv die Ausdrücke für die drei verschiedenen Opfergaben, welche dargebracht werden sollen, und jede gewagte Annahme einer Ellipse ist unnöthig geworden. Für *ὄπαζε φέρεσθαι*, welches ja freilich ein wenig weiter als wünschenswerth von der Ueberlieferung abgeht, meine ich doch an dem Homerischen Verse Ψ 151 *Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι* eine nicht verächtliche Stütze zu besitzen. Mit *ἱστῷ* ist vermuthlich dasselbe Gewebe gemeint, das oben Vs. 30 *ὑφάσματα ποικίλα* hiess. An *σύμμικτον* finde ich nichts Wesentliches auszusetzen. Anderer Ansicht ist Diels: '*σύμμικτον könnte nur bedeuten*', sagt er S. 118, '*dass das δῶρον κάλλιστον zusammen mit einem Gewande (vgl. 30 ὑφάσματα) zu übergeben sei. Aber ἱστός kommt hier sonst nur in dem specifischen Sinne „Schicksalsgewebe" vor, und die Stellung am Anfang (s. S. 32) lässt die gleiche Bedeutung auch hier voraussetzen. Daher würde man etwa σύμπειστον erwarten.*' Das wohl kaum. Zwar ist es richtig, dass an den anderen Stellen das Wort *ἱστός* nur von dem Gewebe (oder Webestuhle) des Schicksals gebraucht wird: jedesmal jedoch hat die Sibylle es für geboten erachtet, diesen specifischen Gebrauch entweder durch ein zugefügtes *ἐμός* (2 *ἱστὸς ἐμὸς λύσει.* 20 *ἱστῷ ἐμῷ πίσυνοι*) oder in anderer Weise unzweideutig kenntlich zu machen (8 *ἱστῷ δ᾽ αὐτὴ ἄνασσα θεὰ κάμεν.* 30 *ἱστῷ θειοπαγεῖ*). Nur an unserer Stelle (Vs. 34) ist dies unterblieben, und dieser Mangel würde selbst durch Einsetzung der nicht

*) Wer *φέρεσθαι* imperativisch fassen wollte, müsste uns erklären, aus welchem Grunde denn hier nicht das viel verständlichere *φερόντων* (wie Vs. 20 und 29) gesagt werden konnte oder doch wenigstens *φερέσθω*; denn eine befehlende Form ist unter allen Umständen erforderlich (daher auch eine etwaige Ergänzung von *ἐπέπλετο* bei *φέρεσθαι* ausgeschlossen).

unbedenklichen Conjectur σύμπειστον keineswegs verschwinden. Demnach dürfte es doch wohl unverwehrt sein, in diesem einen Falle lieber an ein rein irdisches Gewebe, welches mit anderen sehr schönen Geschenken als passende Opfergabe für eine Göttin dienen sollte, zu denken. — Die vortreffliche Emendation ὅιν statt ὅταν (ὅι' ἂν) verdanke ich der oben erwähnten Recension A. Eberhard's. Der mediale Gebrauch von ἀπερυκομένῳ, den ich annehme, wird durch Hom. *M* 285 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται zur Genüge gestützt. Wegen ἀγούς verweise ich der Kürze halber nur auf Hesych. ἀγός· ἡγεμών· ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός. καὶ ἐν Πέργῃ ἱέρεια Ἀρτέμιδος. Die Führer der Procession sollen Feiertagskleider anlegen, ebenso der Hirt (und Schlächter) des Opferthieres und auch alle anderen Gläubigen.

Μὴ γὰρ ἀπιστόφιλος θυσίαισιν ἀνὴρ παρεπέσθω,
42 Ἔξω δ', ἔνθα νομιστὸν ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν
Νηπίστῳ καὶ ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν.

'*Ironisch wird den Ungläubigen geboten* ἔξω καὶ ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν, *d. h. sie sollen ganz ausgeschlossen werden.*' Emperius Opusc. p. 233. '*ἔξω δ' nämlich* ἔστω, *was aus* παρεπέσθω *zu erschliessen.*' Diels S. 118. Mir erregt selbst diese Ellipse Bedenken (trotz S. 74 Anm.), die sich übrigens sehr leicht umgehen lässt, wenn man die handschriftliche Lesart ἔνθ' ἀνόμιστον (scil. ἐστιν) beibehält, diesen Relativsatz als nähere Erklärung von ἔξω ansieht und dieses mit ἐπέπλετο ἔρδειν verbindet:

ἔξω δ', ἔνθ' ἀνόμιστον, ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν
νηπίστῳ καὶ ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν.

Da die letzten Worte ohne Zweifel ironisch gemeint sind, so steht nichts im Wege, τάδ' ἔρδειν ebenso zu fassen. (Zu ἐπέπλετο φωτὶ νηπίστῳ vergleiche man 33 ὡς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετο.)

Der Punkt am Ende des Verses 49 wird einer leichteren Interpunction weichen müssen, weil auch βασιληίδα πότνιαν Ἥρην 50 von λισσέσθω 48 abhängt. — Warum οἴδατε 47 als Imperativ genommen werden soll, sehe ich nicht ein. Auf keinen Fall genügen zur Stütze dieser befremdlichen Auffassung die S. 118 beigebrachten Belegstellen.

In die äusserst dunkele und schwierige Partie Vs. 57 ff. hat erst Diels Licht gebracht, unterstützt durch die hier noch klar erkennbare Akrostichis, die er höchst scharfsinnig für die Textesemendation zu benutzen verstanden hat. Weniger befriedigt mich, was dann folgt, wo sogar ein offenbarer metrischer Schnitzer noch immer unbehelligt stehen geblieben ist:

63 Ἦμος ἂν ἤδη ἔχῃς μεγάλ' Ἥρης οἰκί' ἁπάντῃ,
Ξεστά θ' ὅτ' ἂν ξόαν' ᾖσι καὶ τἆλλ' ὅσ' ἔλεξα, σάφ' ἴσθι
65 Ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς (ὑπὸ κερκίδος ἀμφὶ καλύπτραν
Ἱμέρτ' ὅσσ' ἔβαλον γλαυκῆς ἐλάας πολυκάρπου
Ἀγλαὰ φύλλα λαβοῦσα) λύσιν κακοῦ.

Um gleich das Nächstliegende herauszugreifen, so scheint es mir ganz undenkbar, dass die Sibylle das Wort καὶ (64) vor einem Consonanten als Kürze gebraucht, und ebenso undenkbar, dass sie vor das Object λύσιν κακοῦ (67) die lange und schwer verständliche Parenthese eingeschachtelt haben sollte. Dazu kommt noch manches Andere, was mir an der Zulässigkeit des obigen Wiederherstellungsversuchs Zweifel erweckt, z. B. μεγάλα ἁπάντῃ, welches durch ἶσον ἁπάντῃ keineswegs geschützt wird. Die Handschrift bietet Vs. 63 ἔχοις μεγαλήτην οὐ καπαντη, 64 ξεστοδοταν ξοανησιν καὶ τἆλλ' ὅσ' ἔλεξα σαφι· 65 καλύπτρας, 66 ἱμερτοσ σε βάλεν. Hiernach lässt sich unter Benutzung einiger von Diels glücklich gefundener Emendationen die Stelle vielleicht folgendermassen reconstruiren:

63 ἦμος ἂν ἤδη ἔχῃς μέγαρ' Ἥρης, οὗ κεν ἀπαντῇς,
ξεστά θ' ὅτ' ἂν ξόαν' ᾖσι καὶ ἄλλ', ὅσ' ἔλεξα σαφηνῶς
65 ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς ὑπὸ κερκίδος, ἀμφὶ καλύπτραν
ἱμέρτ' ὄσσε βάλε γλαυκῆς ἐλάας πολυκάρπου
ἀγλαὰ φύλλα λαβοῦσα, λύσιν κακοῦ.

So rückt ὑπὸ κερκίδος ('*auf Veranlassung des Schicksals*' Diels) zu ὅσ' ἔλεξα, wohin es auch besser passt; und nicht die Sibylle ergreift die glänzenden Olivenblätter (λύσιν κακοῦ) und bedeckt ihre lieblichen Augen mit dem Schleier, sondern das soll die Sterbliche thun, die an der von der Sibylle geforderten heiligen Handlung theilnimmt. Ich denke, dass diese Vertauschung der Rollen in der Natur der Sache wohl begründet ist (vgl. unter vielen anderen die von Diels S. 121 citirte Stelle eines Zauberpapyrus ἐστεμμένος τὴν κεφαλὴν σου κλωσὶ ἐλαίας). Wenn mit Ausführung ihrer Vorschriften die Sibylle, wie schon oben bemerkt wurde, die Männer nach freiem Belieben bald im Pluralis, bald im Singularis beauftragen durfte, was konnte sie dann hindern, die nämliche Freiheit auch auf ihre Aufträge an die Frauen auszudehnen? Jedenfalls war der Imperativ βάλε leichter durch ein so unendlich oft zur Unzeit sich einstellendes ν ἐφελκυστικόν als auf andere Weise zu corrumpiren. Aus μεγαλήτην οὐ καπαντη habe ich μέγαρ' Ἥρης, οὗ κεν ἀπαντῇς gemacht (Ἥρης rührt von Diels her; vgl. Vs. 56 Ἥρας ξόανόν τε καὶ οἶκον, wo ursprünglich Ἥρης gestanden haben könnte) in Erinnerung an Soph. Oed. Kol. 1521 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν und ähnliche Stellen. In σαφι, welches ich in σαφηνῶς geändert habe, könnte natürlich auch σαφηνῆ stecken. Die Corruptel τἆλλ' ist aus Vs. 68 ἐν ᾧ ποτε τἆλλα νεόγν' ᾖ eingedrungen: wäre τἆλλ' richtig, dann müsste ᾖσι in ᾖ verbessert werden.

68 Ὕμμι χρόνος μάλα κεῖνος, ἐν ᾧ ποτε τἆλλα νεόγν' ᾖ. '*Eine Form* νεογνής *ist unbezeugt, daher meine Deutung des überlieferten* νεογνη *um so mehr geboten als* ᾖ *für den Sinn nöthig scheint*'. Diels S. 124. Dem gegenüber könnte sich vielleicht jemand auf Et. M. 435, 31 berufen: „ὑπὲρ μίαν συλλαβήν“ εἶπε διὰ τὸ Κρής Ἐτεόκρης καὶ γνής ἑτερόγνης· τὰ γὰρ μονοσύλλαβα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. Allein dieses anscheinend völlig analog gebildete ἑτερόγνης steht auf schwachen Füssen; denn die Quelle, aus der jener Artikel in das Et. M. geflossen ist, nämlich Chöroboskos zu Theodosios p. 186, 36 Hilg., hat für ἑτερόγνης das offenbar richtigere Ἴγνης. Der Fehler ἑτερόγνης ist durch das vorangehende Ἐτεόκρης hervorgerufen worden, und mit ihm fällt die einzige Stütze, die ich für νεογνη kenne, hinweg. Man wird also entweder die Besserung von Diels annehmen oder νεογνά corrigiren müssen.*)

*) Zu der Fussnote auf S. 3 gestatte ich mir hier nachträglich eine kurze Bemerkung hinzuzufügen. Dieser Tage kam mir eine unserer Litteraturzeitungen zu Gesicht, worin mir ein Vorwurf daraus gemacht wird, dass ich in meinem kritischen Apparate zu Homer nicht angegeben habe, ob in den Handschriften κρέα τ' oder κρέατ', οὐ δ' oder οὐδ' stehe. In der That, das habe ich nicht angegeben und, was schlimmer ist, ich beabsichtige, es auch fernerhin nicht anzugeben; denn immer noch lebe ich der Hoffnung, die ja allerdings auch wiederum trügen kann, dass jeder Benutzer meiner Homerausgabe, der sich über den kritischen Apparat derselben ein Urtheil

erlauben will, sich wenigstens mit den allerersten Elementen der Paläographie insoweit vertraut machen werde, um ein etwa gelegentlich in ihm aufgestiegenes Verlangen nach derartigen Angaben still in seinem Busen zu verschliessen. Steht ihm keine Handschrift zu Gebote, aus der er sich die nothwendige Belehrung holen kann, dann wird er sich mit dem einen oder anderen Facsimile zu helfen suchen. Er wird beispielsweise den zweiten Band der Dindorfischen 'Scholia in Iliadem' zur Hand nehmen, sich das demselben beigegebene erste Facsimile anschauen und hier gleich an der ersten Texteszeile die Erfahrung machen, dass es rein unmöglich ist, mit Sicherheit zu entscheiden, ob der Schreiber *οὖ δ'* oder *οὐδ'* gewollt hat. Wo weder Accente noch andere Lesezeichen die Absicht des Schreibers kundgeben, da ist der heutige Leser mit seiner Kunst, die wirklich beabsichtigte Worttrennung festzustellen, bald am Ende. Das weiss, wie gesagt, jeder, dem die allerersten Elemente der Paläographie einigermassen geläufig sind. War es wirklich zu viel gewagt, wenn ich diese trivialste aller Trivialitäten stillschweigend als allbekannt voraussetzte?

I. SCHOLAE THEOLOGORUM.

1. Professorum ordinariorum.

RUD. FRID. GRAU, theol. et phil. Dr., P. P. O. tertius. Decanus.
I. Publ. De Martini Lutheri theologia disseret semel p. h. die Merc. hora XII—I.
II. Privat. 1) Evangelium secundum Ioannem interpretabitur quinis p. h. scholis hora XI-XII.
2) Theologiam Veteris Testamenti biblicam tradet quaternis p. h. scholis hora XII—I.

IOANN. GEORGIUS SOMMER, theol. Dr., P. P. O. primarius, ordinis theol. senior.
I. Publ. Topographiam Hierosolymorum docebit die Merc. hora XII—I.
II. Privat. 1) Specialem in Vetus Testamentum introductionem historico-criticam quinquies p. h. hora VIII—IX tradet.
2) Psalmos interpretabitur puinquies p. h. hora IX—X.
III. Privatissime et gratis. Seminarii theologici sectionem exegetico-criticam Veteris Testamenti die Iov. hora V—VII dirigere perget.

HENR. IOANN. MATTH. VOIGT, theol. Dr., P. P. O. secundus.
I. Publ. Pauli epistolam ad Philippenses datam semel p. h. die Lun. hora IV—V interpretabitur.
II. Privat. 1) Historiam dogmatum Christianorum enarrabit quater p. h. hora X—XI.
2) Theologiae dogmaticae Christianae partem priorem quinis p. h. scholis docebit hora XI—XII.
III. Privatissime et gratis. Seminarii theologici sectionem systematicam dirigere perget die Ven. hora IV—VI.

IOANN. CAROL. HERM. IACOBY, theol. Dr., P. P. O. quartus.
I. Publ. Historiam orationis sacrae enarrabit semel p. h. die Merc. hora IV—V.
II. Privat. 1) Theologiae practicae partem priorem (principia, artem liturgicam homileticamque) docebit quinquies p. h. hora VIII—IX.
2) Apologiam religionis Christianae tradet quinquies p. h. hora IX—X.
III. Privatissime et gratis. Sectionem practicam seminarii theologici moderari perget.

CAROLUS HENRICUS CORNILL, theol. et phil. Dr., P. P. O. quintus.
I. Publ. Exercitationes exegeticas Vetus Testamentum spectantes in tironum gratiam moderabitur diebus Mart. et Iov. hora IV—V.
II. Privat. Iobi librum interpretabitur quater p. h. hora III—IV.

CAROLUS BENRATH, theol. et phil. Dr., P. P. O. sextus.
I. Publ. De historia ecclesiae Romano-catholicae ab a. 1814 usque ad a. 1870 disseret semel p. h. die Lun. hora VI—VII.
II. Privat. Historiae ecclesiasticae partem tertiam inde ab a. 1517 exponet quinquies p. h. hora X—XI.
III. Privatissime et gratis. Sectionem historicam seminarii regii theologici moderabitur die Mart. hora V—VII.

2. Professorum extraordinariorum.

ALBERT. HENR. ERNEST. KLOEPPER, theol. Dr., P. P. E.
Non leget.

AUGUSTUS IOANNES DORNER, theol. et phil. Dr., P. P. E.
I. Publ. Quid Hegelii philosophia apud theologos valuerit, publice explicabit die Sat. hora XI—XII.
II. Privat. 1) Theologiam ethicam docebit quinquies p. h. hora XII—I.
2) Paedagogicam quinquies p h. hora XI—XII.
III. Privatissime et gratis. Societatem theologicam dirigere perget.

ADOLPHUS LINK, theol. Lic., P. P. E.
I. Privat. 1) Pauli ad Romanos epistolam interpretabitur diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XI—XII.
2) Iacobi epistolam tractabit bis p. h. hora def.
II. Privatissime et gratis. Exercitationes ad Novum Testamentum spectantes, quibus tirones instruantur, moderabitur bis p. h. hora def.

3. Lectorum.

HERMANNUS PELKA, theol. Dr., V. D. Min.
Gratis. Seminarium Polonicum quater p. h. hora III—IV dirigere perget.

MATTHIAS LACKNER, V. D. Min.
Gratis. Seminarium Lituanicum quater p. h. dirigere perget.

II. SCHOLAE IURISCONSULTORUM.

1. Professorum ordinariorum.

PHILIPPUS ZORN, Dr., P. P. O. Decanus.
I. Publ. Exercitationes iuris publici in seminario instituet die Lun. hora VI—VIII.
II. Privat. 1) Ius ecclesiasticum docebit quinquies p. h. hora X—XI.
2) Ius administrationis regni Borussici et imperii Germanici quinquies p. h. hora IX—X.

CAROLUS GAREIS, Dr., P. P. O.
I. Publ. Exercitationes iuris privati Germanorum in seminario iuridico instituet die Merc. hora VI—VIII.
II. Privat. 1) Ius privatum Germanorum sexies p. h. docebit hora IV—V.
2) Historiam iuris Germanici sexies p. h. enarrabit hora V—VI.

CAROLUS GÜTERBOCK, Dr, P. P. O.
I. Publ. Exercitationes in seminario iuridico diriget die Iov. hora VI—VIII pom.
II. Privat. 1) Ius criminale imperii Germanici sexies p. h. tradet hora XI—XII.
2) Ius civile Borussicum sexies p. h. hora XII—I docebit.

CAROLUS SALKOWSKI, Dr., P. P. O.
I. Publ. In seminario exercitationes exegeticas instituet die Sat. hora V—VII.
II. Privat Pandectarum partem priorem (praecepta generalia et ius, quod ad res pertinet, continentem) tradet cotidie hora X—XI.

THEODORUS SCHIRMER, Dr., P. P. O. ordinis Ictorum senior.
I. Publ. 1) In seminario iuridico exercitationes exegeticas moderari perget binis horis def.
2) De iure emtionis, venditionis, locationis, conductionis secundum praecepta Romanorum disseret diebus Lun. et Iov. hora III—IV.
II. Privat. Pandectarum iuris civilis partem alteram ius obligationum continentem tradet cotidie hora IX—X.

2. Professoris extraordinarii.

FRIDERICUS ENDEMANN, Dr., P. P. E.
I. Publ. Principia corporis iuris civilis Germanici nuper promulgati exponet die Sat. hora XI—I.
II. Privat. 1) Institutiones iuris Romani privati docebit quinquies p. h. hora XI—XII.
2) Ius hereditarium (pandectarum partem tertiam) exponet quinquies hora XII—I.
3) Ius pandectarum disputationibus explicabit diebus Mart. et Ven. hora V—VII.

III. SCHOLAE MEDICORUM.

1. Professorum ordinariorum.

ERNESTUS NEUMANN, Dr., P. P. O. Decanus.
I. Publ. De tumoribus semel disseret die Sat. hora IX—X.
II. Privat. Anatomiam pathologicam descriptivam tradet quater p. h. diebus Mart. Merc. Iov. Ven. hora VIII—IX.
III. Privatissime. Exercitationes microscopicas practicas instituet cotidie horis antem.

RUDOLPHUS DOHRN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Policlinicen gynaecologicam moderabitur cotidie hora X—XI.
II. Privat. Theoriam artis obstetriciae tractabit ter p. h. hora IV—V.
III. Privatissime. Clinicen obstetriciam et gynaecologicam moderabitur hora IX—X.

LUDIMARUS HERMANN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Commilitones medicos in matheseos capita selecta introducet die Lun. hora V—VI.
II. Privat. 1) Physiologiae experimentalis partem alteram (functiones vegetativas) tradet cotidie hora IX—X.
2) Toxicologiam experimentalem tradet diebus Lun. et Iov. hora VI—VII.
III. Privatissime. Exercitationes practicas in laboratorio physiologico cotidie, die Sat. excepto, instituet hora X—XII.

ARTHURUS DE HIPPEL, Dr., P. P. O.
I. Publ. De morbis musculorum oculi disseret semel p. h. hora V—VI.
II. Privat. 1) Clinicum et policlinicum ophthalmologicum diriget quinquies p. h.
2) Cursum operationum in oculo instituendarum diriget bis p. h.

MAXIMILIANUS JAFFE, Dr., P. P. O.
I. Publ. Balneologiam semel p. h. hora I—II.
II. Privat. Pharmacologiam generalem et specialem quinqies p. h. hora V—VI.
III. Privatissime. Exercitationes practicas in instituto medico-chemico instituet.

LUDOVICUS LICHTHEIM, Dr., P. P. O.
I. Publ. Clinicen neuriatricam moderabitur die Merc. hora X—XI $^1/_2$.
II. Privat. 1) Clinicen medicam diriget cotidie (die Merc. excepto) hora X—XI $^1/_2$.
2) In studium morborum nervorum introducet diebus Mart. et Iov. hora VI—VII.

LUDOVICUS STIEDA, Dr., P. P. O.
I. Publ. Anatomiam corporis humani topographicam docebit diebus Iov. et Ven. hora III—IV.
II. Priat. Anatomes corporis humani partem priorem cotidie tradet hora VIII—IX.
III. Privatissime. Exercitationes anthropotomicas una cum Dr. Zander cotidie instituet ab hora IX.

2. Professorum extraordinariorum.

AEMILIUS BERTHOLD, Dr., P. P. E.
Publ. 1) Policlinicum otiatricum diriget bis p. h. diebus Lun. et Iov. hora III—IV.
2) Exercitationes laryngoscopicas et rhinoscopicas diebus Merc. et Sat. hora III—IV.

IULIUS CASPARY, Dr., P. P. E.
I. Publ. De syphili hereditaria semel p. h.
II. Privat. De morbis cutaneis bis p. h.

CAROLUS FRÄNKEL, Dr., P. P. E.
I. Publ. Aetiologiam morborum epidemicorum tractabit die Lun. hora V—VI.
II. Privat. Hygienen generalem et specialem tractabit diebus Mart. Merc. Iov. Ven. hora IV—V.
III. Privatissime. Exercitationes practicas in laboratorio bacteriologico instituet horis def.

ALFREDUS GRÜNHAGEN, Dr., P. P. E.
I. Publ. Physicen medicalem docebit semel p. h.
II. Privat. Physiologiam nervorum generalem et specialem cum doctrina de vi electrica tractabit quater p. h.
III. Privatissime. Cursum histiologicum habebit quater p. h.

OSCARUS LANGENDORFF, Dr., P. P. E.
I. Publ. De physiologia cerebri disseret semel p. h.
II. Privatissime. Cursum histiologicum diriget quater p. h.

SALOMON PINCUS, Dr., P. P. E.
Non leget.

SIMON SAMUEL, Dr., P. P. E.
Publ. 1) Pathologiam generalem docebit bis p. h. hora IV—V.
2) Historiam medicinae docebit semel p. h. hora IV—V.

RUDOLPHUS SCHNEIDER, Dr., P. P. E.
I. Publ. Diagnosticen morborum chirurgicorum docebit die Sat. hora II—III.
II. Privat. Chirurgiam generalem bis p. h. diebus Mart. et Merc. hora III—IV.

IULIUS SCHREIBER, Dr., P. P. E.
I. Publ. Laryngoscopiam docebit cum demonstrationibus aegrotorum bis p. h. die Lun. IX—X et XII—I.
II. Privat. 1) Policlinicen medicam moderabitur diebus Mart. Merc. Iov. Ven. Sat. hora IX—X; praeterea bis p. h. (et si necesse saepius) visitationes cum viris practico quod dicitur munere fungentibus ad aegrotos policlinicos domesticos diriget.
2) Exercitationes practicas in auscultatione et percussione instituet ter p. h.
3) Pathologiam et therapiam specialem morborum intest. bis p. h.

3. Doctorum privatim docentium.

HUGO FALKENHEIM, Dr.
I. Gratis. Capita selecta morborum infantium docebit semel p. h.
II. Privat. Policlinicen morborum infantium bis p. h. diebus Mart. et Ven. hora III—IV moderabitur.

FRANCISCUS MESCHEDE, Dr.
I. Privat. Clinicen psychiatricam moderabitur semel p. h. die Sat. hora III½—V.
II. Privatissime. Psychiatriam forensem tradet semel p. h. hora def.

PAULUS MICHELSON, Dr.
Privat. 1) Exercitationes laryngoscopicas et rhinoscopicas diriget semel p. h.
2) Policlinicen laryngologicam et rhinologicam sicut cursum diagnostices morborum cutaneorum moderabitur bis p. h.

HERMANNUS MÜNSTER, Dr.
I. Gratis. De morbis puerperii semel p. h.
II. Privat. Cursum operationum obstetric. diriget quater p. h.

COELESTINUS NAUWERCK, Dr.
I. Gratis. Anatomiam morborum ex infectione orientium pathologicam docebit.
II. Privatissime. 1) Cursum sectionum et
2) Cursum technico-histologicum diriget.

CAROLUS SEYDEL, Dr.
I. Gratis. Medicinam forensem ter p. h.
II. Privat. Cursum sectionum rite forensi instituendarum bis p. h.

GEORGIUS STETTER, Dr.,
I. Gratis. De morbis auris cum demonstrationibus semel p. h.
II. Privat. De fracturis et luxationibus bis p. h. hora def.

THEODORUS TREITEL, Dr.
I. Gratis. Morbos fundi oculi semel p. h. docebit.
II. Privat. 1) Ophthalmologiam universalem bis p. h. docebit.
2) Exercitationes ophthalmoscopicas bis p. h. instituet.

RICHARDUS ZANDER, Dr.
I. Gratis. Organon visus hominis explicabit die Sat. hora XII—I.
II. Privat. Anatomiam comparatam docebit diebus Lun. Mart. Merc. hora XII—I.

IV. SCHOLAE PHILOSOPHORUM.

1. Professorum ordinariorum.

GUENTHERUS THIELE, Dr., P. P. O. Decanus.
I. Publ. Exercitationes philosophicas de Kantii Monadologia physica moderabitur die Merc. hora XII—I.
II. Privat. Psychologiam docebit diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.

ADALBERTUS BEZZENBERGER, Dr., P. P. O.
I. Publ. Grammaticam Letticam docebit binis horis def.
II. Privat. Grammaticam linguae Sanscritae docebit ter p. h. horis def.

CAROLUS CHUN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Originem specierum disseret semel p. h. die Merc. hora V—VI.
II. Privat. 1) Anatomiam comparatam disseret diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.
2) Exercitationes zootomicas instituet cotidie hora IX—I.

GEORGIUS DEHIO, Dr., P. P. O.
I. Publ. Iconographiam Christianam tradet semel p. h.
II. Privat. Artis pictoriae historiam saec. XVII et XVIII enarrabit bis p. h.

GUILELMUS FLEISCHMANN, Dr., P. P. O.
I. Publ. 1) De lactis exploratione disseret die Ven. hora XII—I.
2) Excursiones instituet die Sat.
II. Privat. 1) De modis Germanorum agrum colendi atque oeconomiam instituendi leget diebus Lun. Merc. Ven. Sat. hora XI—XII.
2) Naturam et usum suis domestici docebit die Lun. XII—I.
3) De fundamentis calculationum oeconomicarum leget die Merc. XII—I.
III. Privatissime. Exercitationes in laboratorio lacto-chemico instituet semel p. h. die Ven. hora II—VI.

LUDOVICUS FRIEDLÄNDER, Dr., P. P. O.
I. Publ. In proseminario philologico Quintiliani librum I interpretandum proponet et ceteris exercitationibus praeerit diebus Merc. et Sat. hora X—XI.
II. Privat. 1) Iuvenalis satiras selectas interpretabitur diebus Merc. et Sat. hora XI—XII.
2) Quaestionem Homericam exponet et historiam poeseos Homericae tradet quater p. h. hora XI—XII.

FRIDERICUS HAHN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Topographiam Australiae et Polynesiae, imprimis earum regionum, quae a Germanis occupatae sunt, tradet die Iov. hora IX—X.
II. Privat. 1) Topographiam Germaniae tradet diebus Lun. Mart. Iov. hora X—XI.
2) De tabulis geographicis disseret die Ven. hora X—XI.
III. Privatissime, sed gratis. Exercitationes geographicas moderari perget die Lun. hora def.

GUSTAVUS HIRSCHFELD, Dr., P. P. O.
I. Publ. Exercitationes archaeologicas moderari perget binis p. h. horis.
II. Privat. Geographiam, ethnographiam, topographiam orbis Graeci tradet quater p. h. diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora VIII—IX.
III. Privatissime et gratis. Pausaniae arcis Athenarum descriptionem commilitonibus explicandam proponet binis p. h. horis.

ALPHONSUS KISSNER, Dr., P. P. O.
I. Publ. In seminario Romano-anglico Marlowii tragoediam 'Doctor Faustus' interpretandam proponet et ceteris exercitationibus praeerit bis p. h.
II. Privat. Linguae Franco-gallicae grammaticam historicam tradet et monumenta Franco-gallica vetera interpretabitur sexies p. h. hora IX—X.

FERDINANDUS LINDEMANN, Dr., P. P. O.
I. Publ. De geometriae principiis semel p. h. disseret die Sat. hora IX—X.
II. Privat. 1) Proprietates superficierum secundi ordinis exponet diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora IX—X.
2) Theoriam functionum Abelianarum tradet diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.
III. Privatissime. Exercitationes mathematicas in seminario moderari perget die Sat. hora X—XI et dimid.

GUILELMUS LOSSEN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Theoreticae chemiae capita selecta tradet die Merc. hora VI—VII pom.
II. Privat. Chemiae partem anorganicam enarrabit senis p. h. scholis hora IX—X.
III. Privatissime. 1) In laboratorio chemico exercitationes cotidianas moderabitur.
2) In laboratorio chemico exercitationes minores diriget.

ARTHURUS LUDWICH, Dr., P. P. O.
I. Publ. In seminario philologico Sophoclis Electram explicandam proponet et ceteris exercitationibus praeerit die Merc. hora IV—VI.
II. Privat. 1) Litterarum Graecarum historiae partem tertiam enarrabit diebus Lun. Merc. Iov. hora III—IV.
2) Pindari carmina selecta interpretabitur diebus Mart. et Ven. hora III—IV.

CHRISTIANUS LUERSSEN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Exercitationes botanicas ad modum seminarii diriget die Lun. hora V—VII.
II. Privat. 1) Physiologiam plantarum docebit diebus Lun. Merc. Iov. Ven. hora III—IV.
2) Pharmacognosiam tractabit diebus Lun. Merc. Ven. hora VIII—IX.
III. Privatissime. Exercitationes microscopicas in laboratorio botanico diriget cotidie hora X—I.

FRANCISCUS NEUMANN, Dr., P. P. O., ordinis philos. senior.
Non leget.

CAROLUS PAPE, Dr., P. P. O.
I. Publ. Dioptricen tractabit die Mart. hora XI—XII.
II. Privat. Physicen experimentalem (acusticen, opticen, electricitatem) docebit quinquies p. h. hora IV—V.
III. Privatissime. Exercitationes practicas instituet horis def.

FRIDERICUS PETERS, Dr., P. P. O.
I. Publ. Historiam astronomiae narrabit die Iov. hora XI—XII.
II. Privat. 1) In astronomiam physicam introducet die Mart. et Ven. hora XI—XII.
2) Gaussii theoriam motus corporum caelestium interpretabitur die Lun. hora XI—XII.

IOANNES PRUTZ, Dr., P. P. O.
I. Publ. Historiam Germaniae inde ab anno 1871 adumbrabit die Merc. hora V—VI.
II. Privat. Imperii Romano-germanici quod vocatur inde ab anno 800 usque ad annum 1272 historiam enarrabit diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XI—XII.
III. Privatisssime, sed gratis. Seminarii historici exercitationes moderari perget die Sat. hora X—XI½.

HENRICUS RITTHAUSEN, Dr., P. P. O.
I. Publ. Zymochemiam semel p. h. tractabit die Mart. hora V—VI.
II. Privat. Chemiam alimentorum animalium et nutritionem animalium tractabit diebus Lun. Mart. Merc. Iov. hora X—XI.
III. Privatissime. Exercitationes practicas minores in laboratorio chemico diriget diebus Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. hora I—V.

FRANCISCUS RÜHL, Dr., P. P. O.
I. Publ. Elementa chronologiae medii et recentioris aevi tradet semel p. h. hora XII—I.
II. Privat. Res gestas populi Romani enarrabit inde a bello cum Pyrrho rege gesto quater p. h. hora XII—I.
III. Privatissime, sed gratis. Exercitationes seminarii historici moderari perget die Merc. hora VI—VII½.

OSCARUS SCHADE, Dr., P. P. O.
I. Publ. In seminario Germanico tractabit
1) poetas lyricos saeculi XII die Ven. hora IV—VI pom.
2) Klopstockii odas die Mart. hora IV—V pom.
II. Privat. De Nibelungis carmen epicum ex editione Lachmanni praemissa introductione de fabula et condicione critica explicabit quinis p. h. scholis hora X—XI.

ALFREDUS SCHÖNE, Dr., P. P. O.
I. Publ. 1) In proseminario philologico Taciti dialogum de oratoribus interpretandum proponet binis p. h. horis die Lun. hora V—VII.
2) De G. E. Lessingii studiis et operibus ad philologiam antiquitatisque scientiam spectantibus disseret semel p. h. die Lun. hora IV—V.
II. Privat. Praemissa historia eloquentiae Graecae primis lineis adumbrata Lycurgi orationem Leocrateam interpretabitur quater p. h. diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora IX—X.

HERMANNUS SPIRGATIS, Dr., P. P. O.
I. Publ. Capita selecta zoochemiae semel p. h. tradet.
II. Privat. Chemiam pharmaceuticam quater p. h. docebit hora X—XI.
III. Privatissime. Exercitationes practicas in laboratorio diriget imprimisque quae sit ratio in victibus corruptis vitiatisque explorandis adhibita quoque modo venena in chemico-forensibus quaestionibus reperiantur, demonstrabit.

CAROLUS UMPFENBACH, Dr., P. P. O.
I. Publ. Ethnographiae capita selecta semel p. h. hora XI—I.
II. Privat. 1) Politiae disciplinam comprehensa excultioris vitae politica bis p. h. diebus Lun. et Iov. hora XI—I.
2) Rei publicae disciplinam universalem atque politicen bis p. h. diebus Mart. et Ven. hora XI—I.

IULIUS WALTER, Dr., P. P. O.
I. Publ. De principiis philosophiae religionis disseret semel p. h.
II. Privat. Historiam philosophiae recentioris temporis enarrabit quater p. h. hora V—VI.

2. *Professorum extraordinariorum.*

HERMANNUS BAUMGART, Dr., P. P. E.
I. Publ. De Goethii tragoedia quae 'Faust' inscripta est parte altera disseret bis p. h. hora def.
II. Privat. De Goethii poesi symbolica disseret quater p. h. diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.

GEORGIUS DE BELOW, Dr., P. P. E.
I. Publ. Historiam rerum oppidorum Germaniae narrabit semel p. h. die Merc. hora III—IV.
II. Privat. 1) Encyclopaediam historiae docebit diebus Lun. et Iov. hora III—IV.
2) Historiam Europae saeculis XIII et XIV narrabit diebus Mart. et Ven. hora III—IV.

REINHARTUS BLOCHMANN, Dr., P. P. E.
I. Publ. Chemiae historiam tradet semel p. h.
II. Privat. Chemiae analyticae partem pneumaticam exponet bis p. h.

RICHARDUS GARBE, Dr., P. P. E.
I. Publ. 1) Indorum cultum et religiones exponet semel p. h.
2) Elementa linguae Palicae docebit bis p. h.
II. Privat. Ad litteras Vedicas cognoscendas exercitationes instituet ter p. h.

GUILELMUS HASBACH, Dr., P. P. E.
I. Publ. Exercitationes in oeconomia nationali versantes moderari perget binis p. h. scholis hora def.
II. Privat. Theoriam oeconomiae nationalis docebit diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.
III. Privatissime. Historiam socialismi quem dicimus et communismi enarrabit inde ab anno 1789 bis p. h. hora def.

ADOLPHUS HURWITZ, Dr., P. P. E.
I. Publ. De aequationibus algebraicis disseret diebus Mart. et Ven. hora X—XI.
II. Privat. Calculum integralem docebit diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora XII—I.

LUDOVICUS IEEP, Dr., P. P. E.
I. Publ. 1) Plauti fabulam 'Curculio' interpretabitur bis p. h. diebus Merc. et Sat. hora XII—I.
2) In seminario philologico Terentii fabulam 'Adelphoe' interpretandam proponet ceterisque exercitationibus praeerit die Sat. hora VIII—X.
II. Syntaxin Latinam docebit quater p. h. hora XII—I.

CAROLUS LOHMEYER, Dr., P. P. E.
I. Publ. Russicam historiam usque ad Petrum Magnum narrabit semel p. h. die Sat. hora IX—X.

II. Privat. Universalium, praecipue Germaniae, historiarum primam partem inde a migrationum saeculis usque ad Stauforum tempora breviter et succincte narrabit quater p. h. diebus Lun. Mart. Merc. Ven. hora IX—X.
III. Privatissime, sed gratis. Exercitationes historicas diriget horis def.

GUSTAVUS MAREK, Dr., P. P. E.
I. Publ. Exercitationes oeconomicas et demonstrationes practicas instituet die Sat.
II. Privat. 1) Disciplinam agri colendi generalem docebit ternis p. h. scholis die Mart. Iov. Ven. hora XI—XII.
2) De machinis rei rusticae causa comparatis disseret diebus Iov. et Ven. hora XII—I.
III. Privatissime. Exercitationes in laboratorio oeconomico-physiologico instituet die Sat. hora X—I.

CAROLUS RICHTER, Dr., P. P. E.
I. Gratis. Policlinicen veterinariam cotidie moderabitur.
II. Privat. Physiologiam veterinariam docebit quater p. h.

LUDOVICUS SAALSCHÜTZ, Dr., P. P. E.
I. Publ. De methodis aequationes differentiales integrandi disseret die Merc. hora VIII—X et die Sat. hora VIII—IX.
II. Privat. Analysin algebraicam docebit diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora VIII—IX.

RUDOLPHUS SCHUBERT, Dr., P. P. E.
I. Publ. Exercitationes historicas instituet semel hora def.
II. Privat. Magnae Graeciae et Siciliae insulae historiam enarrabit ter p. h. hora def.

PAULUS VOLKMANN, Dr., P. P. E.
I. Publ. Exercitationes physicas theoreticas in seminario mathematico-physico diriget semel p. h. die Merc. hora XII—I.
II. Privat. Theoriam lucis docebit quater p. h. diebus Lun. Mart. Iov. Ven. hora VIII—IX.
III. Privatissime. Exercitationes physicas practicas in laboratorio mathematico-physico moderabitur horis def.

3. *Doctorum privatim docentium.*

CAROLUS APPEL, Dr.
I. Gratis. Exercitationes Franco-gallicas moderari perget die Merc. hora XI—I.
II. Privat. Grammaticam linguae Italicae tractabit exercitationesque instituet ter p. h. diebus Lun. Mart. Iov. hora XI—XII.

VICTOR EBERHARD, Dr.
I. Gratis. Calculum variationum docebit bis p. h. diebus Mart. et Ven. hora XI—XII.
II. Privat. Theoriam determinantium docebit bis p. h. diebus Mart. et Ven. X—XI.

IULIUS FRANZ, Dr.
Privat. 1) Selenographiam docebit bis p. h. diebus Lun. et Iov. hora IV—V.
2) Meteorologiam docebit die Mart. hora IV—V.

ERICUS HAASE, Dr.
Privat. 1) Entozoorum hominis naturam et evolutionem tractabit diebus Lun. et Ven. hora V—VI.
2) Introductionem in entomologiam tradet die Iov. hora V—VI.

BENNO HECHT, Dr.
Privat. Crystallographiam practicam docebit bis p. h.

DAVID HILBERT, Dr.
Privat. 1) De curvis planis algebraicis disseret diebus Lun. et Iov. hora X—XI.
2) De numeris functionibusque algebraicis leget diebus Lun. et Iov. hora XI—XII.

OTTO HOFFMANN, Dr.
I. Gratis. 1) Fundamenta psychologica linguae humanae exponet semel p. h. hora def.
2) De sonis linguarum Indo-germanicarum inter se comparatis leget binis p. h. horis.
II. Privat. Historiam linguae Graecae usque ad dialectorum interitum describet binis p. h. horis.

ALFREDUS IENTZSCH, Dr.
I. Gratis. Exercitationes geologicas instituet semel p. h. die Iov. hora IV—V.
II. Privat. Oryctogenesin tractabit bis p. h. diebus Mart. et Ven. hora IV—V.
III. Privatissime et gratis. Exercitationes palaeontologicas diriget ter p. h. die Sat. hora II—V.

MAXIMILIANUS KALUZA, Dr.
I. Gratis. Exercitationes Anglicas instituet bis p. h. hora def.
II. Privat. Historiae grammaticae linguae Anglicae partem alteram tradet bis p. h. hora def.
III. Privatissime. Elementa linguae Anglicae cuiusvis ordinis auditoribus exponet et exercitationes instituet bis p. h. hora def.

LASSAR-COHN, Dr.
Privat. De metallorum chemia technica.

HUGO MERGUET, Dr.
Non leget.

IOANNES RAHTS, Dr.
I. Gratis. Ordinem mundi, quatenus Laplace perspexerit, explicabit semel p. h. die Ven. hora IV—V.
II. Privat. Quomodo lex Neutoniana in motum trium corporum caelestium transferri possit, explicabit bis p. h. diebus Mart. et Ven. hora X—XI.

V. LECTOR.

IACOBUS FAVRE.
I. Gratis. Franco-gallicas exercitationes dicendi et scribendi bis p. h. moderari perget.
II. Privat. 1) Dictatis expedire perget cum leges dicendi, tum vocabula idem significantia semel p. h.
2) Parabolas ab auctore Germanico Krummacher scriptas in Franco-gallicum sermonem tradet bis p. h.
3) Carmina selecta poetarum Franco-gallicorum saeculi XVI interpretabitur bis p. h.

VI. ARTIUM MAGISTRI.

THEODORUS HEINRICH.
Gratis. Tachygraphiam Germanicam secundum Gabelsbergerum docebit, et quidem
1) verborum formationem bis p. h.
2) abbreviationes syntacticas et logicas bis p. h.

HENRICUS LAUDIEN.
Gratis. 1) Artem organis canendi bis p. h. tradet.
2) Doctrinam harmoniarum tradet bis p. h.
3) Exercitationes canendi diriget semel p. h.

FRIDERICUS GRUENEKLEE.
Artem rudibus battuendi docebit.

HENRICUS STENSBECK.
Artem equitandi docebit.

OTTO STOIGE.
Artem saltandi docebit.

VII. PUBLICA DOCENDI DISCENDIQUE SUBSIDIA.

Bibliotheca regia academica legentibus cotidie horis X—III, petentibus et reddentibus libros diebus Lun. et Iov. horis II—IV, diebus Mart. Merc. Ven. Sat. horis XI—I patet; Bibliotheca minor civium academicorum usui accommodata diebus Lun. Merc. Ven. horis IV—VI.
Speculae astronomicae praefectus est Prof. Dr. PETERS.
Museo zoologico Prof. Dr. CHUN.
Horto botanico Prof. Dr. LUERSSEN.
Nummophylacio academico Prof. Dr. HIRSCHFELD.
Collectioni mineralium praefecti munus vacat.
Collectioni exemplorum artis antiquae gypso expressorum Prof. Dr. HIRSCHFELD.
Collectioni chalcographicae, quae diebus Merc. et Sat. horis X—XII patet, Prof. Dr. DEHIO.
Instituto geographico Prof. Dr. HAHN.
Instituto medico-clinico Prof. Dr. LICHTHEIM.
Instituto medico-policlinico Prof. Dr. SCHREIBER.
Instituto chirurgico-clinico et policlinico praefecti munus vacat.
Instituto ophthalmiatrico Prof. Dr. de HIPPEL.
Instituto anatomico Prof. Dr. STIEDA.
Instituto pathologico-anatomico Prof. Dr. NEUMANN II.
Apparatui instrumentorum, machinarum et phantomatum ad artem obstetriciam pertinentium in maiocomio regio Prof. Dr. DOHRN.
Instituto physiologico Prof. Dr. HERMANN.
Laboratorio chemico usui medicinae studentium et experimentis pharmacologicis destinato Prof. Dr. IAFFE.
Instituto physico usui medicinae studentium accommodato Prof. Dr. GRUENHAGEN.
Laboratorio chemico Prof. Dr. LOSSEN.
Laboratorio chemico usui pharmaceutarum accommodato Prof. Dr. SPIRGATIS.
Instituto eruditioni agricultorum destinato Prof. Dr. FLEISCHMANN.
Laboratorio chemico eorundem usui accommodato Prof. Dr. RITTHAUSEN.
Instituto physico Prof. Dr. PAPE.
Laboratorio mathematico-physico Prof. Dr. VOLKMANN.
Institutum clinicum veterinarium diriget Prof. Dr. RICHTER.
Hortum botanicum eruditioni agricultorum destinatum diriget Prof. Dr. MAREK.
Laboratorium physiologicum eorundem eruditioni destinatum diriget Prof. Dr. MAREK.

VIII. SEMINARIA.

Seminarii theologici sectioni exegetico-criticae V. T. praefectus est Prof. Dr. SOMMER; sectioni exegetico-criticae N. T. Prof. Dr. GRAU; sectioni historicae Prof. Dr. BENRATH; sectioni systematicae Prof. Dr. VOIGT; sectioni practicae Prof. Dr. IACOBY.

Seminario Polonico V. D. Min. Dr. PELKA.

Seminario Lituanico V. D. Min. LACKNER.

Seminario iuridico Professores ordinarii ordinis iurisconsultorum praefecti sunt (vide supra).

Seminario et proseminario philologico Proff. Dr. FRIEDLAENDER, Dr. SCHOENE, Dr. LUDWICH, Dr. IEEP.

Seminario Germanico Prof. Dr. SCHADE.

Seminario Romano-anglico Prof. Dr. KISSNER.

Seminario historico Proff. Dr. RÜHL et Dr. PRUTZ.

Seminario mathematico et physico Proff. Dr. LINDEMANN et Dr. VOLKMANN.

SCHOLAE HORARUM ORDINE DESCRIPTAE.

HORAE	I. THEOLOGORUM	II. IURISCONSULTORUM	III. MEDICORUM	IV. PHILOSOPHORUM
VIII—IX	*Sommer*, in V. T. introd. (5). *Iacoby*, th. pract. p. I (5).		*Neumann*, anat. path. descr. (4). *Stieda*, anat. corp. hum. p. I (6).	*Hirschfeld*, geogr. Graec. (4). *Lürssen*, pharmacogn. (3). *Saalschütz*, aeq. differ. (1). *Id.*, anal. algebr. (4). *Volkmann*, theor. luc. (4).
VIII—X				*Ieep*, Terent. in sem. (1). *Saalschütz*, aeq. differ. (1).
IX—X	*Sommer*, Psalm. (5). *Iacoby*, apol. rel. Chr. (5).	*Zorn*, ius adm. Boruss. (5). *Schirmer*, pandect. p. II (6).	*Neumann*, de tumor. (1). *Dohrn*, clin. gynaecol. (5). *Hermann*, physiol. exp. p. II (6). *Stieda* cum *Zander*, anthropot. (6). *Schreiber*, laryngosc. (1). *Id.*, policl. med. (5).	*Hahn*, topogr. Austr. (1). *Kissner*, ling. Francogall. (6). *Lindemann*, geom. princ. (1). *Id.*, propr. superf. (4). *Lossen*, chem. anorg. (6). *Schöne*, eloq. Graec. (4). *Lohmeyer*, Russ. hist. (1). *Id.*, univ. hist. p. I (4).
IX—I				*Chun*, ex. zootom. (6).
X—XI	*Voigt*, hist. dogm. (4). *Benrath*, hist. eccl. p. III (5).	*Zorn*, ius eccles. (5). *Salkowski*, pandect. p. I (6).	*Dohrn*, policl. gynaec. (6).	*Friedländer*, Quintil. in pros. (2). *Hahn*, topogr. Germ. (3). *Id.*, de tab. geogr. (1). *Ritthausen*, chem. alim. (4). *Schade*, Nibelung. (5). *Spirgatis*, chem. pharm. (4). *Hurwitz*, aeq. algebr. (2). *Eberhard*, theor. determ. (2). *Hilbert*, curv. algebr. (2). *Rahts*, lex Neut. (2).
X—XI½			*Lichtheim*, clin. neuriatr (1). *Id.*, clin. medic. (5).	*Lindemann*, ex. math. (1). *Prutz*, ex. sem. hist. (1).
X—XII			*Hermann*, ex physiol. (5).	....
X—I				*Lürssen*, ex. microsc. (6). *Marek*, ex. oec. phys. (1).
XI—XII	*Grau*, ev. Ioann. (5). *Voigt*, th. dogm. p. I (5). *Dorner*, Hegel. phil. (1). *Id.*, paedag. (5). *Link*, Paul. ep. ad Rom. (4).	*Güterbock*, ius crim. Germ. (6). *Endemann*, inst. iur. Rom (5).		*Fleischmann*, mod. agr. col. (4). *Friedländer*, Iuvenal. (2). *Id.*, qu. Hom. (4). *Pape*, dioptr. (1). *Peters*, hist. astr. (1). *Id.*, astr. phys. (2). *Id.*, Gauss. theor. (1). *Prutz*, hist. Rom.-germ. (4). *Marek*, disc. agri col. (3). *Appel*, ling. Ital. (3). *Eberhard*, calc. variat. (2). *Hilbert*, num. algebr. (2).

HORAE	I. THEOLOGORUM	II. IURISCONSULTORUM	III. MEDICORUM	IV. PHILOSOPHORUM
XI—I		*Endemann*, corp. iur. civ. Germ. (1).		*Umpfenbach*, ethnogr. (1). *Id.*, polit. (2). *Id.*, reip. discipl. (2). *Appel*, ex. Franco-gall. (1).
XII—I	*Grau*, de Lutheri th. (1). *Id.*, theol. V. T. bibl. (4). *Sommer*, top Hierosol (1). *Dorner*, th. eth. (5).	*Güterbock*, ius civ. Bor. (6). *Endemann*, pandect. p. III (5).	*Schreiber*, laryngosc. (1). *Zander*, org. vis. hom. (1). *Id.*, anatom. (3).	*Thiele*, ex. philos. (1). *Id.*, psychol. (4). *Chun*, anat. comp. (4). *Fleischmann*, lact. explor. (1). *Id.*, nat. suis (1). *Id*, calc. occ. (1). *Lindemann*, funct. Abel. (4). *Rühl*, chronol. (1). *Id.*, res g. Rom. (4). *Baumgart*, de Goeth. (4). *Hasbach*, occ. nat. (4). *Hurwitz*, calc. integr. (4). *Ieep*, Plaut. Curc. (2). *Id.*, synt. Lat. (4). *Marck*, machin. (2). *Volkmann*, ex. phys. in sem. (1).
I—II			*Iaffe*, balneol. (1).	....
I—V				*Ritthausen*, ex. chem. (5).
II—III			*Schneider*, diagn. morb. (1).	....
II—V				*Ientzsch*, ex. palae. (3).
II—VI				*Fleischmann*, ex. in lab. lacto-chem. (1).
III—IV	*Cornill*, interpr. Iobi (4). *Pelka*, sem. Polon. (4).	*Schirmer*, ius emt. vend. (2).	*Stieda*, anat. topogr. (2). *Berthold*, policl. otiatr. (2). *Id.*, ex. laryngosc. (2). *Schneider*, chir. gen. (2). *Falkenheim*, policl. inf. (2).	*Ludwich*, litt. Graec. p. III (3). *Id.*, Pind. (2). *Lürssen*, phys. plant. (4). *de Below*, hist. oppid. (1). *Id.*, encycl. hist. (2). *Id.*, hist. Eur. (2).
III½—V			*Meschede*, clin. psych. (1).	....
IV—V	*Voigt*, ep. ad Philipp. (1). *Iacoby*, hist. or. sacr. *Cornill*, ex. exeg. V. T. (2).	*Gareis*, ius priv. Germ. (6).	*Dohrn*, theor. art obstet. (3). *Fränkel*, hygien. (4). *Samuel*, path. gen. (2). *Id.*, hist. med. (1).	*Pape*, phys. exp. (5). *Schade*, Klopst. in sem. (1). *Schöne*, Lessing. (1.) *Franz*, selenogr. (2). *Id.*, meteorol. (1). *Ientzsch*, ex. geol. (1). *Id.*, oryctogen. (2). *Rahts*, ord. mund. (1).

HORAE	I. THEOLOGORUM	II. IURISCONSULTORUM	III. MEDICORUM	IV. PHILOSOPHORUM
IV—VI	*Voigt*, sem. syst. (1).			*Ludwich*, Soph. El. in sem. (1). *Schade*, poet. lyr. in sem. (1).
V—VI		*Gareis*, hist. iur. Germ. (6).	*Hermann*, in math. introd. (1). *de Hippel*, morb. musc. oc. (1). *Iaffe*, pharmacol. (5). *Fränkel*, aetiol. morb. (1).	*Chun*, orig. spec. (1). *Prutz*, hist. Germ. (1). *Ritthausen*, zymochem. (1). *Walter*, hist. phil. (4). *Haase*, entoz. hom. (2). *Id.*, entomol. (1).
V—VII	*Grau*, sem. N. T. (1). *Sommer*, sem. V. T. (1). *Iacoby*, sem. pract. (1). *Benrath*, sem. hist. (1).	*Salkowski*, ex. exeget. (1). *Endemann*, ius pandect. (2).		*Lürssen*, ex. botan. (1). *Schöne*, Tac. dial. in pros. (1).
VI—VII	*Benrath*, hist. eccl. Rom. (1).		*Hermann*, toxicol. (2). *Lichtheim*, morb. nerv. (2).	*Lossen*, theor. chem. (1).
VI—VII½				*Rühl*, ex. sem. hist. (1).
VI—VIII		*Zorn*, ex. iur. publ. (1). *Gareis*, ex. iur. priv. (1). *Güterbock*, ex. pract. (1).		....
Defin.	*Dorner*, soc. theol. *Link*, ep. Iacobi (2). *Id.*, ex. ad N. T. (2). *Lackner*, sem. Lit. (4).	*Schirmer*, ex. exeg. in sem. (2).	*Neumann*, ex. microsc. (6). *de Hippel*, clin. et policl. ophth. (5). *Id.*, operat. oc. (2). *Iaffe*, ex. in lab. med.-chem. (6). *Caspary*, de syphil. (1). *Id.*, morb. cut. (2). *Fränkel*, ex. in lab. bacter. *Grünhagen*, phys. med. (1). *Id.*, phys. nerv. (4). *Id.*, curs. hist. (4). *Langendorff*, phys. cerebri (1). *Id.*, curs. histol. (4). *Schreiber*, visit. (2). *Id.*, ex. ausc. (3). *Id.*, path. spec. (2). *Falkenheim*, morb. inf. (1). *Meschede*, psychiatr. for. (1). *Michelson*, ex. laryngosc. (1). *Id.*, policl. laryng. (2). *Münster*, morb. puerp. (1). *Id.*, curs. op. obst. (4). *Nauwerck*, anat. morb. *Id.*, curs. sect. *Id.*, curs. techn. *Seydel*, med. for. (3). *Id.*, curs. sect. (2). *Stetter*, morb. aur. (1). *Id.*, de fract. (2). *Treitel*, morb. fundi oc. (1). *Id.*, ophth. (2). *Id.*, ex. ophth. (2).	*Bezzenberger*, gramm. Lett. (2). *Id*, gramm. Sanscr. (3). *Dehio*, Iconogr. Chr. (1). *Id.*, hist. art. pict. (2). *Fleischmann*, excurs. (1). *Hahn*, ex. geogr. (1). *Hirschfeld*, ex. archaeol. (2). *Id.*, Pausan. (2). *Kissner*, ex. sem. Rom.-angl. (2). *Lossen*, ex. in lab. chem. (6). *Id.*, ex. min. *Pape*, ex. pract. *Spirgatis*, zoochem. (1). *Id.*, ex. in lab. *Walter*, phil. relig. (1). *Baumgart*, Goeth. Faust. (2). *Blochmann*, chem. hist. (1). *Id.*, chem. anal. (2). *Garbe*, Ind. cult. (1). *Id.*, ling. Pal. (2). *Id.*, litt. Ved. (3). *Hasbach*, ex. oec. nat. (2). *Id.*, hist. social. (2). *Lohmeyer*, ex. hist. (2). *Marek*, ex. oecon. (1). *Richter*, policl. veter. (6). *Id.*, phys. veter. (4). *Schubert*, ex. hist. (1). *Id.*, hist. M. Graec. (3). *Volkmann*, ex. phys. in lab. *Hecht*, crystallogr. (2). *Hoffmann*, psychol. ling. (1). *Id.*, son. ling.

HORAE	I. THEOLOGORUM	II. IURISCONSULTORUM	III. MEDICORUM	IV. PHILOSOPHORUM
				(2). *Id.*, ling. Graec. (2). *Kaluza*, ex. Angl. (2). *Id.*, hist. ling. Angl. (2). *Id.*, elem. ling. Angl. (2). *Lassar-Cohn*, metall. chem. *Farre*, ex. Franco-gall. (2). *Id.*, dictat. exp. (1). *Id*, Krummach. trad. Franco-gall. (2). *Id.*, poet. Franco-gall. (2). *Heinrich*, tachygr. Germ.: verb. form. (2), brev. synt. (2). *Laudien*, art. org. can. (2). *Id.*, doctr. harm. (2). *Id.*, ex. can. (1). *Grüneklee*, art. rud. batt. *Stensbeck*, art. equit. *Stoiye*, art. salt.

